

Giới thiệu Trùng Sinh Từng Bước Trở Thành Siêu Sao: Bà Xã Của Kiều Ngạo Ảnh Đế

Truyện Trùng Sinh Từng Bước Trở Thành Siêu Sao: Bà Xã Của Kiều Ngạo Ảnh Đế của tác giả Quý Quý xoay quanh hai nữ nhân vật chính là Lăng Ảnh và Lăng Ca là chị em cùng cha khác mẹ, cả hai gia nhập làng giải trí cùng với 3 người khác lập thành một nhóm nhạc thần tượng.

Trong khi Lăng Ca đảm nhận ca sĩ chính, Lăng Ảnh lại chỉ là một tay trống không ai để ý. Lăng Ca thu hết thảy mọi hào quang của cô vào, ép buộc cô phải vĩnh viễn chỉ có thể làm một tấm phông nền cho cô ta.

Vì để giúp Lăng Ca nổi tiếng, cô bị người gọi là cha ép buộc đi tiếp khách, bước đường cùng đành phải nhảy lầu tự sát bảo vệ trong sạch. Không ngờ, cô có thể trọng sinh, lay chuyển số mệnh. Câu chuyện lại tiếp tục mở ra cánh cửa khác.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Từng Bước Trở Thành Siêu Sao: Bà Xã Của Kiều Ngạo Ảnh Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

"GG, GG !"

Trên sân khấu lớn tràn đầy ánh sáng, một nhóm nhạc năm người được fan gọi tên không ngừng, ánh sáng rực rỡ nhất được chiếu thẳng xuống người nữ ca sĩ chính, khi cô cất giọng hát trong veo, phía dưới lại không ngừng reo hò

"Lăng Ca, Tiểu Angel Lăng Ca !!!"

Cứ như thế lặp đi lặp lại vài lần, biểu diễn xong, ca sĩ chính một mình tiến lên phía trước cúi đầu cảm ơn, liên tục hôn gió với fan.

"Xin cảm ơn mọi người, nhóm GG chúc mọi người một buổi tối vui vẻ !"

Kết thúc màn trình diễn, năm người cùng nhau đi vào cánh gà, quản lý vội vàng chạy tới đưa cho Lăng Ca nước suối cùng khăn lạnh, ân cần hỏi han cô có thấy mệt không.

"Loại nước gì thế này? Khó uống chết đi được !"

Lăng Ca cau mày một cái, quản lý liền vội vã hỏi cô muốn uống gì hần lập tức chạy đi mua ngay, trông thật giống như một nữ hoàng với tên xách giày !

Bốn người còn lại, có một tay trống, một người chơi bass, một người guitar, một người hát bè tự động đi tìm nước uống, sau đó lẳng lặng rời đi nơi khác.

"Ai... làm nền cho người ta thật không dễ chịu gì nhỉ?"

Cô gái chơi guitar tên Tư Nhã, ngả người vào lan can sân thượng, ngửa đầu uống một hớp nước suối, ánh mắt đảo qua phía Lăng Ảnh đang im lặng.

"Cậu như thế nào cũng là chị của cô ta, vì sao lại bị đối xử bất công thế?"

Lăng Ảnh vẫn trầm mặc không nói

Lúc này cô gái chơi Bass cũng bắt đầu lên tiếng.

"Cậu không nghe nhà họ Lăng trước giờ đều nói với báo giới chỉ có một cô con gái duy nhất tên Lăng Ca thôi sao? Lăng Ảnh chỉ là con nuôi đó a ! Hơn nữa chúng ta nhận tiền của Lăng tổng chỉ có một nhiệm vụ là giúp làm nền cho cô ta, cậu kêu ca cái gì ?"

Hà Lý chơi Bass được năm năm, tính tình bộc trực thẳng thắn, cho nên rất hay làm mất lòng người khác, Lăng Ảnh nghe nhiều rồi cũng thành quen, lười phản bác.

Hai cô gái kia biết Lăng Ảnh rất ít nói, cho nên tự than một hồi rồi cũng im lặng, lúc này liền thấy bóng dáng của Lăng Ca chạy tới, cười rất vui vẻ.

"Chị Ảnh !"

Tư Nhã và Hà Lý không hẹn liền cùng nhìn nhau một cái, chưa gì đã ngửi thấy mùi âm mưu, con hồ ly tinh núp bóng tiểu bạch thỏ này có khi nào ôn hòa như thế với Lăng Ảnh?

"Ca Ca có việc muốn nói, chúng ta ra xe cùng về thôi !"

Không đợi Lăng Ảnh phản ứng, Lăng Ca liền đi tới lôi kéo tay cô, nhanh chóng nhét vào xe hơi, đợi lúc không ai để ý cô ta lấy khăn tay chà lau tay mình một hồi, mới ngồi vào trong xe cùng với Lăng Ảnh.

"Chị Ảnh, chúng ta thành lập được năm năm, thế nhưng mãi vẫn không vươn xa được, hôm nay ba gọi tới cho em nói có một nhà đầu tư chịu chi một số tiền khổng lồ, giúp chúng ta phát triển ở nước ngoài, hẹn e tối nay ở khách sạn X kí hợp đồng, nhưng hôm nay em cảm thấy hơi mệt, chị đi giúp e một lần nhé?"

Lăng Ca vừa vào liền nói thẳng vấn đề, khuôn mặt đáng yêu như một con búp bê, đang ngược đôi mắt to tròn cầu xin. Lúc này điện thoại của Lăng Ảnh chợt rung lên, người gọi tới không ngoài dự đoán chính là Lăng Thiên, ba của cô và Lăng Ca.

"Ba!"

Lăng Ảnh mím môi gọi một tiếng, giọng nói dễ nghe cực kì, nếu cất tiếng hát, hẳn sẽ rất thu hút. Lăng Ca đẩy mắt phát ra tia ganh tị, đôi mắt to tròn có phần dữ tợn lên hẳn.

"Alo Lăng Ảnh, chắc con đã nghe Ca nhi nói qua rồi chứ? Có thể giúp nó một lần này không? Xong việc ba sẽ có phần thưởng cho con!"

Uy hiếp trắng trợn! Trong đầu Lăng Ảnh chỉ có thể suy nghĩ được như thế! Cô dám nói không sao? Nếu không nghe, cô sẽ mãi mãi không thể về thăm mẹ. Nếu nghe, cuộc đời của cô hiển nhiên sẽ bị bùn bẩn vấy lên.

"Được, con sẽ tới đó ngay!"

Còn có cách nào khác? Lăng Ảnh hạ mi mắt, một nỗi hận tràn lên lồng ngực như muốn nổ tung.

"Chị Ảnh, chị thật tốt, em nhường xe cho chị, tự em sẽ bắt taxi về! Có lên nhé!"

Lăng Ca nghe Lăng Ảnh đồng ý, hiển nhiên là rất vui vẻ, vội vàng bảo tài xế đỗ xe lại, một mình bước xuống, đánh một cuộc điện thoại.

"Ba quả nhiên lợi hại, một câu là làm nó đồng ý rồi!"

Bên kia im lặng một hồi, sau đó liền trầm giọng

"Lúc nó về nhớ an ủi một chút, sau này còn phải lợi dụng nó một số việc!"

Lăng Ảnh ngồi trên xe, lúc nhìn vào kính chiếu hậu thấy tài xế một lúc lại liếc nhìn mình, có ý canh chừng cô nhảy ra xe bỏ trốn giữa chừng. Thở dài một hồi, Lăng Ảnh mệt mỏi ngửa đầu vào ghế dựa, trong đầu cô chỉ còn một mảnh trống rỗng.

Vốn nghĩ chính mình cũng là con của Lăng Thiên, cho dù không được yêu thương như Lăng Ca, thì ông ta cũng sẽ không xem mình như đồ vật mà đem ra giao dịch.

Chưa bao giờ Lăng Ảnh lại cảm thấy tình cảm con người lại rẻ mạt như thế. Cô thật sự bị dồn vào ngõ cụt rồi sao? Chẳng lẽ lại không có một lối thoát nào?

"Ảnh tiểu thư, đã tới nơi! Đề tôi đưa cô vào!"

Tài xế thấy Lăng Ảnh ngoan ngoãn như vậy, thái độ cũng ôn hòa hơn.

Lăng Ảnh cầm chặt móng tay vào da thịt, cố gắng ép chính mình thật trấn tĩnh, vì mình, vì mẹ, cho dù có lợi vào vũng lầy cũng đành phải chấp nhận thôi. Ai bảo số mệnh lại không tru ái cô.

"Tới rồi"

Tài xế đưa Lăng Ảnh đến lầu 3, dừng lại trước một căn phòng, sau đó gõ cửa. Một người đàn ông trung niên đang quần khăn tắm bước ra. Lúc này mắt cô như mờ đi, bên tai chỉ nghe loáng thoáng tài xế trao đổi gì đó với ông ta, trong đầu chỉ còn một ý nghĩ chạy trốn.

Cô không làm được, cho dù có chết, cô cũng không thể để tên này làm dơ bản mình. Ý nghĩ vừa lóe lên, Lăng Ảnh vội vàng xoay người muốn chạy, thế nhưng lại bị người đàn ông trung niên bắt được.

"Ái chà, sao tới đây rồi còn muốn đi?"

Người đàn ông giữ chặt tay Lăng Ảnh, ánh mắt sáng lên, tham lam nhìn chằm chằm khuôn mặt xinh đẹp của cô.

"Cô ấy là người mới, còn ngại, Hữu tổng xin hãy chiếu cố!"

Tài xế thót tim, nếu để Lăng Ảnh chạy mất, sợ rằng ông chủ sẽ xử hấn mất thôi. Vội vàng nói lời khách sáo mấy câu, liền đẩy Hữu tổng và Lăng Ảnh vào phòng, tự mình rời đi!

"Buông tôi ra !"

Lăng Ảnh giãy giụa, thế nhưng sức lực của người này quá lớn, cô căn bản không có cách nào tránh thoát.

"Ngoan a, ban đầu kháng cự, một lát đều không phải rên rỉ dưới thân anh sao? Hơn nữa, em còn có bạn đó !"

Nghे mấy lời dâm dăng của người đàn ông, Lăng Ảnh thiếu chút nữa nôn ra, lúc này cửa phòng tắm đột nhiên mở ra, bóng dáng của một nữ nhân ẩn hiện dưới hơi nước, nữ nhân kia khựng lại một chút, nhẹ nhàng kêu

"Lăng Ảnh!"

Cả người Lăng Ảnh cứng đờ, đây không phải là Y Ly hát bè cho Lăng Ca sao? Cô ấy cũng giống như cô bị Lăng Thiên ép tới đây?

"Ha... mau tới đây, đêm nay chúng ta vui vẻ một chút a ! Anh quả nhiên không nhìn lầm, Lăng Ảnh em so với Lăng Ca đẹp hơn nhiều. Hai em nếu ngoan ngoan hầu hạ anh, anh đảm bảo qua ngày mai liền biến hai em thành ngôi sao !"

"Hữu tổng thật nóng vội, bạn em vẫn còn non lắm, hay là để em hầu hạ anh trước, cho cô ấy xem một chút lấy kinh nghiệm a~ "

Nói xong Y Ly liền cởi bỏ khăn tắm, lộ thân hình đầy đặn ra trước mặt Hữu tổng. Người đàn ông kia thấy sắc xuân tươi đẹp như thế , vội vàng bỏ tay Lăng Ảnh ra tiến tới đè Y Ly xuống. Trong lúc ông ta không chú ý, Y Ly ra hiệu cho cô mau trốn đi .

Lăng Ảnh vội thối lui tới cửa chính, lén mở chốt, thế nhưng đã bị người khóa mắt, nhìn xung quanh lại không tìm thấy chìa khóa. Có lẽ hẳn đã đoán được cô sẽ bỏ trốn cho nên để phòng trước rồi. Nếu có thể mở được cửa, cô nhất định sẽ nắm tay Y Ly chạy trốn ngay tức khắc.

Y Ly nhìn thấy, đôi mắt rũ xuống, cam chịu.

Lăng Ảnh ngây ngốc nhìn Y Ly bị một người đàn ông đáng tuổi cha làm nhục, nước mắt cô không kiềm được chảy xuống.

Một hồi sau, người đàn ông kia chơi Y Ly chán rồi liền trần truồng bước tới trước Lăng Ảnh, ôm lấy cô.

"Sợ tới khóc rồi sao? Ngoan, anh sẽ dịu dàng một chút !"

Lăng Ảnh hoảng hốt, vì thất thần mà bị ôm không kịp phòng bị. Cô giãy giụa không ngừng, ánh mắt quật cường .

"Đúng là một con ngựa hoang, tới đây cho anh thuần phục a ~"

Hữu tổng lăn lộn biết bao nhiêu năm, hiển nhiên là hiểu rõ sự tình hơn ai hết. Muốn chạy, làm sao dễ dàng như thế .

"Cút ngay !"

Lăng Ảnh giơ tay tát Hữu tổng một cái, ông ta bị đau liền nói lỏng cô ra một chút. Thế nhưng cũng không thoát hoàn toàn được .

"Tiện nhân, cứng đầu như vậy sao? Xem ông đây trị mày như thế nào!"

Y Ly thấy vậy có chút hoảng hốt, vội vàng lên tiếng.

"Hữu tổng, anh trước để em khuyên bảo cô ấy, tính tình cô ấy quật cường như vậy, nếu ép buộc quá cô ấy làm ra chuyện ngốc nghếch thì sao !"

Hữu tổng không nhìn Y Ly, cười cợt lúc càng dâm dăng, bóp lấy cằm của Lăng Ảnh, đổ ly rượu vào miệng cô.

"Cho cô ta một chút xuân được thử xem còn quật cường được bao lâu !"

Đổ rượu xong hẳn liền buông Lăng Ảnh ra, chờ đợi cô rên rỉ van xin hẳn cười lên người cô.

Lăng Ảnh bắt đầu cảm thấy miệng khô lưỡi khô, cả người nóng ran, dục vọng bị tràn ra như vỡ đê. Hai mắt cô đỏ ngầu thống hận, nếu có một con dao ở đây, cô nhất định sẽ giết tên này ngay lập tức !

Y Ly lúc này đã ở bên cô, cô ấy không ngừng khóc, lại nhìn tới người đàn ông đang ngồi đằng xa đang chờ đợi cô tới cầu xin hẳn làm nhục. . Lăng Ảnh không ngừng nhéo đuôi mình , cúi sát vào người Y Ly nói thầm

"Y Ly, giúp mình mở cửa sổ !"

"Lăng Ảnh, đừng...!"

Y Ly nuốt chút nữa kêu ra tiếng, thế nhưng Lăng Ảnh đã vội nói

"Y Ly, lầu 3 nhảy xuống may mắn sẽ không chết, tranh thủ lúc mình vẫn còn ý thức, mau mở cửa đi ! Nếu như mình không nhảy xuống thì mình cũng sẽ cắn lưỡi tự sát !"

Y Ly lau mồ hôi, mím môi chần chờ không đi . Lại nhìn thấy Lăng Ảnh đang há môi định cắn lưỡi, cô vội vàng đẩy Lăng Ảnh một cái, lớn tiếng nói

"Hừ, cậu thật cứng đầu, tôi giả vờ đáng thương như vậy mà cậu cũng không động lòng, lại còn muốn cắn lưỡi, cậu tin không, nếu cậu cắn lưỡi, tôi liền lột đồ cậu, đưa cậu tới cửa sổ, cho người ta nhìn xem cái bộ dáng này của cậu. Cậu chết rồi, nhưng hình ảnh dâm dăng này của cậu sẽ lên trang báo ngày mai đó,hahaha"

Lăng Ảnh cắn răng, kêu lên

"Cậu dám..!!!"

Y ly liếc nhìn Hữu tổng, thấy hắn đang hứng thú xem hai người đối thoại, cô liền bước tới cửa sổ, bàn tay run run vén màn, mở chốt cửa.

"Tôi mở cửa sổ rồi, xem cậu dám không !"

Chưa kịp nói xong, Y Ly cảm thấy có một con gió lướt qua, Lăng Ảnh đã nhảy lầu!

... ..

Lăng Ảnh mơ hồ động đậy ngón tay, thế nhưng cả người cô chỗ nào cũng đau đến chết lặng, bên tai truyền đến một giọng nói quen thuộc.

"Mẹ?"

Cô không có chết, còn được gặp mẹ sao?

"Anh sao còn chưa qua đây nữa? Mau tới giúp em xử lý Lăng Ảnh nhanh đi ! Đang yên đang lành lại đi nhảy lầu, chẳng phải là kêu đi tiếp khách thời sao, có mất mát gì đâu chứ !"

"Hừ, bây giờ nhà họ Lăng trả nó về rồi, chúng ta cũng không còn tiền xài nữa đâu ! Mau tới cứu nó đi, không thể để nó chết được !"

"Cái gì? Anh muốn chạy sao? Đồ khôn, lúc trước anh bảo tôi quyến rũ Lăng Thiên, sinh con cho ông ta rồi tổng tiền, tôi cái gì cũng đều nghe theo anh, bây giờ anh kêu tôi tự giải quyết, anh muốn cái gì?"

Tiếng nói chất chứa càng lúc càng xa xăm mơ hồ, Lăng Ảnh khòe mắt tràn ra chất lỏng mặn chát, lúc này trí óc của cô thanh tỉnh lạ thường.

Nếu cô không chết, nhất định cô phải trở thành kẻ mạnh, đứng từ trên cao nhìn xuống, dẫm đạp lên những kẻ đã lợi dụng cô, phản bội cô.

Lăng Thiên, Lăng Ca, mẹ, Hữu tổng, nếu tôi còn sống, nhất định sẽ làm cho các người sống không bằng chết !

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Từng Bước Trở Thành Siêu Sao: Bà Xã Của Kiều Ngạo Ảnh Đế* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2

"Lăng Ảnh, bắt đầu từ hôm nay cô sẽ sống ở đây !"

"Lăng Ảnh, cô nhớ cho kĩ, nhà họ Lăng chỉ có một đứa con gái là Lăng Ca, mà cô, vĩnh viễn chỉ có thể đứng sau lưng nó, ngoan ngoãn làm một đứa con nuôi ! Cô là chị, phải giúp nó ! Nếu làm tốt, mỗi tháng tôi sẽ cho cô về gặp người đàn bà kia một lần, hơn nữa sẽ chu cấp cho cô ta đầy đủ !"

"Chị Lăng Ảnh, chị nên nhớ nhiệm vụ của chị, nếu để cha mẹ biết chị có ý nghĩ gì khác, lúc đó hậu quả thật sự rất lớn, em gánh giúp chị không nổi đâu a~"

"Nhìn kia, là con riêng của ông chủ đó, nghe nói mẹ cô ta lúc trước cũng là người hầu nhà họ Lăng !"

"Chuyện này ai mà không biết, cái đồ vô liêm sỉ đó ý mình có chút nhan sắc liền tìm cách leo lên giường ông chủ, sau bị bà chủ đuổi đi, không ngờ còn có đã chứng !"

.....

Lăng Ảnh nhẹ nhàng mỉm cười, nụ cười giống như lưỡi dao bén nhọn, từ từ róc từng miếng thịt , nhẹ nhàng đến nỗi đối phương không hề hay biết, đến khi nhận ra thì thân thể đã máu chảy đầm đìa.

Kiếp trước, là một chuỗi sai lầm cam chịu.

Trùng sinh, trở lại sẽ là một trận cuồng phong, cô nhất định phải quét tất cả người của Lăng gia xuống vũng bùn, vạn kiếp bất phục .

Lăng Ảnh không biết chính mình oán hận quá sâu không thể siêu thoát, hay do ông trời không nỡ nhìn cô chết tức tưởi như thế, cho nên liền để cô sống lại !

Là thời điểm cô vừa bước vào nhà họ Lăng, nhận hết mọi sự nhục nhã, bị đám người làm khinh thường là đã chùng thích treo cao , bị bắt đi học đánh trống đến nổi chai cả tay, nhìn Lăng Ca hát đều chỉ dám cúi đầu xuống, ánh mắt khát khao...

Cha, em gái thân mến, chuyện này rất nhanh sẽ chấm dứt, nếu Lăng Ảnh tôi cứ để mọi chuyện tiếp diễn như quá khứ, chẳng phải uổng phí cơ hội tái sinh này sao?

"Lăng Ảnh, bà chủ gọi cô vào ăn cơm !"

Nữ người hầu từ xa gọi tới làm Lăng Ảnh từ trong suy nghĩ tỉnh lại, cô khẽ cau mày, cũng không có ý định đứng lên .

"Tôi nói cô không nghe thấy sao? "

Lăng Ảnh tay chống cằm, ánh mắt giễu cợt nhìn khuôn mặt càng ngày càng cau có của cô ta, nhẹ nhàng hỏi.

"Cô đang nói chuyện với ai vậy?"

Nữ người hầu hiển nhiên là bị chọc tức, cô ta là người hầu riêng của bà chủ, rất được lòng bà, cho nên trong Lăng gia cũng coi như có chỗ đứng. Đối với đứa con riêng này rất là xem thường, mà thường ngày thấy Lăng Ảnh cũng dễ bắt nạt cho nên liền không coi ra gì.

"Cô nói hươu nói vượn gì đó? Cô không vào ăn cơm thì ngồi ở đó luôn đi, để xem là ai thiệt thòi. "

Còn chưa nói xong, nữ người hầu liền cảm thấy choáng váng, hai mắt hoa lên, cô ta không dám tin nhìn Lăng Ảnh, chỉ thấy Lăng Ảnh ung dung bước đi, không nhìn lại một lần.

Vừa tới phòng khách, nữ người hầu kia cũng đã đuổi theo tới, những người trong phòng khách hiển nhiên là đều dồn ánh mắt vào Lăng Ảnh, Trần Dung Hoa nhíu nhíu mày nhìn mặt người hầu của mình in dấu bàn tay đỏ chói mắt, lạnh nhạt mở miệng hỏi.

"Làm sao vậy?"

"Bà chủ, tôi ra gọi tiểu thư vào ăn cơm, liền bị tiểu thư tát một cái, tôi không có làm gì cô ấy hết !"

Nữ người hầu vừa nói vừa nghẹn ngào khóc, Lăng Ảnh nhếch môi, ác nhân cáo trạng trước sao? Xem cô là kẻ ngu à?

"Ở đây cô gọi tôi là tiểu thư, vậy sao lúc nãy lại kêu tôi là Lăng Ảnh?"

Lời vừa nói ra, nữ người hầu ngẩn ngơ một hồi, cô ta quên mất gia quy nhà họ Lăng không được gọi tên chủ nhân. Chỉ vì thường ngày gọi như vậy Lăng Ảnh cũng không bận tâm, cho nên liền theo thói quen, ai biết hôm nay cô ta lại phản kích như vậy .

"Dì, người hầu cũng có thể gọi tên con, có nghĩa là con nuôi thì địa vị cũng như người hầu hay không? Nếu là như vậy, con không muốn ở lại đây nữa ! Vì sao con lại phải ở đây chịu ủy khuất như vậy chứ?"

Lời Lăng Ảnh nói hiển nhiên giống như một quả bom, cô bước vào Lăng gia đã một tháng, đây là lần đầu tiên có thái độ này, Lăng Thiên cũng bắt đầu khó chịu, Lăng Ca vẫn im lặng xem kịch vui.

Trần Dung Hoa cười mỉa mai, rất không khách khí nói thẳng.

"Không sợ mẹ cô thiếu tiền lại gào lên sao?"

Lăng Ảnh rất muốn cười, người đó mà là mẹ cô sao? Nếu là mẹ cô, sao lại có thể dùng cô như công cụ kiếm tiền? Sao lại có thể chỉ biết có tiền? Có thể vứt cô tự sinh tự diệt như vậy?

"Bà ấy muốn tiền là chuyện của bà ấy, không liên quan tới con. Con tới đây đã là trả ơn bà ấy rồi, bây giờ không quan hệ ! "

Mẹ, đừng trách sao Lăng Ảnh này tuyệt tình, là do người vô tình với con trước, cho nên, con liền đối với người như vậy thôi !

Trần Dung Hoa, Lăng Thiên, Lăng Ca vô cùng kinh ngạc, không ngờ đứa con gái này lại tuyệt tình như vậy. Trần Dung Hoa trong tâm đã có ý định đuổi Lăng Ảnh đi, ngày cả mẹ mình còn tuyệt tình, đối với nhà họ Lăng, làm sao có thể trung thành?

Thế nhưng Lăng Thiên lại bắt ngờ lên tiếng.

"Lăng Ảnh là con gái của nhà họ Lăng, các người nếu đối với tiểu thư vô lễ liền cút xéo khỏi đây đi ! Nơi này không chứa những người không biết tôn ti trật tự như vậy !"

Đám người hầu nghe ông chủ nói vậy, rồi rít gọi Lăng Ảnh là tiểu thư, nữ người hầu kia rất không đành lòng, nhưng cũng phải cúi đầu xuống xin lỗi Lăng Ảnh.

Lăng Ảnh đi đến bàn ăn, ngẩng cao đầu, đuôi mắt lướt đến khuôn mặt không cam lòng của Lăng Ca, lại nhìn tới Trần Dung Hoa đang khó chịu, cô nói thầm trong lòng : mọi chuyện..chỉ mới là bắt đầu !

Lại nhìn tới Lăng Thiên, ba của cô, Lăng Ảnh cười khế

"Cám ơn ba vẫn còn nhận ra giá trị của con ! Nhậm Hàn Canh kia tự con có cách mời về công ty cho ba !"

Lăng Thiên không nói gì, khóe miệng giật giật, người con gái này của hắn, từ khi nào lại khó dò như vậy?

.....

"Lăng Thiên, ông điên rồi phải không? Nó muốn đi vì sao ông còn giữ lại?"

Giọng nói cay cú này hiển nhiên là của Trần Dung Hoa, bà ta vốn đã chướng mắt Lăng Ảnh, nếu không phải sợ người phụ nữ kia lên báo làm ầm lên, bà ta cũng sẽ không chấp nhận một dã chủng như vậy bước vào nhà.

"Nó rất có lợi cho chúng ta, không thể đuổi đi ngay được !"

"Có lợi cái gì? Vốn một tháng này thấy nó dễ sai bảo tôi còn yên tâm, nhưng hôm nay nó bắt đầu phát uy rồi, ông muốn nuôi hổ trong nhà sao?"

"Tôi đã điều tra Lăng Ảnh, nó được tình nhân của người phụ nữ đó sắp xếp cho vào học Đại học Hí kịch Bắc Kinh, là một nhân tài! Nó vừa tốt nghiệp ra trường tôi liền cướp nó đi, bà biết tôi phải tốn bao nhiêu tiền bịt miệng người phụ nữ kia không hả? Bà có biết bạn học của nó bây giờ có bao nhiêu người nổi tiếng không? Lăng Ảnh nói nó có thể mời được những người đó về công ty của chúng ta. Giờ phút này tôi thả nó đi chẳng phải thả hổ về rừng?"

"Tôi giữ nó lại là muốn thử năng lực của nó, nếu nó làm không được, tự tôi sẽ có cách diệt nó!"

Lăng Ảnh đứng ở bên ngoài, trên môi vẫn duy trì nụ cười nhàn nhạt ! Từ bỏ ước mơ trở thành diễn viên để trở thành một tay trống vô danh, sự hy sinh này của con, ba liệu có trả nổi không đây a? Trước khi muốn diệt Lăng Ảnh này, sợ là cái công ty giải trí của ba đã trở thành của con rồi..

Kiếp trước lúc Lăng Thiên nhờ tới, Lăng Ảnh một mực từ chối, không dám liên lạc với bạn cũ, bởi vì cô xấu hổ với thân phận này, bởi vì cô không muốn lợi dụng bạn bè.

Nhưng bây giờ đã khác rồi, kiếp trước nhìn những ánh mắt của bạn cũ khi phát hiện ra cô đánh trống, làm nền cho Lăng Ca, tất cả đều châm chọc cô, thậm chí còn giả vờ không quen biết, là cho cô sâu sắc biết được như thế nào là tình bạn..

Tất cả đã khác rồi, Lăng Ảnh hôm nay, là người bất chấp thủ đoạn, dẫm đạp lên mọi thứ mà đi !

"Chị đứng ngoài đây làm gì?"

Lăng Ca ăn xong liền ra vườn thư giãn một chút, sau đó định về phòng mình thì nhìn thấy Lăng Ảnh đứng trước thư phòng của Lăng Thiên nhưng lại không vào.

Không gặp thì thôi, nhưng hễ chạm mặt Lăng Ảnh cô ta đều thấy khó chịu vô cùng. Chỉ là con riêng của tiện nhân thôi lại tự xưng mình là tiểu thư. Ngay cả ba cũng đồng ý.

Nhưng nghĩ đến mục đích ba đem Lăng Ảnh về đây, Lăng Ca âm thầm cười trộm. Nói gì thì nói, đây cũng là con rồi làm nền cho cô ta, Lăng Ảnh tiện nhân có xinh đẹp tài giỏi đến mấy, thì cũng sẽ bị cô ta bóp chết ngay từ trong trứng nước.

"A, em gái..chị vốn định đem trà cho ba, nhưng lại nghĩ có đi ở bên trong, chị vào xem ra không thích hợp lắm, đang loay hoay thì gặp em, hay là em đem vào giúp chị nhé?"

Lăng Ảnh cực kì thân thiện nói, kiếp trước chẳng phải Lăng Ca cũng thân thiện như thế này sao? Làm cho cô tin tưởng và yêu thương cô ta suốt một thời gian dài, có điều gì tốt cũng nhường hết cho cô ta. Thế nhưng cô ta trước mặt ngọt ngào, sau lưng lại đâm cô vô số dao.

Muốn làm thiên sứ, thì cùng xem ai diễn tốt hơn..

"Được, chị Ảnh đừng buồn, mẹ rồi sẽ chấp nhận thôi!"

Giả vờ an ủi thông cảm cho Lăng Ảnh, Lăng Ca âm thầm đảo mắt, cái đồ tiện nhân như này, còn muốn đi lấy lòng ba mẹ sao? Lại dám kêu cô ta là em gái thân mật như vậy?

"Vây cảm ơn em, chị về phòng trước đây !"

Những thứ nghe được cũng đã nghe, Lăng Ảnh cũng không nhất thiết phải vào trong nữa.

Lăng Ca, Trần Dung Hoa, thời gian vẫn còn dài, phía trước không ai có thể nói được gì.

Các người hăm hại tôi nhiều như vậy, cũng nên ném thử lại một ít, bằng không sẽ không công bằng đâu nhỉ?

... ..

Nhậm Hàn Canh, diễn viên mới nổi của làng giải trí, được mệnh danh là ‘nam thần rating’, bởi vì bộ phim nào có anh đóng liền dẫn đầu lượng rating, cao đến khó tin.

Không chỉ vẻ ngoài điển trai, kỹ thuật diễn của anh cũng không thể chê vào đâu được, rất tự nhiên, các bạn diễn đều khen anh hết lời.

Tuy nhiên, đây cũng là nam thần dính nhiều scandal nhất, gõ tên ‘Nhậm Hàn Canh’ liền ra các đoạn tit giật gân ‘nam thần rating hẹn hò ảnh hậu?’, ‘Nhậm Hàn Canh đánh người’, ‘Nhậm Hàn Canh có quan hệ bất chính với một nam diễn viên’, ‘Nam thần rating thích phụ nữ đứng tuổi?’.

Lăng Thiên sợ nhất diễn viên ca sĩ trong công ty ông dính phải scandal, thế nhưng lại cất công mời Nhậm Hàn Canh về, dù thấy anh rất được ông ta coi trọng. Thế nhưng Nhậm Hàn Canh lại thích làm một diễn viên tự do, cho nên Lăng Thiên mời bao nhiêu lần đều thất bại.

Thế nhưng hôm nay, anh lại đặc biệt tự mình đến buổi hẹn với công ty của Lăng Thiên một lần, bởi vì người mời anh là Lăng Ảnh.

Lăng Ảnh ở trường được mệnh danh là nữ thần điện ảnh, cô vừa có nhan sắc, lại có tài năng diễn kịch bẩm sinh. Tính tình cô ít nói, lại ít tiếp cận với người khác, cho nên khiến nhiều người chán ghét, cho rằng cô kiêu ngạo, lúc nào cũng đi một mình trông rất cô đơn.

Nhậm Hàn Canh học chung một lớp với Lăng Ảnh, có thể nói là anh ngưỡng mộ tài năng của cô, nhưng lại không nói, cứ hay chú ý cô. Vốn nghĩ Lăng Ảnh ra trường sẽ trở thành một ngôi sao lớn, thế nhưng cô chưa tốt nghiệp liền nghỉ học, mất tích cho đến bây giờ.

Lăng Ảnh hẹn gặp Nhậm Hàn Canh ở một nhà hàng, có phòng riêng, tránh bị paparazzi theo dõi chụp ảnh. Cô vừa tới chưa được bao lâu liền thấy anh được tiếp tân dẫn vào, phong thái của anh vẫn như vậy, lúc nào cũng phong trần, bất cần đời.

“Lăng đại nhân, đã lâu không gặp ! Tôi có nên nói mình vô cùng vinh hạnh khi được cậu mời hay không?”

Nhậm Hàn Canh vừa vào liền nhấc ghế ra ngồi, không để cho Lăng Ảnh mời, bộ dáng cả lơ phát phờ y như lúc còn học ở trường.

“Có lẽ nên đổi ngược lại, là tôi vinh hạnh mới phải !”

Lăng Ảnh mỉm cười ưu nhã, bây giờ Nhậm Hàn Canh đã là một minh tinh điện ảnh, còn cô chỉ là một nhân vật nhỏ bé không ai biết tới, để có thể mời được anh ta, cô phải lấy danh nghĩa của công ty Lăng Thiên. Cũng may là anh ta còn nhớ tới cô, nể tình bạn học cũ mà tới.

“Vi sao cậu nghỉ học? Chẳng phải đang tốt lành sao?”

Đây chính là vấn đề Nhậm Hàn Canh muốn hỏi nhất, chỉ xuất phát từ sự tò mò, con đường tương lai của cô ấy rộng mở như vậy, thế nhưng bây giờ...

“Biết nói sao nhỉ? Lăng Thiên ông ấy cho tôi nghỉ học, luyện đánh trống để chuẩn bị thành lập nhóm nhạc thần tượng.”

“Phụt...”

Nhậm Hàn Canh nuốt chút nữa sặc nước, một diễn viên tương lai bị bắt đi làm một tay trống? Chuyện này thật sự rất buồn cười, giống như bỏ công đi học làm bánh gato, cuối cùng lại về nhà bán trứng.

“Lăng Thiên là cha nuôi của cậu à? Đạo này tôi nghe báo chí hay nhắc đến, nhưng chưa công khai danh tính ! Không hiểu sao cứ nghĩ là cậu !”

Lăng Ảnh vẫn duy trì nụ cười này giờ, thế nhưng ánh mắt lại phát ra tia sáng sắc lạnh, không chút cảm xúc mở miệng.

“Ông ấy là cha ruột của tôi !”

Nhậm Hàn Canh nhìn thấy Lăng Ảnh đột nhiên phát lạnh, anh cũng ngầm hiểu ra một vài điều, Lăng thị cũng là một công ty lớn, ẩn tình sâu bên trong dĩ nhiên là nhiều vô số kể.

Lăng Ảnh không nói, anh còn nghĩ cô là tình nhân của Lăng Thiên, thế nhưng nhìn Lăng Ảnh cũng có vài nét giống ông ta, anh liền nhìn ra được cô có điều khổ sở không nói !

Nhìn thấy Nhậm Hàn Canh in lặng, Lăng Ảnh thu hồi sự lạnh lùng, ôn nhu nói.

“Tương lai của tôi đều bị ông ta chặt đứt, thật đúng là bi kịch ! Thế nhưng tôi cũng không phải người dễ chọc ! Tôi mời anh về dưới trướng công ty Lăng Thị, nhưng là ở phía của tôi-Lăng Ảnh, chứ không phải phía của Lăng Thiên !”

Nói đến đây, Nhậm Hàn Canh hiển nhiên cũng hiểu ý của Lăng Ảnh, anh không phải kẻ ngốc, nếu như anh quá ngốc không thể nhận ra hàm ý kia, thì

trong showbiz cũng không có tên anh rồi.

“Lăng Ảnh, tuy tôi rất ngưỡng mộ tài năng của cậu , nhưng tôi thích sự tự do, đành phải phụ thành ý của cậu rồi, nhưng tôi sẽ giữ bí mật cuộc trò chuyện hôm nay !”

Đúng vậy, anh ngưỡng mộ cô, nhưng không có nghĩa anh sẽ làm theo ý cô. Anh ghét bị ràng buộc bởi những thứ hợp đồng kia.

“Không vội, nhưng tôi chắc khoảng một tháng nữa anh sẽ quay lại tìm tôi, Lăng Ảnh tôi lúc nào cũng chào đón anh !”

Lăng Ảnh không bị lời từ chối của Nhậm Hàn Canh làm cho thất vọng, cô vẫn mỉm cười ưu nhã, tựa như nắm hết mọi chuyện trong tầm tay. Nhậm Hàn Canh thấy thế có chút khó chịu, anh không thích bị người ta nhìn như thấu hết lòng anh, vội vàng nói thêm mấy câu liến lịch sự đứng dậy cáo bận. Lăng Ảnh định đứng lên tiễn anh một đoạn nhưng bị anh từ chối. Cô không có hành động nào nữa, lẳng lặng rót cho mình một ly rượu, từ từ thưởng thức.

Kiếp trước, dù cô không mời, thì trước sau gì Nhậm Hàn Canh cũng về công ty của Lăng Thiên. Bởi vì anh ta không còn chốn nào dung thân, scandal kia khiến cho không có ai dám mời anh ta diễn nữa. Lăng Thiên làm sao có thể bỏ qua thời cơ này, ông ta thu Nhậm Hàn Canh về, tốn một ít tiền đổi trắng thay đen, sau đó thu lại số lợi nhuận khổng lồ từ việc ép Nhậm Hàn Canh đóng phim.

Muốn thu thập đối phương, thì nên cho anh ta biết một số việc...

Kiếp này, cô chỉ tiện tay chen vào giành công, cũng không cực khổ mấy nhỉ?

Ba thân yêu, nếu một ngày nào đó những người mà ba nghĩ luôn luôn trung thành với ba, lại đồng loạt đứng về phía Lăng Ảnh tôi, thì ba có tức chết không? Ba có băm tôi ra thành trăm mảnh không đây?

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Từng Bước Trở Thành Siêu Sao: Bà Xã Của Kiều Ngạo Ảnh Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Trong thư phòng nhà họ Lăng, Lăng Thiên đang nhàn nhã uống trà, nhưng tâm mắt tỏ cáo ông cứ luôn để ý về phía cửa, như đang chờ đợi ai đó tiến vào.

Quả nhiên không lâu sau, có tiếng gõ cửa vang lên, Lăng Thiên để ly trà xuống, lạnh giọng.

"Là ai?"

"Là con" !

Giọng nói Lăng Ảnh thanh thoát vang lên, tựa nhiên viên đường rơi xuống ly nước, vô cùng ngọt ngào.

"Vào đi !"

Không có thêm câu dư thừa nào, đủ lạnh lùng, đủ tuyệt tình a ! Lăng Ảnh nhếch môi, từ từ tiến vào, cô chọn cho mình chỗ ngồi đối diện Lăng Thiên, bộ dáng tự nhiên, thành thực, không hề có nửa điểm sợ hãi như kiếp trước !

Thù hận, có thể khiến con người ta thay đổi tất cả, kiếp trước Lăng Thiên khinh thường cô, sai khiến cô như một con rối.

Kiếp này, nhất định sẽ phải đổi ngược lại !

"Chuyện Nhậm Hàn Canh như thế nào?"

Thấy Lăng Ảnh không lên tiếng, Lăng Thiên chờ mãi cũng không thể duy trì thờ ơ được nữa, cuối cùng ông ta cũng phải lên tiếng trước. Rõ ràng nôn nóng muốn biết, thế nhưng cứ làm ra vẻ cao cao tại thượng. Lăng Ảnh cực kì ghét loại người như thế này, cho nên cô chính là cố ý để cho ông ta nôn nóng đến không chịu nổi !

"Một tháng nữa chắc chắn anh ta sẽ về công ty của ba!"

Là khẳng định ! Biết trước sự việc cũng là một lợi thế, tùy thời có thể thao túng kẻ thù.

"Không những Hàn Canh, Cổ Băng Băng, Kiều Kỳ, Tống Thần Thiên...con đều có thể mời được đám người này, về tay cô !"

Đây đều là những nhân vật ưu tú xuất ra từ lớp diễn viên của cô ở đại học. Lăng Ảnh tự tin mình có thể mời được đám người này, về tay cô !

Lăng Thiên nghe thấy những cái tên Lăng Ảnh vừa kể, đôi mắt sáng rực lên, nhưng vẫn cố che dấu hưng phấn. Đây đều là những diễn viên thần tượng

mới nổi, tương lai xem như cực kì tươi sáng. Nếu mời được hết bọn họ về, chắc chắn ông ta sẽ thu được một nguồn lợi nhuận khổng lồ !

"Thật không? Con có cách gì?"

Nói đến đây, giọng Lăng Thiên đã dịu hơn hẳn, đùa sao, món ngon đem tới trước mặt, có ai lại đi đánh người đưa đồ ăn tới?

"Đây đều là bạn học của con, tự con có cách thu phục bọn họ! "

Mỉm cười, nụ cười cực kì tự tin, khiến cho người đối diện có cảm giác cô ấy nắm mọi việc trong tầm tay.

"Nếu con mời được thì tốt!"

"Ba à, con mời những người đó cho ba, thì ba có thưởng cho con gì không?"

Không có bữa ăn nào là miễn phí cả, nếu là miễn phí, thì nhất định là có vấn đề.

"Con là con gái của ta, làm những việc này cho cha mình cũng là lẽ thường thôi!"

Lăng Ảnh cười nhạt, ông ta xem việc cô làm là điều tất nhiên? Cũng quá keo kiệt rồi!

"Ồ? Con chẳng phải chỉ là con nuôi của ba thôi sao? Con nuôi thì tất nhiên không cao thượng như con ruột rồi! Nếu như muốn con giúp, thì ba phải đáp ứng vài yêu cầu của con!"

Châm chọc một câu, ngay lập tức khiến cho Lăng Thiên nổi giận. Đưa con gái này càng ngày càng không coi ai ra gì rồi, dám nói xéo ông như thế. Nhờ ai mà nó ăn sung mặc sướng như bây giờ? Quả nhiên là đồ vô ơn!

"Cút về với mẹ của mày đi, đồ không biết điều!"

"Ba à, suy nghĩ cho kĩ đi! Con đi cũng được, nhưng nếu con mời những người đó cho một công ty khác thì ba cũng đừng trách con vô tình. Ba cũng có thể thử đi mời bọn họ, để xem con và ba ai nhanh tay hơn!"

Những diễn viên này đều mới ra trường, thích sự tự do, gia cảnh nhà bọn họ cũng đều không tầm thường, cho nên không cần kí hợp đồng với công ty nào cũng có thể tìm được vai diễn. Bọn họ đều là tự mình đi cast, hoặc nhờ gia đình chống lưng. Độ nổi tiếng cũng nhất định, cho nên không dễ dàng gì mời được.

Lăng Ảnh chính là nắm được điểm này mới dám khiêu khích ngựa bại với Lăng Thiên, bây giờ không có ai thao túng được cô, việc gì cô phải cúi đầu nhận sự sai khiến của nhà họ Lăng chứ?

"Nếu mày không nghe theo tao, thì mẹ của mày cũng đừng mong nhận được tiền nữa, lúc đó đừng trách người làm ba này không nể tình!"

Lăng Thiên vẫn còn đang trong thời gian thử năng lực của Lăng Ảnh, cho nên cũng không dám chắc cô có làm được hay không. Cho nên ông ta muốn uy hiếp cô, đợi đến lúc một tháng sau xem Nhậm Hàn Canh có chịu gia nhập công ty Lăng thị hay không rồi mới xử lý Lăng Ảnh.

"Không nhận tiền cũng tốt, để cho mẹ con học được một chút thế nào là vất vả đi!"

Lăng Ảnh đối với vấn đề này, đã không còn là nỗi sợ hãi. Bà ấy sinh cô ra chỉ để biến cô thành công cụ moi tiền, thế nhưng cô còn đi lo lắng bà ở quê không đủ chi tiêu, lại sống có một mình, cô lại càng áy náy.

Ai lại nghĩ tới bà ấy có tình nhân? Lại cấu kết cùng hắn làm chuyện xấu. Mẹ à, không có tiền nữa, thì cũng là do mẹ thôi! Mẹ không nên trách tôi vô tình, mà hãy trách vì sao lại để cho tôi biết sự thật.

"Mày...!"

Nhìn thấy Lăng Ảnh không bị uy hiếp, vẫn hồ hững với mẹ mình như lúc đối mặt với Trần Dung Hoa, Lăng Thiên cảm thấy chính mình sai lầm khi đem Lăng Ảnh về rồi.

"Ba à, đợi đến lúc Nhậm Hàn Canh về công ty của ba rồi đuổi con cũng được, chỉ là con không chắc sau khi con đi rồi, anh ta có hủy hợp đồng với ba luôn hay không thôi!"

Rất kiêu ngạo! Nhưng đều có cơ sở, cô đã nói rõ với Nhậm Hàn Canh, anh ta đồng ý về công ty, nghĩa là anh ta chấp nhận đi theo cô, nếu xui xẻo thì trường hợp thứ 2 sẽ xảy ra, anh ta đi theo Lăng Thiên!

Tuy nhiên Lăng Ảnh vẫn ra vẻ cực kì tự tin, nhất định phải làm cho Lăng Thiên bối rối!

"Được, nếu mày mời được Nhậm Hàn Canh, tao sẽ suy nghĩ những lời mày vừa nói! Giờ thì ra ngoài đi!"

Thấy mục đích đã đạt được, Lăng Ảnh cũng không nán lại thêm nữa, cô cười thầm ở trong lòng, muốn điều khiển tôi, cũng phải xem tôi có hợp tác không đã Lăng Thiên.

Hôm nay là thứ bảy, theo thường lệ Lăng Ảnh phải theo Lăng Ca đến công ty giải trí Hoa Mỹ để luyện tập.

Công ty giải trí Hoa Mỹ là nơi chuyên đào tạo ra các ca sĩ, nhóm nhạc thần tượng hàng đầu. Khỏi phải nói Lăng Thiên đã hao tổn không biết bao nhiêu tâm tư để đưa được Lăng Ca vào đây. Hơn nữa còn lên lút đút lót để Lăng Ca làm ca sĩ chính, những người còn lại đều phải làm nền cho cô ta.

Công ty của Lăng Thị chuyên về đào tạo diễn viên, bằng không Lăng Thiên nhất định đã đưa Lăng Ca bay tận đến trời rồi. Lại nói muốn vào được công ty Hoa Mỹ phải dựa vào thực lực, Lăng Ca thành ca sĩ chính cũng không bị chỉ trích là dựa vào quan hệ, kì thật bên trong có bao nhiêu điều đen tối thì chỉ có người trong cuộc mới biết được.

“Chị Ảnh, nghe nói hôm qua chị cãi nhau với ba à?”

Ngồi trên xe hơi, Lăng Ca thấy Lăng Ảnh không để ý đến mình, trong lòng có chút bực bội. Không phải lúc trước còn lên lên nhìn cô ta một cách ngưỡng mộ sao? Bây giờ lại làm ra vẻ thanh cao cái gì chứ?

Lăng Ảnh không nhìn tới Lăng Ca, khóe miệng kéo lên thật nhẹ.

A, dẫm phải đuôi của con mèo rồi !

Lăng Ca chính là loại người ham thích hư vinh, cô ta muốn mình đi đến đâu, mọi người đều phải nhìn theo, ngưỡng mộ cô ta, tôn vinh cô ta như một thiên sứ thiện lương, thuần khiết nhất.

Lăng Ảnh kiếp này, sẽ cho cô ta hưởng thụ cảm giác đó một chút, sau đó...liền để cô ta biết thế nào là địa ngục sâu không thấy đáy.

“Em gái, chị làm sao dám cãi nhau với ba a?”

Lăng Ảnh tỏ vẻ sợ sệt nói, trong lòng thầm nghĩ chắc là Lăng Thiên đã nói cho Trần Dung Hoa nghe chuyện hôm qua rồi, cho nên bây giờ Lăng Ca mới biết được.

“Chị à, thật ủy khuất cho chị quá, thật ra em đã xin ba cho chị được hát chung với em, nhưng là ba lại không đồng ý...”

Lăng Ảnh quay sang Lăng Ca, khuôn mặt hiện rõ vẻ cảm kích cùng lấy lòng.

“Em gái thật là tốt, nhưng chị biết thân phận của mình...vẫn là nên làm theo lời ba thì tốt hơn”

Nhìn xem, đây không phải là bộ dáng kiếp trước của cô sao? Bộ dáng hèn mọn này Lăng Ca hiển nhiên là thích xem nhất. Lúc Lăng Ca nói những điều này, Lăng Ảnh còn nghĩ có một đứa em như cô ta cũng không tệ, nào ngờ đằng sau vẻ mặt chân thành cùng giọng nói thánh khiết đó, đều là sự khoe khoang tự mãn cùng dối trá.

“Chị đừng vội nản, em sẽ cố gắng thuyết phục ba !”

Lăng Ca nói vậy, nhưng trong lòng đều tràn ngập khinh bỉ. Lăng Ảnh à Lăng Ảnh, một đứa nghiệt chủng như mày chỉ đáng xách vác cho tao thôi. Tao cho mày một tia hi vọng, là muốn mày ngoan ngoãn nghe lời tao, kiếp này Lăng Ảnh mày sẽ mãi mãi chỉ là một kẻ làm nền cho Lăng Ca tao thôi, cứ mơ mộng thật nhiều đi a~

Lăng Ảnh dĩ nhiên biết được ý nghĩ của Lăng Ca, cô chỉ là mỉm cười không nói..

Muốn điều khiển một người, cũng phải xem người đó có gốc không đã...

Chị chị em em một hồi, rốt cuộc cũng tới công ty, Lăng Ca mặc dù không muốn đi cùng Lăng Ảnh, thế nhưng cô ta không còn cách nào khác, hình tượng thiên sứ nhất định phải hoàn mỹ đến từng chi tiết. Cô ta muốn cho mọi người biết tuy Lăng Ảnh chỉ là con nuôi, nhưng Lăng Ca vẫn xem như chị em ruột thịt mà yêu thương.

“Em gái à, chị vào phòng tập trước đây, chúc em luyện tập vui vẻ !”

Lăng Ảnh nhẹ nhàng nói, cô mỉm cười thân thiện, vẻ vai Lăng Ca một cái. Các thực tập sinh khác nhìn thấy đều có cảm nghĩ cô gái này mỉm cười thật chói mắt, trông tựa như một thiên sứ vậy.

Lăng Ca tối sầm mặt, nhưng một giây sau liền nặn ra một nụ cười mà cô ta cho là hoàn mỹ.

“Chị đừng tập quá sức nhé, em sẽ lo lắng !”

“Em gái thật tốt !”

Một màn hòa thuận khiến cho người ta nhìn thật vui mắt, Lăng Ảnh nghĩ vậy, cô em lo lắng cho người chị nuôi như chị ruột, bắt quá...bộ dáng còn quá giả tạo. Chị đây sẽ từ từ cho em biết đóng vai thiên sứ như thế nào mới là đạt.

Lăng Ảnh tạm biệt Lăng Ca xong, cô bước vào phòng tập, chỉ có một bộ trống duy nhất, hôm nay cô và 2 người khác thay phiên nhau luyện tập. Cứ

mười lăm phút thì nhường cho người khác cứ thế xoay vòng.

Người đang đánh trống là một cô gái khoảng hai mươi tuổi, tên là Tả Từ, người còn lại là Hữu Mạnh, thành viên của một nhóm nhạc nam chuẩn bị debut cùng thời gian với nhóm của cô.

Lăng Ảnh mỉm cười thần bí, có lẽ cũng sắp đến màn chị em trở mặt rồi. Bất quá lần này người đóng vai phù thủy sẽ không là cô đâu.

Lúc này từ ngoài cửa bước vào một đám người, đứng đầu là một người đàn ông trạc tuổi mặc đồ tây chỉnh chu. Tả Từ dừng lại động tác, có chút bối rối, là quản lý à, không phải nói tuần sau mới đến kiểm tra tiến độ sao?

Lăng Ảnh dĩ nhiên cũng biết quản lý thường hay tới kiểm tra đột ngột, để xem các học viên có lười biếng hay không, cho nên cũng không ngạc nhiên mấy. Cô âm thầm nhìn mấy người con trai đi theo phía sau quản lý, đây là nhóm nhạc của Hữu Mạnh, nhưng sao lại không có người kia nhỉ? Nhưng mà không sao, cô cũng không vội, dù sao cũng muốn đùa giỡn Lăng Ca thêm một thời gian !

“Tập tiếp đi !”

Quản lý ngồi vào ghế liền ra lệnh cho Tả Từ đánh trống, được một lúc, quản lý có vẻ nhú mồm, làm động tác ngừng, dĩ nhiên sau đó là một tràng mắng dài không dứt, mấy người con trai kia cũng thầm cười trộm.

Quản lý lại bảo Hữu Mạnh lên, người này còn khá trẻ con, thế nhưng tài đánh trống của cậu ta không thể không thừa nhận là tuyệt, là một tiềm năng trẻ. Khi cậu ta biểu diễn, phong thái rất thông dong, tự nhiên, vô tình lại tạo nên sự cuốn hút.

Quản lý lại ra hiệu bảo dừng, thế nhưng lần này là khen ngợi không dứt, làm cho Tả Từ mặt lúc xanh lúc trắng.

“Hữu Mạnh, làm tốt lắm, nhóm nhạc của chúng ta mà thiếu cậu đúng là một sai lầm lớn !”

“Hôm nay rút cuộc cũng xin được quản lý đến xem cậu tập luyện, thật là mở rộng tầm mắt !”

Mấy người con trai lại nói xen vào vài câu, đều là khen ngợi.

Lăng Ảnh cười châm chọc, thật là đoàn kết a ~, không phải vài năm sau cũng đều tan rã sao? Nghe nói là lục đục nội bộ, Hữu Mạnh bị cô lập, quả nhiên không thể nhìn bề ngoài mà phán đoán.

“Lăng Ảnh, cô lên đi !”

Lúc này quản lý cũng đã nhìn tới Lăng Ảnh, trong lòng ông ta có vài phần bất hảo, ông ta xem thường Lăng Ảnh được đặc cách, nghĩ cô là do đút lót mới được vào đây. Mấy hôm nay ông ta thường xuyên đi kiểm tra, tới hôm nay cũng gặp được Lăng Ảnh.

Thường một khi bị gọi tên, thì dĩ nhiên sẽ trở thành tâm điểm chú ý. Lăng Ảnh mỉm cười tự tin đi đến bên bộ trống, cô cầm dùi xoay tròn, đánh vài nhịp, khởi động trước khi bắt đầu.

Thấy Lăng Ảnh hồi lâu vẫn chưa đánh bài nào, mọi người âm thầm nghĩ cô gái này đúng là làm màu, quản lý lại càng chắc chắn người này vốn chẳng có tài cán nào, xem ra phải báo với giám đốc chuyện này càng sớm càng tốt.

Lúc này, tiếng nhạc đầu tiên đã bắt đầu vang lên, tiếng chiêng va chạm với nhau nhẹ nhàng, tiếng trống cũng ít, nhưng càng về sau, tiết tấu càng dồn dập, chỉ thấy tay của cô gái ấy thoát âm thoát hiện, âm thanh “bình bình” như hòa với nhịp tim. Khuôn mặt cô trầm tĩnh, chăm chú nhìn theo chiếc dùi trống, lạnh lùng, nhưng cũng rất đẹp và gợi cảm.

“Quản lý, phần của tôi xong rồi !”

Một bài hát thường cũng chỉ kéo dài khoảng bốn phút, Lăng Ảnh đánh xong cũng không thấy quản lý nói lời nào liền lên tiếng nhắc nhở. Lúc này mọi người mới bắt đầu bình luận sôi nổi, quản lý cũng thay đổi thái độ hẳn, ông ta còn thắc mắc hỏi cô vì sao lúc bắt đầu lại lâu như vậy.

“Do tôi phải tập quen với dùi trống một lúc, bằng không nó sẽ ghét tôi mà không chịu hợp tác đó”

Vui đùa một câu, khiến cho đám người ai nấy đều cười khúc khích.

Đây là gọi là chiến thuật tâm lý, khiến cho mọi người trở nên sốt ruột với phần biểu diễn của mình, lúc vào bài sẽ chăm chú lắng nghe hơn, hiệu quả sẽ cao hơn.

Lăng Ảnh đánh trống kiếp trước không tính là xuất sắc, nhưng cũng coi là am hiểu về nó, cũng như phương pháp thu hút người nghe. Cho nên mấy chuyện vặt vãnh như luyện tập này, cô đều nhường cho những người còn mới tập. Chỉ cần khi cô ngồi vào bộ trống, tay sẽ theo thói quen mà đánh, làm thành một kỹ năng tự nhiên.

Hơn nữa, mục tiêu của cô cũng không phải trở thành người đánh trống như kiếp trước, cho nên cũng không cần phải chú ý.

“Tốt lắm, xem ra cô được đặc cách vào cũng không phải là không có lý!”

Quản lý vỗ vai Lăng Ảnh cười nói, cô cũng mỉm cười đáp lại, sau đó liền tìm cách đi ra ngoài.

Hơn nữa cô cũng không thích cùng nhóm nhạc kia nói hươu nói vượn !

Ra khỏi phòng tập, bước được vài bước liền có một giọng nói dễ nghe vang lên.

“Chờ một chút !

Giọng nói này, cho dù Lăng Ảnh có bị nghiền thành tro cũng vẫn có thể nhận ra...

a, làm sao mà không nhận ra được cơ chứ, anh ta chính là người góp phần đẩy cô trở thành mụ phù thủy xấu xa trong công ty Hoa Mỹ cơ mà.

Là ca sĩ chính trong nhóm nhạc của Hữu Mạnh, Diêu Thần Dịch !

Gia thế của Diêu Thần Dịch cũng không phải nhỏ, anh ta chính là đại thiếu gia của Diêu thị, một công ty bất động sản lớn. Kiếp trước cơ duyên xảo hợp Lăng Ảnh cùng anh ta có một khoảng thời gian yêu đương, không bao lâu lại bị Lăng Ca ghen tị hãm hại, cuối cùng Lăng Ảnh lại bị xem là người thứ ba xen vào chuyện tình giữa hai người bạn họ.

Nhớ đến đây, Lăng Ảnh âm thầm siết chặt tay... Lăng Ca bày mưu khiến cô bị xem như một người chị nuôi độc ác, thích bắt nạt em gái. Mà Lăng Ca, cô ta chính là thiên sứ thiện lương, bị chị gái hãm hại hết lần này đến lần khác đều vô cùng độ lượng mà bỏ qua, không so đo một chút nào.

Lăng Ảnh đã từng hèn mọn níu kéo Diêu Thần Dịch, hết mực giải thích rằng cô không có như vậy, thế nhưng đổi lại được cái gì ?

Chẳng phải anh ta lạnh lùng gạt bỏ tay của cô, thái độ như tránh ôn dịch, cao cao tại thượng nói với cô rằng.

“Lăng Ảnh, tôi vốn nghĩ cô là người tốt, không ngờ cô lại xấu xa như vậy, đừng để cho tôi thấy cô làm hại Ca nhi thêm lần nào nữa, bằng không tôi sẽ không nương tay với cô đâu ! “

A, cái thế giới này đen thành trắng, trắng thành đen... người mù thì làm sao mà biết được ai trắng ai đen cơ chứ?

Sau sự việc lần đó, chỉ có những người trong nhóm nhạc của Lăng Ảnh mới biết chân tướng sự thật. Thế nhưng bọn họ đều bị Lăng Thiên dùng tiền bịt miệng, ngay cả Lăng Thiên còn nói với cô rằng : “Làm chị thì nên đứng mực, đừng để sự việc như thế này xảy ra nữa”

Làm người tốt, thế nhưng lại bị xem là kẻ xấu xa, vậy thì hà cớ gì cô không chân chính biến thành người xấu, nói không chừng lại được người khác xem như người tốt mà đối đãi a!

Nghĩ đến đây, Lăng Ảnh cong cong khóe miệng, làm như không nghe thấy tiếng gọi kia, tiếp tục bước đi. Được vài bước thì đã có một bàn tay to lớn nắm lấy vai của cô !

“Chúng ta không quen biết, anh làm như vậy có phải hơi bất lịch sự không?”

Lăng Ảnh nghiêng đầu nhìn bàn tay đang đặt trên vai cô, ngũ quan điềm tĩnh không nhìn ra hờn giận.

“Vì sao tôi gọi em lại không đáp?”

Người kia thì đã có chút hờn giận rồi, Lăng Ảnh cười nhạt, đại thiếu gia như anh chắc là gọi ai người đó phải cúi đầu cho nên quen rồi phải không?

“Anh gọi thì tôi nhất định phải nghe sao? Chúng ta không quen biết, anh cũng không gọi tên tôi, bảo tôi đáp lời như thế nào? “

Diêu Thần Dịch lúc này không biết phải đáp lời như thế nào rồi, anh ngao mạn đã quen, nữ nhân chỉ cần anh gọi một tiếng đã tự động nhào đến. Đáng tiếc cô gái này không giống những người kia, còn vặn ngược lại anh, điều này làm cho anh cảm thấy hơi mất mặt, nhưng cũng tràn ngập hứng thú.

“Vậy em tên là gì? Lúc này tôi đứng bên ngoài xem em đánh trống, kỹ thuật không tệ, thật rất muốn làm quen với em !”

Kiếp trước thì là “tôi thấy em rất dễ thương và điềm đạm”, kiếp này lại khen kỹ thuật đánh trống của cô, Diêu Thần Dịch, lý do của anh cũng nhiều đấy nhỉ?

“Tôi không có hứng thú !”

Lăng Ảnh lạnh lùng buông một câu, gạt bỏ tay của Diêu Thần Dịch, nhanh chóng rời đi, cô đương nhiên biết mình nói như vậy, anh ta sẽ cảm thấy cực kỳ mất mặt cho nên sẽ không đuổi theo cô nữa.

Cô ở bên Diêu Thần Dịch gần nửa năm, biết rõ anh ta thích loại người đáng yêu dễ nghe lời, nhưng mà anh ta cũng sẽ mau chán. Càng lạnh lùng chống đối với anh ta, anh ta càng sinh ra nhiều hứng thú.

Lăng Ca chính là nắm được điểm này cho nên mới ngang nhiên bày trò khiến cho Diêu Thần Dịch nảy sinh hứng thú với cô ta. Cô ta biết rõ khi nào thì nên nũng nịu đáng yêu, khi nào thì nên mạnh mẽ cứng rắn.

Không thể không thừa nhận, về kỹ thuật nắm lấy trái tim của một người đàn ông, Lăng Ca có vô số thủ đoạn, Lăng Ảnh chỉ là học từ cô ta mà ra thôi, thế nhưng ai sử dụng cao tay hơn, còn chưa biết được .

.....

Một tháng sau, quả nhiên Nhậm Hàn Canh dính phải scandal lớn, nghe nói anh ta bị cáo buộc sử dụng ma túy đá, tuy đã kiểm tra anh ta âm tính, nhưng lúc cảnh sát kiểm tra phát hiện trong túi anh ta có một lượng nhỏ ma túy đá, khiến cho con đường sự nghiệp của anh ta tụt dốc không phanh, không có ai dám mời anh ta đóng phim nữa, hợp đồng quảng cáo đều bị cắt sạch.

Lăng Ảnh lúc này đang ở trong thư phòng của Lăng Thiên, trên màn hình lớn đang chiếu scandal động trời của Nhậm Hàn Canh.

“Ba...Nhậm Hàn Canh vừa gọi cho con !”

Lăng Ảnh cười , không có chút nào lo lắng, Lăng Thiên ngược lại có chút kinh ngạc, đưa con gái này có khả năng đoán trước sự việc sao? Nhưng mà bây giờ mời Nhậm Hàn Canh chẳng phải là chui đầu vào chỗ chết?

“Ba lo lắng không kiếm được lợi nhuận à? Nếu con nói con có thể khiến cho Nhậm Hàn Canh hái ra tiền cho ba thì sao?”

“Bằng cách nào?”

Lăng Thiên cảm thấy mình bị rơi vào thế bị động, ông ta không muốn hỏi nhưng nghe đến lợi nhuận lại không thể nhịn được.

Lăng Ảnh kì thật cũng là đang đánh cược, cô sợ rằng Lăng Thiên đã nghĩ ra cách giúp Nhậm Hàn Canh lấy lại hào quang, nhưng xem ra giờ phút này ông ta vẫn còn đang bối rối, thậm chí là không muốn mời Nhậm Hàn Canh nữa.

“Tự con có cách, ba chỉ cần nhìn con làm việc thôi, con cam đoan sẽ khiến cho Nhậm Hàn Canh trở thành chủ lực hái ra tiền cho công ty của ba!”

“Tao sẽ không để mày phá hủy Lăng thị !”

Lăng Thiên đập bàn, cái đồ cứng đầu này vẫn có ý nghĩ chống đối ông ta, nếu nó muốn nhân cơ hội này phá hoại Lăng thị, đừng trách ông ta ra tay độc ác.

“Tùy ba thôi, đến lúc có công ty khác cướp Nhậm Hàn Canh, ba cũng đừng trách con không giúp ba !”

“Tại sao lại không nói kế hoạch của mày ra?”

“Tại sao con phải nói ? Nói ra con cũng chẳng được gì, công sức của con lại bị người khác đoạt, sao con lại để mình chịu ủy khuất như vậy?”

Lăng Thiên nghe đến đây có phần nhẹ nhõm, đưa con gái này cũng chỉ sợ người khác giành công của nó, người tham lam như vậy, rất dễ bị tiền và quyền lực điều khiển, chỉ cần cho nó một cái bàn đạp, nó liền sẽ bị hư vinh làm mù mắt, sẽ rầm rầm nghe theo người cho nó hư vinh.

“Được rồi, việc này giao cho mày, nhưng sẽ có người giám sát mày, tốt nhất là mày đừng nên có ý nghĩ phá hoại!”

Lăng Ảnh thấy mình đã đạt được mục đích, cô cũng không nói thêm gì nữa, trong lòng âm thầm cười nhạo, Lăng Thiên à Lăng Thiên, ông nghĩ ai cũng sẽ tham lam như ông sao? Khi ông đang mưu tính tôi, thì ông nghĩ tôi sẽ để yên cho ông điều khiển sao?

“Ba, kì thật con cũng có thể hái ra tiền cho ba, so với việc đánh trống, con tự tin việc để con làm diễn viên sẽ mang cho ba nhiều lợi nhuận hơn !”

“Quên chuyện đó đi !”

Lăng Thiên sao có thể không nghĩ đến việc này, một khi để Lăng Ảnh làm diễn viên, Lăng Ca nhất định sẽ bị lu mờ. Cho dù ông ta có muốn Lăng Ảnh làm diễn viên đi chăng nữa, thì Trần Dung Hoa cũng sẽ không đồng ý, Trần thị nhất định sẽ cảnh cáo ông ta. Hơn nữa báo chí là một đám chó săn, nếu Lăng Ảnh nổi tiếng, không chừng tiện nhân kia sẽ lên báo phanh phui, lúc đó ông ta lại càng mất mặt.

Lại nói Lăng Thiên để cho Lăng Ảnh xử lý việc này, là để thử khả năng của cô, nếu có thể làm cho Nhậm Hàn Canh nổi tiếng trở lại, thì ông ta sẽ giữ đứa con gái này, dùng điểm yếu của nó để uy hiếp nó làm việc cho ông ta. Còn nếu nó làm không ra hồn, thì nhất định phải diệt nó ngay.

Lăng Ảnh nhìn thấy sự trầm ngâm của Lăng Thiên, cô biết ông ta lại bắt đầu tính kế, vì vậy liền giả vờ buồn bã rời khỏi thư phòng.

Kì thật cô giả vờ nói như vậy, để xem thử lòng tham của Lăng Thiên tới đâu, rõ ràng khi cô đề cập tới, mắt ông ta sáng lên, nhưng rất nhanh liền trở lại như bình thường, xem ra ông ta vẫn còn cố kị nhà mẹ vợ Trần thị.

Lòng tham là không đáy...một ngày nào đó, ông ta cũng sẽ bị lung lay thôi. Cô chỉ là đánh một đòn tâm lý, để cho ông ta biết được giá trị của cô , ông ta sẽ phân vân.

Ba à, giữa lợi nhuận và kiêu ngạo, lòng tham của ba sẽ kiềm chế lại hay sẽ bùng nổ đây?

Lăng Ảnh tôi đây thật mong chờ quyết định của ba !

Chương 4

Scandal của Nhậm Hàn Canh nổ ra được gần một tuần, ngay khi các anti fan vô cùng hả hê, câu chuyện cũng dần chìm vào im lặng, sự nghiệp của Nhậm Hàn Canh coi như xong, thì báo chí lại cập nhật thêm thông tin mới, tiêu đề bài viết chính là “Nghị vấn diễn viên Nhậm Hàn Canh bị hãm hại”.

Khỏi phải nói thông tin này lại làm các bài báo, các diễn đàn mạng bùng nổ, hàng trăm nghìn bình luận sôi nổi, bênh vực, thả đá xuống giếng, trung lập đều có...

Báo chí nổi tiếng là đám chó săn cực nhạy bén, chỉ cần nói ra vài điểm mấu chốt, liền tự mình bỏ công đi điều tra, tốc độ làm việc còn hơn cả thám tử, cộng với cảnh sát phối hợp, không bao lâu sau chân tướng sự việc cũng dần lộ ra.

Không nghĩ tới người đứng sau mọi việc lại là quản lý của Nhậm Hàn Canh, anh ta khai do muốn dụ dỗ Nhậm Hàn Canh tiếp một quý bà, nếu Nhậm Hàn Canh đồng ý anh ta sẽ được hưởng tiền mỗi giới.

Nhậm Hàn Canh làm sao có thể đồng ý, ngược lại còn nổi giận có ý muốn tách khỏi quản lý tự mình sắp xếp công việc. Người quản lý cầu xin ở lại không được, trước khi bị đuổi liền chơi Nhậm Hàn Canh một ván.

Anh ta mua ma túy đá giấu sẵn trong người, viện lý do trước khi rời đi muốn mời Nhậm Hàn Canh uống vài chén, tranh thủ lúc Nhậm Hàn Canh không phòng bị liền lên bỏ thuốc vào túi quần của anh, sau đó liền thay một số điện thoại khác gọi cho cảnh sát báo trong quán bar X có người sử dụng chất cấm trái phép.

Sở dĩ cảnh sát có thể điều tra ra được, là do trên gói thuốc có dấu vân tay của quản lý, mà lại không có vân tay của Nhậm Hàn Canh, lại thêm chiếc sim kia có đăng kí người dùng là bạn gái của tên quản lý, cho nên mọi việc liền sáng tỏ.

Lại nói quản lý của Nhậm Hàn Canh là một thanh niên lần đầu làm việc xấu, nói đúng hơn là một tên ngốc, cư nhiên tiếc tiền mua sim rác, lại đi dùng sim có sẵn của bạn gái cho, bằng chứng rõ ràng, anh ta có muốn chối cũng không được.

Sau khi được giải oan, Nhậm Hàn Canh càng trở nên nổi tiếng, anh phát biểu với báo chí muốn tìm một công ty quản lý tốt, có thể bảo vệ nghệ sĩ của mình.

Các công ty giải trí lớn nhỏ hiển nhiên đều muốn có được ‘ngôi sao rating’ này, cho nên không tiếc lời mời cùng với những điều kiện vô cùng hấp dẫn. Nhậm Hàn Canh ra và phân vân, nhưng cuối cùng vẫn là chọn công ty giải trí Lãng thị.

Có thể không chọn được sao? Nếu không phải nhờ Lãng Ảnh, sợ là bây giờ Nhậm Hàn Canh còn đang trốn ở trong nhà, danh tiếng càng ngày càng thối.

Kì thật ở kiếp trước, không bao lâu sau chuyện này cũng lộ ra, nhưng là khi Lãng thị nhúng tay vào. Ở kiếp này Lãng Ảnh nhanh tay đi trước một bước, cô đưa cho cảnh sát một số tiền, bảo bọn họ điều tra vân tay của gói thuốc và số sim kia. Nếu gói thuốc không có vân tay của Nhậm Hàn Canh, thì cũng có thể giải oan được cho anh ta phần nào.

Lại nói Nhậm Hàn Canh thật là ngây thơ, anh ta nghe cảnh sát bảo nhất định sẽ tìm lại công bằng cho người bị hại, liền im lặng chờ đợi được giải oan.

Lãng Ảnh sống hai đời, ở trong mặt tối của xã hội, làm sao có thể tin mấy lời này?

Không cho bọn họ một chút tiền, làm sao có thể đẩy nhanh tiến độ điều tra đến chóng mặt như vậy?

Cô không ra tay, sợ là phải mấy tháng sau cảnh sát mới đưa kết quả.

Lãng Thiên đối với khả năng giải quyết sự việc của Lãng Ảnh đã có chút tin tưởng, ông ta liền đáp ứng yêu cầu của cô, để cho cô gián tiếp quản lý Nhậm Hàn Canh, hơn nữa còn ra điều kiện nếu Lãng Ảnh có thể cướp được các diễn viên trẻ triển vọng khác về Lãng thị, những người đó đều sẽ để cho Lãng Ảnh gián tiếp quản lý.

Một người quản lý trong bóng tối, chiêu mộ nghệ sĩ cho Lãng Thiên, nói như thế nào ông ta cũng quá lời rồi, không cần trả công cho Lãng Ảnh, không làm nó nổi tiếng, ngược lại có thể dùng điều này làm mồi nhử, cho nó danh vọng, rồi uy hiếp nó làm việc cho ông ta, vừa đâm vừa xoa, cực kì hiệu quả!

Chỉ là Lãng Thiên không biết rằng ông ta đã đi sai một bước, trượt cả con đường...

.....

Làm quản lý ngầm cho Nhậm Hàn Canh kì thật cũng không có gì bận rộn, nói trắng ra là giống như người hữu danh vô thực.

Lăng Thiên chỉ cho cô một cái danh phận mơ hồ, cũng không bắt cô phải làm gì, thế nhưng chuyện luyện tập để debut nhóm nhạc ông ta lại cực kì nghiêm khắc. Cho nên mỗi ngày cô vẫn phải đến công ty Hoa Mỹ để luyện đánh trống.

“Lăng Ảnh, cô lại có hoa !”

Tả Từ nháy mắt với Lăng Ảnh, sau lần bị quản lý mắng, Lăng Ảnh chủ động luyện tập cho Tả Từ, làm cho cô ấy rất cảm kích, vì vậy liền chủ động kết thân với Lăng Ảnh.

Lại nói Lăng Ảnh không giống như kiếp trước lúc nào cũng lạnh lùng, không muốn kết thân với ai. Cô bây giờ đối xử với ai cũng tốt, rất hay giúp đỡ thực tập sinh những việc nhỏ nhặt, lại làm hết mình, điều này làm cho bọn họ không ngừng có thiện cảm với cô.

Đây đều là học từ Lăng Ca, muốn làm một ác quỷ chân chính, phải bắt đầu từ việc cải trang chính mình thật hoàn hảo, cái mặt nạ người tốt này chính là vũ khí lợi hại nhất.

Lăng Ảnh mỉm cười, nhận lấy bó hoa từ tay Tả Từ, chân mày khẽ nhíu. . .

“Là của Diêu Thần Dịch à?”

Sau sự việc Diêu Thần Dịch bị Lăng Ảnh lạnh lùng, anh ta liền không thèm để ý đến cô nữa, còn cố tình ghét bỏ cô, Lăng Ảnh đang lo việc của Nhậm Hân Canh cho nên cũng không mấy quan tâm.

Bị ngó lơ như vậy, Diêu Thần Dịch bắt đầu nảy sinh hứng thú chinh phục Lăng Ảnh, còn công khai với mọi người trong công ty rằng anh ta muốn theo đuổi cô.

Vì vậy, anh ta liền hỏi xin lịch tập của Lăng Ảnh từ quản lý, đúng mỗi sáng liền gửi hoa tới. Hoa Mỹ không cấm đoán chuyện nghệ sĩ yêu đương, nhưng cũng sẽ theo dõi hành động của bọn họ gắt gao, tùy trường hợp sẽ xử lý sao cho đúng.

Diêu Thần Dịch có thể lực, lại đẹp trai, đa số nữ nhân thấy sẽ động tâm, anh ta chính là quen với cảm giác được nữ nhân ái mộ , Lăng Ảnh lại đi ngược lại với dự kiến của anh ta, cho nên ‘nhất thời nảy sinh hứng thú’ cũng là điều đương nhiên.

Bản tính của đàn ông, luôn thích chinh phục , Lăng Ảnh ngược lại cũng xem Diêu Thần Dịch là một con mồi, tùy thời phải biết co dãn.

“Thật là ghen tị với cậu !”

Tả Từ hâm mộ nói.

“Anh ta chỉ là nhất thời nảy sinh hứng thú với mình thôi, không phải là yêu !”

Lăng Ảnh đặt bó hoa xuống, cũng không liếc nhìn nó thêm lần nào nữa, cô kéo Tả Từ đi tập trống, sau đó cũng tự mình đánh một bài. Vừa đánh xong liền có tiếng vỗ tay vang lên, một bóng dáng cao ngất đứng ở ngoài cửa , tay chống lên thành cửa, mái tóc màu nâu hạt dẻ dưới ánh mặt trời tỏa ra tia sáng lấp lánh trông thật đẹp.

Tả Từ nhìn thấy Diêu Thần Dịch, mặt đã sạm đỏ bừng, Lăng Ảnh lại không có tia cảm xúc nào, cô nói với Tả Từ lên luyện tập lại, sau đó thông dong bỏ ra ngoài, không nhìn Diêu Thần Dịch lấy một cái.

“Lăng Ảnh, đợi đã !”

Diêu Thần Dịch vội vàng đuổi theo, không quên gọi tên cô.

Lăng Ảnh đang đưa lưng về phía Diêu Thần Dịch, khẽ mỉm cười...

Anh ta rút cuộc cũng gọi tên cô.

“Anh gọi tôi có việc gì sao?”

Lăng Ảnh xoay người lại, đôi mắt cong cong, con ngươi dưới ánh sáng có chút lấp lánh, trông cô tựa như một thiên sứ vừa rơi xuống trần gian.

Diêu Thần Dịch bị vẻ đẹp của Lăng Ảnh làm cho ngẩn người, anh thất thần hồi lâu, một lúc sao mới hồi phục tinh thần, bối rối nói.

“Vì sao em cứ luôn né tránh anh?”

Lăng Ảnh ngẩng đầu, nhìn thẳng vào Diêu Thần Dịch, chậm rãi nói.

“Diêu Thần Dịch, chúng ta không quen biết, cũng chưa từng tiếp xúc, vì sao anh lại theo đuổi tôi? Chuyện này chẳng phải quá hoang đường sao?”

“Thì làm sao? Anh vừa gặp liền thích em! “

Lăng Ảnh giống như nghe được chuyện cười, rất không khách khí nói thẳng.

“Tôi không tin vào tình yêu sét đánh, chuyện đó chỉ có trong phim thần tượng mà thôi!”

“Nếu em không thích nhanh như vậy, chúng ta có thể từ từ tìm hiểu nhau, miễn sao em không né tránh anh là được !”

Diêu Thần Dịch lưu loát nói, khuôn mặt có hơi đỏ lên.. rõ ràng anh ta đang cố tỏ ra mình tự tin thành thực.

Muốn chinh phục một người, thì ít nhất cũng phải có thời gian gần gũi nhau. Lăng Ảnh cứ luôn né tránh làm anh ta không có cơ hội tiếp cận, chỉ cần cô đồng ý, thì coi như anh cũng có được 50% cơ hội.

Lăng Ảnh cảm thấy khoảng thời gian này cũng vừa đủ, có thể tiến hành bước tiếp theo được rồi. Cô vừa định mở miệng nói chuyện thì đã có một giọng nói trong trẻo nùng nịu khác vang lên.

“Chị Ảnh, rốt cuộc cũng tìm được chị !”

Lăng Ảnh thầm khen, con mèo nhỏ đúng là đánh hơi thật nhanh..

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Từng Bước Trở Thành Siêu Sao: Bà Xã Của Kiều Ngạo Ảnh Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5

Tiếng gọi của Lăng Ca thành công thu hút sự chú ý của Diêu Thần Dịch. Lúc anh quay đầu lại liền nhìn thấy Lăng Ca một thân váy trắng thanh thoát, chậm rãi bước tới, mái tóc nâu bồng bênh theo bước chân mà nhấp nhô có nhịp điệu, trên môi nở nụ cười tươi tắn, ánh mắt cô ta dán lên người Lăng Ảnh, thỉnh thoảng lại liếc sang Diêu Thần Dịch, vẻ mặt bối rối ngại ngùng như đã hiểu ra mình đang xen vào cuộc nói chuyện của người khác.

Lăng Ảnh đối với em gái thân thiện và hiểu chuyện như vậy, chỉ có thể lén châm chọc cô ta.

Chưa gì đã nóng vội muốn tranh đoạt với cô như vậy ư? Thật ra đôi câu nam nữ các người trời sinh đã là một đôi rồi, không cần phải đoạt cũng sẽ tự tìm đến thôi !

“Chị Ảnh, trưa nay có thể cùng em ăn cơm không?”

Lăng Ca lúc này đã đứng trước mặt Lăng Ảnh, cô ta nhu nhược nói, đuôi mắt nhướng lên, trông mắt xoay một vòng, liếc nhìn Diêu Thần Dịch đang đứng kế bên Lăng Ảnh, trong lòng âm thầm nghiêng răng nghiêng lợi.

Đừng nói đây chính là người theo đuổi con tiện nhân Lăng Ảnh?

Mẹ kiếp, tại sao nó lại có thể may mắn đến như vậy? Nam nhân này rõ ràng xuất sắc hơn hẳn những người đang theo đuổi cô ta, gia thế cũng cực kì tốt, trong công ty Hoa Mỹ cô ta cũng đề ý tới Diêu Thần Dịch, nhưng vẫn chưa có cơ hội làm quen, không ngờ lại bị con tiện nhân này giành trước một bước .

Thật tức chết đi được, đồ nghiệt chủng Lăng Ảnh có gì hấp dẫn chứ, trong Hoa Mỹ này, cô mới chính là người xinh đẹp nhất, nam nhân này không có mắt nhìn người sao?

Thấy Lăng Ca dường như sắp không chịu nổi đả kích nhẹ này, Lăng Ảnh tốt bụng lên tiếng, tránh cho cô ta phát tức lên mà đánh mất hình tượng, như vậy thì không còn gì vui vẻ nữa.

“Em gái có lòng như vậy, chị làm sao dám từ chối chứ !”

Lăng Ảnh mỉm cười, lại nhìn đến bàn tay đang siết đến trắng bệch của Lăng Ca, trong lòng đã có chút tính toán.

“Thật là tốt...!”

Lăng Ca chấp tay, vui vẻ cười, tựa như được ở gần Lăng Ảnh là điều thật hạnh phúc. Sau đó cô ta lại nhìn sang Diêu Thần Dịch, giả vờ ngạc nhiên như vừa mới nhìn thấy anh.

“Chị Ảnh, đây là...?”

Diêu Thần Dịch bị bỏ quên này giờ rốt cuộc cũng được chú ý, anh ta nhìn Lăng Ca, vui vẻ đưa tay ra chào hỏi.

“Xin chào, anh là Diêu Thần Dịch, em chính là Lăng Ca của nhóm GG , em gái Lăng Ảnh?”

Lăng Ca vô cùng chán ghét từ ‘em gái’ , nhất là lời từ trong miệng Lăng Ảnh phát ra, sắc mặt cô ta có chút xám xịt, thế nhưng rất nhanh liền thanh tỉnh lại, mỉm cười thân thiện đáp lại cái bắt tay của Diêu Thần Dịch, lòng bàn tay vừa chạm nhau, dường như có một tia điện xẹt qua cánh tay, truyền đến người cô ta, làm cho cô ta cảm thấy thật hồi hộp khẩn trương .

Đến khi Diêu Thần Dịch rút tay trở về, Lăng Ca cảm thấy thật mát mát, trong đầu cô ta lóe lên tia sáng, hai tròng mắt lại đảo quanh, người đàn ông hoàn mỹ như vậy, nhất định phải là của cô ta !

Dù sao bây giờ nghe nói bọn họ vẫn chưa có gì, xen vào một chút vẫn còn kịp, con tiện nhân Lăng Ảnh vốn cũng không phải đối thủ của cô ta !

“Chị Lăng Ảnh vốn chỉ là con nuôi của ba em, nhưng mà trong nhà ai cũng xem chị ấy như con ruột mà đối đãi ! “

Lúc này trông Lăng Ca thật đầm ấm đáng yêu , Lăng Ảnh nghĩ vậy, nếu mà không từng nhìn thấy bộ mặt thật của cô ta, Lăng Ảnh nghĩ chính mình có thể tôn cô ta lên thành thiên sứ mất rồi.

Lại nói cô ta giống như thành thật mà khai cô là con nuôi, chi sợ là muốn cho Diêu Thần Dịch biết cô không phải thiên kim đại tiểu thư chính thống, Lăng gia chỉ có một mình cô ta mà thôi.

Đáng tiếc Lăng Ca không biết Diêu Thần Dịch không có hứng thú với mấy chuyện này, nếu là người mà anh ta để ý, cho dù có là ăn mày thì anh ta cũng vẫn yêu thôi. Mấu chốt là thời gian khi nào anh ta thấy chán, liền vứt bạn vào một xô, cho dù van xin cách mấy cũng không lay chuyển được.

Lần này xem ra Lăng Ca quá nôn nóng, Diêu Thần Dịch nghe xong có chút cau mày, nhưng rất nhanh liền tỏ ra như không có gì, anh dịu dàng nói với Lăng Ảnh.

“Lăng Ảnh, em hãy suy nghĩ lời anh vừa nói ! Anh chờ quyết định của em !”

“Kì thật cũng không cần suy nghĩ !”

Lăng Ảnh mỉm cười, bước tới đối diện Diêu Thần Dịch, đôi mắt cô long lanh như tinh tú, chậm rãi nhìn thẳng vào anh.

“Đối với tôi mà nói tình yêu không xuất phát từ hoa và quả, không phải vì ham muốn, không phải vì chinh phục, cũng không phải vì gia thế của đối phương ! ”

Ngừng một lúc, bàn tay thon dài xinh đẹp của Lăng Ảnh giơ lên, ngón tay chỉ vào vị trí trái tim của Diêu Thần Dịch , khẽ nói.

“Mà là ở nơi đây, ở sự chân thành !”

Một người hoa tâm như Diêu Thần Dịch, nắm giữ được trái tim của anh rất khó, những lời này là kiếp trước Lăng Ca sau khi đá được cô ra khỏi Diêu Thần Dịch, liền thổ lộ với anh ta, thành công nắm giữ được một nửa trái tim của anh ta.

Lăng Ảnh cảm thấy thời điểm đó cũng sắp tới, cho nên liền xuất chiêu thôi !

“Lần này hẳn là đến lượt anh phải suy nghĩ rồi !”

Bỏ lại một câu đầy hàm ý, Lăng Ảnh quay sang kéo Lăng Ca rời đi , Lăng Ca hiển nhiên là còn muốn nói xấu thêm về Lăng Ảnh, nhưng lại bị chặn họng cô ta ôm một bụng khó chịu đi theo sau lưng Lăng Ảnh.

Lăng Ảnh thầm nghĩ hẳn là lúc này khuôn mặt thiên sứ của Lăng Ca đã bắt đầu vụn vỡ khó coi rồi , hai người đứng nói chuyện tình yêu, xem Lăng Ca như không tồn tại, đối với cô ta mà nói giống như bị sỉ nhục vậy.

Cô ta vốn luôn xem mình là cái rốn của vũ trụ, là trung tâm của sự chú ý, bị Lăng Ảnh khiêu khích sự kiêu ngạo như vậy, Lăng Ca sớm muộn gì cũng ra tay với cô , chiếm đoạt Diêu Thần Dịch giống như điều cô ta đã làm ở kiếp trước .

Cái này cũng là điều Lăng Ảnh chờ mong nhất !

Buổi trưa, Lăng Ảnh cùng Lăng Ca đến nhà ăn của công ty, kì thật Lăng Ca muốn đi ăn nhà hàng hơn, nhưng bởi vì cô ta muốn cho mọi người thấy mình tuy là tiểu thư nhưng lối sống giản dị, chân thành cho nên mới miễn cưỡng bước vào cái nhà ăn thô nát này !

Bây giờ còn có con tiện nhân Lăng Ảnh, cô ta muốn giờ phút đoạn khiến cho Lăng Ảnh đẹp mặt, cho nên liền xung phong đi lấy đồ ăn.

“Chị muốn ăn gì? Để em lấy cho chị !”

Lăng Ca tỏ vẻ hăng hái, thu hút rất nhiều ánh mắt , cô ta tự thấy thỏa mãn hư vinh của mình , lại càng thêm muốn chinh Lăng Ảnh, đây chẳng phải là nhiệm vụ của kẻ làm nền sao?

“Em gái thích ăn gì, chị liền ăn cái đó !”

Lăng Ảnh rất dễ ăn, không kén như Lăng Ca, trong lòng âm thầm hào hứng xem con mèo nhỏ chuẩn bị giờ nanh múa vuốt.

“Chị chờ một chút, để e đi lấy là được rồi !”

Lăng Ca không để Lăng Ảnh trả lời liền hòa vào đám người đang xếp hàng mua đồ ăn, dáng cô ta cao, lại thanh mảnh, đứng trong một đám thực tập sinh có phần nổi trội hơn hẳn.

Đợi một lúc lâu, Lăng Ca rốt cuộc cũng quay trở lại, trên khay linh kinh các loại thức ăn, cô ta đi tới bàn, trước tiên đặt thức ăn xuống cho Lăng Ảnh, còn lại hai ly nước, giống như vô tình va phải chân bàn, khiến cho thân thể Lăng Ca loạng choạng, hai ly nước cứ như vậy mà bay lên không trung, nhắm thẳng người Lăng Ảnh mà hạ xuống, cũng may Lăng Ảnh thân thủ nhanh nhẹn, cô nhanh chóng nhảy ra khỏi ghế, hai ly nước rơi xuống, nước văng tung tóe, bắn lên chiếc váy màu xanh nhạt của Lăng Ảnh.

“Em gái, không sao chứ? Lần sau nên cẩn thận một chút !”

Lăng Ảnh tỏ vẻ lo lắng, bước tới muốn xem Lăng Ca như thế nào rồi, Lăng Ca thấy ý định ban đầu không thành công, cô ta cắn môi, bắt đầu tỏ vẻ sợ hãi.

“Chị, em không cố ý, em rất xin lỗi, xin chị đừng giận em !”

Lăng Ảnh trong lòng ‘chặc’ một tiếng, nhìn xem, thật giống cô dâu nhỏ bị bắt nạt !

Lúc này người trong nhà ăn hẳn là đều dồn mắt về phía này, xem ra Lăng Ca đã bắt đầu kế hoạch biến cô thành người chị nuôi xấu tính rồi.

Chỉ là...

Kĩ thuật diễn quá tệ !

Đôi mắt của Lăng Ca đã phản chủ, nói lên toàn bộ ý định của cô ta.

“Chị? Sao chị không nói gì? Chị giận em rồi có đúng không?”

Lăng Ca thấy Lăng Ảnh không nói gì, càng ra sức diễn, khuôn mặt xinh đẹp lúc này có phần sợ hãi thái quá.

“Em gái, làm sao đây? Quần áo này là ba mua, rất đắt, gia quy lại dạy không được để đồ ăn thức uống dính vào quần áo ! Chị sợ về nhà sẽ bị ba phạt mất !”

So với Lăng Ca sợ hãi rõ rệt, Lăng Ảnh đôi mắt có phần rung rung, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch.

Hàm ý sâu xa chính là ám chỉ Lăng Ca đi đứng không có ý tứ, đổ nước dính vào người Lăng Ảnh, nguyên nhân chính là sợ bị phạt nên mới sợ hãi như vậy, chứ không phải vì sợ Lăng Ảnh giận.

Lại nói Lăng Ca thường ngày tỏ ra yếu đuối, tựa như chú chim nhỏ cần che chở, thì liền nghĩ cô ta sợ bị phạt, chứ k hề biết, cô ta ở nhà chính là đại tiểu thư, muốn gì được đó, ý cô ta chính là thánh chỉ, Lăng Thiên và Trần Dung Hoa lại cưng chiều cô ta tận trời, nỡ lòng nào phạt cô ta sao?

Lăng Ca nghe Lăng Ảnh nói vậy, giận tới phát run, con tiện nhân này dám làm xấu mặt cô ta, nó đã quên nhiệm vụ ban đầu của mình rồi sao?

“Chị, chuyện này...”

Lăng Ca đang tìm cách giải vây, nhưng mà cô ta còn chưa nói được liền thấy bóng dáng cao ngất của Diêu Thần Dịch xuất hiện, anh không nói lời nào liền tiến tới nắm lấy tay Lăng Ảnh kéo đi.

“Làm sao vậy?”

Lăng Ảnh kháng cự, kì thật câu cô muốn nói không phải nhu nhược như vậy mà là nói “anh điên cái gì?”

Diêu Thần Dịch nhìn Lăng Ca đang ngù vịn tạp trần đứng đó, lại nhìn Lăng Ảnh, không nhanh không chậm mở miệng...

“Đi, anh mua quần áo mới cho em ! Về nhà cứ nói là Diêu Thần Dịch này chường mất cái váy của em cho nên bắt em vứt nó!”

Ồ...Nói đến đây, Lăng Ảnh có chút kinh ngạc rồi.

Diêu đại thiếu gia là đang bảo vệ cô sao?

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Từng Bước Trở Thành Siêu Sao: Bà Xã Của Kiều Ngạo Ảnh Đế* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6

Chuyện vốn chẳng có gì, lại bị Diêu Thần Dịch và Lăng Ca phóng đại lên, khiến cho Lăng Ảnh đột nhiên trở thành người bị hại tội nghiệp, Diêu Thần Dịch thành anh hùng cứu mỹ nhân, Lăng Ca lại trở thành cô em gái vô ý tứ sợ gánh trách nhiệm.

Nhìn vẻ mặt như ăn phải mật đắng của Lăng Ca, Lăng Ảnh nuốt chút nữa cười ra tiếng.

Hại người thành ra tự hại mình, cảm giác như thế nào hả em gái?

“Không cần mua quần áo mới cho tôi, một chút vết bẩn nhỏ này ba tôi cũng chỉ la mắng vài câu thôi !”

Lăng Ảnh gạt tay Diêu Thần Dịch, đi về hướng của Lăng Ca, ánh mắt dịu dàng, cử chỉ nhỏ nhẹ, không hề có chút tức giận nào...

“Em gái, chị sẽ nói là chị sợ ý làm bẩn quần áo, em không cần lo lắng đâu !”

Một màn này phát sinh, càng thêm thu hút ánh mắt của mọi người, Lăng Ca sớm đã tức giận đến tái cả mặt, nhưng vì giữ hình tượng, cô ta chỉ có thể cố nén, tiếp tục diễn kịch.

“Chị, em không lo lắng, em chỉ sợ chị tức giận thôi, Nếu ba có hỏi em nhất định sẽ nhận mình làm, chị không cần phải tự nhận mình sợ ý đâu !”

Càng nói, lại càng sai... Lăng Ảnh mỉm cười, nhưng không tới đáy mắt.

“Em gái thật tốt... !”

Khiến cho chị thật muốn lột lớp da mặt giả dối kia của em a.

“Thật sự không sao chứ?”

Lúc này Diêu Thần Dịch đã đứng sát bên Lăng Ảnh, giống như hận không thể để cho mọi người biết Lăng Ảnh là của anh ta.

“Không sao đâu, dù sao cũng rất cảm ơn ý tốt của anh !”

Diêu Thần Dịch vốn muốn nói gì đó, nhưng lại bị mấy âm thanh phía sau lưng quấy nhiễu.

“Ai nha... Dịch đại nhân thật là soái !”

“Đúng a, tôi là con trai mà còn thấy ganh tị với cô đó Lăng Ảnh !”

Là nhóm nhạc của Diêu Thần Dịch tới xem kịch vui, Lăng Ảnh lợi dụng xong sự chú ý của mọi người, cũng đã sớm lười phải diễn cảnh chị em tình thâm, lại càng không muốn nói chuyện với đám người này, cho nên cô hỏi Lăng Ca có muốn ra ngoài ăn không? Lăng Ca dĩ nhiên đã đủ mất mặt, cô ta liền gạt đầu, dù sao thì mấy cái món ăn dở tệ ở đây cô ta đã sớm không nuốt nổi !

Tranh thủ lúc Diêu Thần Dịch còn đang nói chuyện, Lăng Ảnh liền không từ mà biệt. Đợi lúc ra tới cổng công ty, Lăng Ảnh giống như chợt nhớ ra mình còn có hẹn, cho nên liền nói Lăng Ca đi trước, không cần phải đợi !

Lăng Ca bĩu môi, kiêu ngạo bước đi, không nói thêm gì nữa. Trong lòng lại đang thầm mắng Lăng Ảnh cái đồ tiện nhân không biết tốt xấu, dám làm cô ta mất mặt trước nhiều người như vậy, mối thù này cô ta nhất định phải trả !

Thế nhưng Lăng Ca còn chưa kịp trả thù thì một tháng sau đã nghe tin Lăng Ảnh chính thức hẹn hò với Diêu Thần Dịch.

Điều này khiến cho Lăng Ca tức điên lên, một tháng này cô ta luôn tìm cách ở gần Lăng Ảnh trong công ty, tận dụng thời cơ làm cho con tiện nhân kia xấu mặt, thế nhưng Lăng Ảnh không đi ăn với Tả Từ thì chính là đi với Diêu Thần Dịch.

Diêu Thần Dịch có xe hơi, anh ta dẫn Lăng Ảnh đi đâu chơi chỉ có trời mới biết, cho nên Lăng Ca gần như không đụng mặt Lăng Ảnh trong công ty, cô ta ôm một bụng tức tối, hôm nay nghe tin hai người kia hẹn hò đã chính thức bùng nổ !

“Choang !”

Một tiếng sứ vỡ thanh thủy vang lên, kèm theo đó là tiếng mắng chửi không ngừng, phòng Lăng Ca có cách âm, cho nên không ai nghe được, hình tượng của cô ta cũng không bị ảnh hưởng xấu.

“Đồ tiện nhân, tiện nhân, tiện nhân, đã chúng ! Tại sao mày lại dám hẹn hò người tao để ý hả ?”

“Đồ khốn kiếp ! Làm xấu mặt tao, bây giờ còn cướp luôn người tao thích, mày được lắm !”

“Đồ khốn, con tiện nhân !”

Mắng chửi một lúc, Lăng Ca im lặng lại, cô ta cúi người nhặt lấy nhánh hoa rơi dưới đất, đôi mắt ánh lên tia cười dữ tợn, không chút thương tiếc bóp nát nó!

“Lăng Ảnh a Lăng Ảnh, rồi tao sẽ làm cho mày giống như nó !”

Nói xong Lăng Ca lại dùng chân dẫm lên mấy cánh hoa bị bóp nát rơi dưới sàn.

Giờ phút này, cô ta hẳn là ghen tị tới phát điên rồi !

.....

Gần tới kỉ niệm ngày thành lập Hoa Mỹ, công ty sẽ tổ chức một chuyến đi du lịch cho các thực tập sinh, địa điểm lần này nghe nói là suối nước nóng ở núi Vàng.

Điều này thu hút rất nhiều thực tập sinh đăng kí, bởi vì lịch tập quá dày đặc, bọn họ hầu như không có thời gian vui chơi, cho nên đây là dịp hiếm có để nghỉ ngơi.

Lăng Ảnh cũng không ngoại lệ, nhưng cô không đơn thuần là đi chơi.

Kiếp trước, Lăng Ảnh năn nỉ mãi Diêu Thần Định mới đồng ý đi cùng, ngày thứ 2 ở núi Vàng cũng là ngày sinh nhật của anh ta.

Lúc này cô, Lăng Ca và Diêu Thần Định chơi rất thân, vốn định làm một buổi sinh nhật thật bất ngờ, cô lén chui vào phòng anh ta, chờ anh ta bước vào, mở đèn lên sẽ cầm bánh hát chúc mừng sinh nhật.

Chỉ là không ngờ tới anh ta lại cùng Lăng Ca trở về, hai người cô nam quả nữ ở trong phòng thì có thể làm cái gì?

Lăng Ảnh không thể quên lúc đó cô đã khổ sở như thế nào, muốn khóc mà chỉ có thể nén lại, đầu óc thì trống rỗng, chỉ nghe bọn họ vui cười nói với nhau, từng lời từng lời giống như vạn tiễn xuyên tâm. . .

“Anh nói thích em, vậy chị em thì sao?”

“Anh đã sớm chán cô ta rồi ! “

“Anh thật xấu, chị em tốt với anh như vậy. . .”

“Vội cô ta là thương hại, vội em mới là yêu. . .”

“Có thật không?”

“So với vàng còn thật hơn. . .!”

“A..thật ghét quá !”

Sau đó là một chuỗi âm thanh rên rỉ khiến trái tim cô đau đớn, Lăng Ảnh phải đợi đến lúc bọn họ rời đi, mới chậm rãi mở cửa.

Cô mượn chìa khóa dự phòng của khách sạn, mới có thể vào được, cũng như vô tình biết được chuyện động trời này.

Thì ra bọn họ đã sớm thông đồng với nhau, chỉ có cô là kẻ ngu ngốc, là người ngoài cuộc.

Về sau cô và Lăng Ca trở mặt, cô ta lại có thể thẳng thắn thừa nhận chính mình đã quyến rũ Diêu Thần Định .

“Phàm là thứ gì của mày, tao đều muốn cướp !”

Câu nói của Lăng Ca vẫn vang lên trong đầu Lăng Ảnh từng ngày, tình chị em. . thật là rẻ mạt !

Kiếp này sự việc đã có chút khác đi, Diêu Thần Định có vẻ như không quan tâm đến Lăng Ca, kì thật cũng do thời gian quen nhau của cô và anh ta quá ngắn, Lăng Ca vẫn chưa có cơ hội tiếp cận, nhưng mà Lăng Ảnh tin, với tính cách của Lăng Ca, cô ta không thể nào bỏ qua sự kiện du lịch lần này, cô ta thích cướp đồ của cô, không phải sao?

... ..

Rốt cuộc cũng tới ngày đi du lịch, Diêu Thần Định không thích tham gia mấy cái sự kiện có nhiều người, nhưng Lăng Ảnh lại đăng kí, anh ta bắt buộc dĩ cũng phải đăng kí theo.

Anh ta cũng biết Lăng Ảnh vẫn chưa hoàn toàn yêu đương, cho nên vẫn phải tấn công dồn dập. Tham gia với cô cũng là một cách lấy lòng rất hữu hiệu.

Diêu Thần Định không thích đi xe du lịch, cho nên anh ta tự lái xe tới Lăng gia đón Lăng Ảnh để đi cùng, thuận tiện bồi dưỡng tình cảm, nào ngờ Lăng Ca cũng xách hành lý đi theo, khiến cho Diêu Thần Định có chút không vui.

“Thật ngại quá, làm phiền anh Dịch rồi !”

Lăng Ca xấu hổ đỏ mặt, kì thật cô ta đang cao hứng muốn chết, xem như con tiện nhân này còn biết điều, đưa cô ta đi cùng với Diêu Thần Dịch.

“Sao lại nói thế? Anh rất vinh hạnh là đằng khác !”

Diêu Thần Dịch bản tính ga lăng đã thành quen, hơn nữa Lăng Ca cũng là một người đẹp, anh ta cũng không buồn bực quá lâu.

“Em ngồi ghé sau nhé, hôm qua có chút mất ngủ, khi nào tới nơi nhớ gọi em đây !”

Lăng Ảnh giả vờ ngáp 1 cái, nhanh chóng chui vào ghế sau, chỗ này cũng có 1 túi hành lý to cho nên Lăng Ca không còn cách nào khác đành ngồi ghé lái phụ với Diêu Thần Dịch.

“Có phải nôn nóng được đi với anh cho nên mất ngủ không hả?”

Diêu Thần Dịch đùa một câu, khiến cho Lăng Ảnh cảm thấy thật buồn nôn, nhưng cô vẫn mỉm cười ưu nhã, nhẹ nhàng đáp.

“Anh mau tập trung lái xe đi, lần đầu được đi chơi với nhiều người như vậy, cho nên có chút mong chờ, không ngủ được !”

Nói xong cô liền nhắm mắt tĩnh dưỡng, Diêu Thần Dịch cười nhẹ, khẽ lắc đầu, bắt đầu tập trung lái xe.

Tốc độ xe khá chậm, anh cố tránh những chỗ xóc nổi để cho Lăng Ảnh không bị tỉnh giấc, Lăng Ca nhìn thấy Diêu Thần Dịch đối với Lăng Ảnh dịu dàng chăm sóc như vậy, đã sớm ghen tị đến đỏ mặt, nhin không được bắt đầu tìm cách trò chuyện với anh.

Lăng Ảnh ở phía sau, khóe miệng khẽ nâng lên.

Cô thuận theo số phận ở kiếp trước mới chấp nhận quen với Diêu Thần Dịch, tất cả cũng chỉ chờ ngày hôm nay. Có tình để cho hai người ngồi gần nhau, nói chuyện với nhau, một tên hoa tâm như Diêu Thần Dịch, có phụ nữ nào không gục ngã dưới miệng lưỡi của anh ta cơ chứ?

Lăng Ảnh đạt được mục đích rồi cũng liền bắt đầu ngủ, hôm qua cô thức đêm để vào tìm hiểu một trang web ngầm, cho nên hôm nay mới mệt mỏi như vậy. Lúc tới nơi cũng đã là hai tiếng sau.

Lúc này mọi người đã tới nơi hết, đang ở dưới sảnh khách sạn phân chia phòng, Tả Từ nhanh chóng chạy tới chỗ Lăng Ảnh, nói là mình chung phòng với cô, sau đó 2 người liền rời đi.

Kì thật là Lăng Ảnh nhận tin cho Tả Từ báo cô ấy chọn phòng chung với cô. Lúc này Y Ly vẫn chưa vào công ty, nếu không nhất định Lăng Ảnh sẽ chọn ở chung với cô ấy.

Nhắc đến Y Ly, Lăng Ảnh cảm thấy thật phiền muộn, nhưng kiếp này, cô nhất định sẽ không để cô ấy phải chịu ủy khuất như vậy nữa.

“Sao mình thấy cậu giống như là không thật lòng thích Diêu Thần Dịch vậy?”

Đang xấp xếp đồ đạc, Tả Từ đột nhiên lên tiếng hỏi.

“Không phải không thật lòng, mà là chưa quá yêu thích !”

Lăng Ảnh mỉm cười, Tả Từ quả thật rất nhạy bén.

“Mình vẫn còn xem biểu hiện của anh ta !”

“Cậu thật khó tính !”

Tả Từ than thở, nhưng mà Diêu Thần Dịch tình trường cũng rất là nổi tiếng, cho nên cô có chút lo lắng cho Lăng Ảnh.

Lăng Ảnh biết ý Tả Từ, cho nên cũng không nói nhiều về vấn đề này nữa, đợi đến lúc ra ăn trưa, cô nháy mắt với Tả Từ.

“Ngày mai giúp mình một chuyện...”

.....

Lịch trình của hôm nay cũng không có gì đặc biệt, mọi người chủ yếu nghỉ ngơi dưỡng sức để ngày mai đi tham quan, Lăng Ảnh lại càng lười, cô đóng quân ở trong phòng, Tả Từ rủ đi tắm suối nước nóng cũng không đi. Diêu Thần Dịch gọi điện đến cô cũng cáo mệt, muốn nghỉ ngơi.

Lăng Ca luôn âm thầm quan sát Diêu Thần Dịch, cảm thấy cơ hội của mình sắp tới rồi, liền giả vờ đi tới hỏi thăm.

“Làm sao mặt anh buồn vậy, chị em không đi chơi cùng anh à?”

Điều Thần Địch qua một hồi nói chuyện trên xe với Lăng Ca cũng đã có thiện cảm hơn, anh hơi buồn nói

“Cô ấy có chút mệt !”

“Haha...chị ấy vốn lười như vậy ! Ở đây cũng không khá hơn bao nhiêu, vậy mà còn nói là có chút mong chờ được vui chơi với mọi người !”

Nghe như trách yêu, kì thật là đang nói xấu, Lăng Ảnh, tao sẽ cướp người yêu của mày, thứ mày có, tao nhất định phải cướp hết ! Tiện nhân thì không xứng đáng có những thứ này !

“Nghe nói bên khu thực tập ca sĩ đang tổ chức thi hát đó, hay là chúng ta qua đó chơi nha? Mặc dù đi chơi nhưng vẫn phải luyện tập thật chăm chỉ !”

Lăng Ca mỉm cười, đôi mắt trong veo không chút tạp niệm, khuôn mặt cô ta tinh xảo trông như búp bê, một cái nhún mày cũng khiến cho người ta yêu thương, Điều Thần Địch muốn từ chối cũng không được.

“Vậy thì đi thôi !”

Thấy mục đích đã đạt được, Lăng Ca cười càng sâu, làm gì có người nam nhân nào cưỡng lại được vẻ đẹp của cô ta chứ? Điều Thần Địch hoa tâm như vậy, không động lòng mới là lạ.

.....

Rót cuộc cũng qua một ngày, sáng sớm 7 giờ mọi người tập hợp trước sảnh, bắt đầu chuẩn bị leo núi.

Lăng Ảnh đối với nhóm đánh trống cũng khá thân thiết, bởi vì cô lúc nào cũng nhường cho mọi người luyện tập, cho nên gây được thiện cảm, thấy mọi người lôi kéo nhiệt tình như vậy, Lăng Ảnh liếc nhìn Điều Thần Địch, nhắn tin điện thoại cho anh ta nói cô lên núi với bạn, không đi riêng với anh ta được.

Núi này cũng không cao lắm, mọi người chủ yếu leo lên cao để ngắm cảnh, sau đó nướng thịt, ăn uống.

Lúc này Điều Thần Địch mới có cơ hội ngồi với Lăng Ảnh.

“Anh cảm thấy muốn gặp em còn khó hơn gặp người nổi tiếng!”

“Làm sao vậy?”

Lăng Ảnh biết Điều Thần Địch đang khó chịu, lại càng đổ thêm dầu vào lửa.

“Lăng Ảnh, em không thật lòng yêu anh, vì sao còn muốn quen anh?”

Điều Thần Địch là ai? Kinh nghiệm tình trường của anh ta phong phú như vậy, làm sao không nhận ra được Lăng Ảnh không có cảm tình với anh ta chứ.

“Nhìn vào mắt em xem, sao lại nói em không thật lòng?”

Lăng Ảnh là ai? Là người được đào tạo trở thành diễn viên đó, chuyện biểu đạt tình cảm qua đôi mắt, cô đã sớm thuần thục rồi.

Đây cũng là một trong những kĩ năng chinh phục đàn ông, tạo cảm giác thần bí cho anh ta, khi thì lạnh nhạt, khi thì nồng nàn, làm cho anh ta không thể nắm bắt được. Đối với người hoa tâm, rất hữu hiệu.

Quả nhiên khi Điều Thần Địch nhìn thấy đôi mắt đầy tình ý của Lăng Ảnh, cộng với khuôn mặt xinh đẹp của cô, tâm có chút nhộn nhạo rồi, anh ta nhìn xung quanh, thấy không có ai để ý liền muốn hôn Lăng Ảnh một cái, không ngờ vừa dịch lại gần nhau, Lăng Ca đã lên tiếng.

“Ai nha, bây giờ không phải là lúc hẹn hò đâu a, mọi người đang tập hợp chơi trò chơi kia !”

Điều Thần Địch thật rất muốn mắng một tiếng, nhưng khi nhìn đến khuôn mặt vô tội của Lăng Ca, lại im lặng thờ dài.

Lăng Ảnh ngược lại thầm khen Lăng Ca đúng lúc, cô thật sự không muốn mình trao nụ hôn đầu tiên cho người đàn ông cạnh bà này.

“Có phải em làm kì đà cản mũi rồi không ?”

Lăng Ca thấy không ai lên tiếng, khuôn mặt liền xụ xuống, vừa nhìn liền thương. Cô ta chính là canh thời cơ này mà phá hoại, cảm giác thật sự rất thống khoái.

“Không có đâu ! Em đừng nghĩ vậy !”

Điều Thần Địch luống cuống nói, đối mặt với Lăng Ca cứ giả vờ vô tội như vậy, anh ta không có cách chống đỡ.

Lăng Ảnh cũng phụ họa theo, sau đó có người tới gọi tham gia trò chơi, cứ như vậy liền hết một ngày.

Lúc về tới khách sạn cũng đã là năm giờ chiều.

Diêu Thần Địch lại hẹn Lăng Ảnh tối nay tách riêng đi chơi, nhưng cô từ chối.

Anh ta lại bắt đầu phiền muộn, lẽ nào Lăng Ảnh không nhớ sinh nhật của anh ta sao?

Thái độ của Lăng Ảnh thất thường như vậy, khiến cho Diêu Thần Địch không thể nắm rõ, càng không biết cô muốn gì, có thích anh ta hay không. Lúc thì lạnh nhạt, lúc thì quan tâm, thật không thể hiểu nổi.

Lúc này hẳn là nên tìm tới rượu.

Diêu Thần Địch lên tầng thượng của khách sạn, trên đó có một quán bar nhỏ, Lăng Ca luôn quan sát anh ta để tìm cơ hội, làm sao có thể bỏ qua.

Đôi khi Diêu Thần Địch đã ngà ngà say, Lăng Ca giống như vô tình xuất hiện, không nhanh không chậm tiến tới gần.

“Anh Địch, thật trùng hợp !”

Diêu Thần Địch đầu óc có chút mông lung rồi, kì thật tửu lượng của anh ta cũng rất tốt, nhưng hôm nay muốn tìm say nên chọn loại rượu mạnh, uống cạn luôn một chai.

“Là Lăng Ảnh à?”

Gương mặt Lăng Ca và Lăng Ảnh có phần giống nhau, chỉ có điều Lăng Ca trông xinh đẹp tinh xảo như búp bê, còn Lăng Ảnh là vẻ đẹp thanh mát pha chút quyến rũ.

“Em là Lăng Ca !”

Lăng Ca nghiêng răng nghiêng lợi, dám nhận nhầm cô ta với con tiện nhân đó sao?

“À, thì ra là em, mau tới uống với anh một ly a!!!”

Diêu Thần Địch nói xong liền tự mình rót rượu uống, Lăng Ca ngồi kế bên, đôi mắt lại đảo, ánh lên tia cười ranh mãnh.

Cô ta rót cho mình một ly, sau đó liền cạn với Diêu Thần Địch, của anh ta là rượu, của Lăng Ca lại là nước lọc, cứ thế Diêu Thần Địch lại uống cạn thêm một chai, lúc này anh ta đã sớm gục ngã rồi !

“A...anh Địch, anh say rồi sao?”

Lăng Ca chớp mắt, đáng vẻ lo lắng.

“Anh Địch, anh ở phòng nào, em đưa anh về?”

Diêu Thần Địch mãi không trả lời, Lăng Ca thấy vậy liền mò mẫm trong người anh ta để tìm chìa khóa, mỗi một chìa khóa đều có khắc số phòng, cho nên rất dễ tìm ra. Lăng Ca mò tới túi áo của Diêu Thần Địch, chạm trúng cơ ngực săn chắc của anh ta, khuôn mặt đã lộ vẻ thèm muốn.

Người đàn ông này, cô ta phải chiếm được !

“Cô à, có cần tôi giúp đưa anh ấy về không?”

Người quản lý thấy Diêu Thần Địch đã say đến quên trời đất, có ý tốt muốn giúp đỡ.

Lăng Ca nhờ người quản lý dìu Diêu Thần Địch tới thang máy, sau đó tự mình cùng Diêu Thần Địch rời đi .

Thang máy “ting” một tiếng xuống tới lầu 5, Diêu Thần Địch ở một mình trong phòng VIP, là phòng ở phía cuối cùng. Lăng Ca cực khổ kéo Diêu Thần Địch đi, mở được cửa phòng, đưa anh ta nằm xuống giường cũng đã bắt đầu thở không ra hơi.

Lúc này Diêu Thần Địch đột nhiên ôm chặt lấy Lăng Ca, miệng không ngừng nói to.

“Lăng Ảnh, em vì sao đối xử với anh như vậy?”

“Lăng Ảnh, anh muốn em !”

Lăng Ca lại tức giận, nhưng cô ta nghĩ tới kế hoạch của mình, lại nhẫn nhịn, dịu dàng nói..

“Em làm sao? Em vẫn luôn yêu anh đó thôi !”

Giọng nói ngọt ngào, giống Lăng Ảnh đến 70%.

“Lăng Ảnh...anh yêu em !”

Diêu Thần Dịch mê man nói, lại bắt lấy Lăng Ca, hôn triền miên.

Một lúc lâu, hai người mới rời khỏi môi nhau, Lăng Ca thở hổn hển, khẽ cười nói

“Em cũng vậy !”

Ngay lúc này, một tiếng “Bịch” bất ngờ vang lên, đèn trong phòng cũng bắt đầu sáng, Lăng Ca bị chói theo phản xạ nheo mắt lại, lúc mở ra đã thấy một đám người đứng ở trong phòng, nhìn cô ta với vẻ mặt không thể tin được....

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Từng Bước Trở Thành Siêu Sao: Bà Xã Của Kiều Ngạo Ảnh Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7

Đám người trong phòng thâm hô gấp quỹ, Lăng Ảnh nhờ bọn họ cùng tạo bất ngờ cho sinh nhật của Diêu Thần Dịch, không nghĩ tới còn chưa có làm gì hết đã bị anh ta và Lăng Ca tặng trước một cái bất ngờ gấp bội, ai nấy đều bị cảnh tượng ái muội kia dọa cho toát mồ hôi lạnh.

Lăng Ca luống cuống đẩy Diêu Thần Dịch ra, nhưng anh ta sống chết lại không chịu buông, cứ luôn miệng gọi Lăng Ảnh, sau đó rất nhanh liền gục ngã nằm trên giường, say đến bất tỉnh nhân sự.

Lăng Ảnh lúc này âm thầm sờ vào đồng hồ trên cổ tay mình, một tiếng ‘pip’ nhỏ vang lên nhưng không ai để ý. Cô lại nhìn tới bộ dáng thất kinh của Lăng Ca, trong lòng không khỏi cười lạnh.

Cảm giác khi chuyện gần như đạt được lại thất bại trong gang tấc, bất kể là ai cũng không vui nổi, thêm vào đó Lăng Ca lại còn mang thêm tội danh quyến rũ bạn trai người khác , quả thật là ăn trộm gà không được còn mất luôn nắm gạo.

Lăng Ảnh chỉ là đánh cược một chuyến, không ngờ con mèo nhỏ lại cắn câu, cũng quá nóng vội rồi !

"Lăng Ca...cô..."

Rốt cuộc Tả Từ cũng lên tiếng, chỉ có điều vì ngạc nhiên quá độ mà thành ra không biết nên nói gì, phía sau còn có đám người trong nhóm nhạc của Diêu Thần Dịch, và một số người 'bạn thân' của Lăng Ảnh.

"Không...không phải như thế ! Anh Dịch uống say, em chỉ là tình cờ gặp rồi đưa anh ấy về thôi !"

Lăng Ca lúc này cũng phát hoảng lên rồi, hình tượng cô ta vất vả xây dựng, không thể bị phá hủy dễ dàng như vậy được. Cô ta tuyệt đối không cho phép !

"Phải không? Vậy sao cô lại thừa nhận mình là Lăng Ảnh?"

Lúc này Hữu Manh cũng đã lên tiếng, chính là người hay tập tồng chung với Lăng Ảnh và Tả Từ.

"Trong công ty thì là cái bộ dạng thánh mẫu, nhìn xem, bây giờ lại lòi đuôi hồ ly tinh ra rồi ! Thật là làm cho người ta mở mang tầm mắt !"

"Lăng Ảnh thật đáng thương , cư nhiên lại có một cô em tính nết như vậy !"

Mọi người ngơ ngác một câu, ta một câu, Lăng Ca càng ra sức giải thích lại càng tô đen .

Đều nói lời nói miệng thì không đáng tin, tận mắt chứng kiến mới là chân thật. Lăng Ảnh chính là nắm được điểm này, cho nên cô mới mời nhiều người theo mình như vậy.

Nhìn bánh kem đã rơi tan nát xuống sàn, Lăng Ảnh khóe miệng nâng lên, nhưng rất nhanh thay thế bằng vẻ mặt bàng hoàng, đôi mắt ngấn nước nhưng lại kiên trì không để cho nó rơi xuống. Đúng gần có thể thấy rõ tâm trạng của cô tồi tệ đến mức nào, giống như cả thế giới của cô đã sụp đổ, hai chân loạng choạng thiếu chút nữa là té ngã.

“Chị, chị phải tin em, em không hề có ý quyến rũ anh Dịch đâu ! Anh ấy uống say nên cứ tưởng em là chị, lại còn ôm em chặt như thế, em bắt đắ dĩ già thành chị, muốn dỗ anh ấy im lặng một chút, không ngờ...”

Lăng Ca không thèm để ý lời nói của người trong phòng, cô ta nhanh chóng đi đến chỗ Lăng Ảnh, khuôn mặt giả bộ vô tội đáng thương, nhưng đáy mắt lại lóe lên tia dữ tợn.

Lăng Ảnh giống như sợ hãi, nhưng rồi lại cố nén, âm thanh từ miệng phát ra cực kì nhỏ nhẹ, lại mềm mỏng như vật trong suốt.

“Ừ, chị tin...!”

Lời nói mang theo vẻ khổ sở, giống như bị buộc phải nói ra vậy.

So với sự gấp gáp dồn dập của Lăng Ca, Lăng Ảnh chỉ nói nhỏ ba chữ, lại mang đến một hiệu ứng khác thường.

Mọi người đều theo xu hướng nghĩ rằng Lăng Ca có tật giật mình mới vội vàng ra sức giải thích như thế, còn Lăng Ảnh giống như là biết thân phận mình, mới không thể làm gì khác ngoài ngậm bồ hòn làm ngọt.

“Chuyện hôm nay mong mọi người hãy bỏ qua đi, Thần Định chắc cũng đã mệt mỏi rồi, chúng ta trở về thôi !”

Lăng Ảnh không định để cho Lăng Ca giải thích gì nữa, hơn nữa cô đã nói tin cô ta, cho dù diễn cảnh âm thầm khổ sở như bị ép phải tin, cô ta cũng không thể nói thêm được gì.

Mọi người đối với Lăng Ảnh đều là một bộ dáng thương cảm, muốn an ủi cô, nhưng mà cũng không biết nên nói gì cho phải, rất nhanh liền nghe theo cô rời khỏi phòng Điều Thần Định, cũng không quên nhìn Lăng Ca một cách khinh thường.

“Lăng Ca, cậu ổn chứ?”

Tà Từ đau lòng hỏi, Lăng Ảnh nhẹ nhàng cười, trong lòng thầm nói làm sao mà ổn được? Phải là rất phấn khích đi? Thế nhưng cô tạm thời vẫn chưa thể nói cho Tà Từ nghe được.

“Không sao đâu, mình xin lỗi, mình về trước đây ! ”

Giả vờ giống như bình tĩnh mà nói, Lăng Ảnh lại dịu dàng nhìn Lăng Ca.

“Em gái, em cũng mệt mỏi rồi, nghỉ ngơi sớm đi thôi !”

Lăng Ảnh kéo tay Tà Từ rời đi, khỏe mắt lướt đến vẻ mặt như ăn phân của Lăng Ca, thật không thể nhìn được cười. Mọi người ở phía sau nhìn thấy bờ vai run run của Lăng Ảnh, liền nghĩ cô ấy nhất định là kiềm không được mà khóc rồi, vì vậy sự khinh bỉ và phẫn nộ đối với Lăng Ca càng tăng.

Sáng hôm sau, tin tức Lăng Ca dụ dỗ bạn trai của chị mình lan truyền một cách chóng mặt, còn có một đoạn clip nhỏ quay lại cảnh tối qua, chưa đến nửa ngày, hầu hết thực tập sinh đi du lịch đã biết chuyện, đa số đều là về mặt không thể tin được, Lăng Ca đại thiên sứ cư nhiên là một hồ ly tinh sao?

Một số người ghen ghét Lăng Ca lại cực kì hả hê, sau khi có được đoạn clip kia liền phát tán rộng rãi cho bạn bè mình, sự việc liền chuyển tới Hoa Mỹ.

Lăng Ca hôm qua nghe Lăng Ảnh bảo mọi người quên chuyện này, mặc dù rất tức giận vì cái đồ giả nhân giả nghĩa kia, nhưng trong lòng cũng có chút thà lòng, không ngờ buổi sáng khi đến tập hợp cô ta liền thấy mọi người đều nhìn mình bằng ánh mắt khinh thường chán ghét.

“Trời ạ, hồ ly tinh còn mặt mũi mà tới đây cơ đấy !”

“Ngay cả bạn trai chị mình cũng không tha, đúng là...”

“Ai nha, ai có bạn trai thì lo giữ đi, đừng để cái bộ mặt thiên sứ đó đánh lừa !”

“Nhìn thì tưởng hiền lành thánh thiện, không ngờ tới lại dâm đãng như vậy, chưa gì đã muốn bỏ lên giường người ta rồi !”

Từng lời xì xào cứ liên tiếp vang lên, Lăng Ca nghe cái được cái không, đến lúc có mấy người bạn thân của cô ta tới thuật lại, Lăng Ca suýt nữa ngất đi, khuôn mặt trắng bệch đáng thương, trong lòng thầm than không xong rồi !

Vì vậy cô ta không nói lời nào liền tách khỏi đoàn, vội vàng gọi điện cho Lăng Ảnh, bảo cô tới phía trước khu suối nước nóng nói chuyện.

Lúc Lăng Ảnh tới đã thấy Lăng Ca tay nắm chặt điện thoại, không ngừng đi qua đi lại, lúc thấy cô, cô ta giống như phát điên mà gầm lên.

“Lăng Ảnh, tại sao chị dám quay lên tôi hả ?”

Lăng Ảnh nghe xong, giả vờ ngạc nhiên mở to mắt, hỏi ngược lại

“Em nói gì vậy? Quay lên cái gì?”

“Chị thôi giả vờ đi, chuyện hôm qua tất cả người trong đoàn đều biết hết rồi ! Không phải chị thì là ai? Tại sao tôi đã giải thích rồi mà chị còn đi nói bậy bạ hả?”

Lăng Ca cố gắng hết sức không phát sự căm tức của mình ra, cô ta vẫn còn chưa muốn lật bài ngửa.

“Lăng Ca, hôm qua còn có rất nhiều người trong phòng, em vì sao lại khẳng định là chị? Em không tin tưởng chị sao? Hơn nữa nếu chuyện này lộ ra, chị cũng sẽ mất mặt !”

Lăng Ảnh buồn rầu thất vọng nói. Con mèo vẫn chưa chịu hóa hổ sao?

“Cái này...!”

Lăng Ca có hơi do dự, nhưng bởi vì lần này thật sự cô ta mất hết mặt mũi rồi, cho nên liền tái mặt nói với Lăng Ảnh

“Lăng Ảnh, tôi thật lòng xem chị là chị mình, cho nên chị đừng để tôi điều tra được người phát tán chuyện này là chị, ba sẽ không bỏ qua cho chị đâu, đến lúc đó đừng trách tôi vô tình...!”

Thật lòng xem cô là chị sao? Lăng Ảnh trong lòng thâm mĩa mai, hại người thành ra hại mình, bây giờ còn ra về ư?

“Em gái yên tâm, chị sẽ giải thích chuyện này với mọi người!”

Nhưng tin hay không là ở bọn họ, có trách thì nên cách Lăng Ca cô quá nóng vội rồi!

Đúng là video clip kia do Lăng Ảnh quay, nhưng là quay theo yêu cầu của mọi người, kì thật đó là đồ chơi của Tả Từ, một cái đồng hồ có camera siêu nhỏ, lại có thể quay trong bóng tối.

Mặc dù Lăng Ảnh không biết tại sao cô ấy lại phát tán đoạn video kia, nhưng trông lòng cũng thâm nhận định cô ấy đáng tin, lại có chút lo lắng nếu việc này đến tai Lăng Thiên, chỉ sợ Tả Từ sống không yên ổn rồi.

... ..

Quả nhiên lúc Lăng Ảnh và Lăng Ca trở lại, cho dù Lăng Ảnh cất lực giải thích đến mấy, mọi người đều cũng là một bộ dạng nghi ngờ. Bởi vì đoạn clip kia quá rõ ràng, nếu là người đang hoảng không có ý xấu, sao lại còn ôm hôn bạn trai chị mình chứ?

Lăng Ca lúc này không còn tâm tình nào du lịch nữa, kế hoạch của cô ta thất bại, lại bị mất hết hình tượng, cho nên mặt mày cô ta xám xịt, không nói với ai lời nào liền thuê taxi trở về nhà.

Chuyện này nằm ngoài tầm kiểm soát của cô ta rồi, phải nhờ tới ba giải quyết thôi !

.....

Lăng Ca đi rồi, Lăng Ảnh lại tiếp nhận điện thoại của Diêu Thần Dịch, lần này Lăng Ảnh rất là thoải mái nhận lời mời hẹn riêng của anh ta.

“Lăng Ảnh...”

Diêu Thần Dịch bối rối gọi cô, xem bộ dáng anh ta hẳn cũng đã biết chuyện ngày hôm qua rồi.

“Gọi em có việc gì?”

Lăng Ảnh mỉm cười, cực kì thân thiết hỏi, đây là lần đầu tiên Diêu Thần Dịch thấy cô đối với anh nhiệt tình như vậy, liền nghĩ tới qua mình say cứ luôn miệng gọi tên cô ấy, có lẽ cô ấy đã bị mình làm cho cảm động rồi.

“Anh xin lỗi, hôm qua anh cứ nghĩ là em không quan tâm đến anh, cho nên mới bỏ đi uống rượu, không ngờ...”

Nói đến đây Diêu Thần Dịch lại cảm thấy thật vui vẻ, thì ra cô không hẹn gặp anh ta là vì muốn chuẩn bị một buổi sinh nhật bất ngờ. Điều này khiến anh ta cảm thấy tự tin trở lại, có người phụ nữ nào mà không yêu thích anh ta chứ? Thật không uống công anh ta hao tổn một phen tâm tư.

“Không sao, em không để ý...”

Lăng Ảnh cười rất dịu dàng, khiến cho Diêu Thần Dịch có chút say mê

“Tiện đây em cũng có chuyện muốn nói..!”

“Em nói đi, nhân tiện anh cũng muốn hỏi em có muốn mua gì không? Ngày mai trở về anh liền dẫn đi mua sắm, xem như là đền bù cho em hôm qua !”

Diêu Thần Dịch hào hứng nói, anh ta nghĩ con gái ai mà không thích mua sắm chứ, mấy cô gái trước cũng hay đòi hỏi anh ta mua này nọ, thế nhưng câu nói tiếp theo của Lăng Ảnh giống như dội lên đầu anh ta một gáo nước lạnh.

“Diêu Thần Dịch, chúng ta chia tay đi!”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Từng Bước Trở Thành Siêu Sao: Bà Xã Của Kiều Ngạo Ảnh Đế* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Gần một tuần sau chuyến đi dã ngoại, hiện tại Lăng Ảnh đang có mặt tại phim trường Vân Tiêu.

Lại nói Lăng Thiên thật đúng là con cáo già, không biết ông ta làm cách gì mà có thể chặn miệng người trong Hoa Mỹ, chuyện của Lăng Ca tựa như quả bóng xi hơi.

Kì thật có thể chặn miệng bọn họ, nhưng là trong lòng mọi người, hình tượng của Lăng Ca đã sớm tuột dốc không phanh, thất bại thảm hại. Không ai nói gì, nhưng cũng đã bắt đầu âm thầm đề phòng cô ta lại có ý định quyến rũ bạn trai người khác.

Lăng Ảnh lần này được xem như người bị hại, hơn nữa cũng đã đứng ra nói giúp Lăng Ca, cho nên Lăng Thiên cũng không có làm gì cô, chỉ nhắc nhở cô nên chú tâm vào công việc, đừng có yêu đương linh tinh nữa !

Mà Lăng Ca sau khi trở lại công ty liền nghe mọi người nói Lăng Ảnh đã chia tay Diêu Thần Định, cô ta suýt chút nữa nhảy dựng lên vì vui sướng. Trong lòng thầm nghĩ có phải đêm đó Diêu Thần Định bị cô ta mê hoặc rồi hay không.

Lăng Ca rất tự mãn cười một tiếng, cái đồ tiện nhân, tao không vui vẻ, thì mày cũng đừng mong vui vẻ.

Cô ta chỉ cần nghĩ giờ này Lăng Ảnh vẫn còn đang đau khổ khóc lóc, trong lòng cực kì cực kì thoải mái, cũng đã bắt đầu tính toán làm sao cho Diêu Thần Định càng ngày càng ghét Lăng Ảnh, sau đó quỳ dưới váy cô ta cầu xin tình yêu.

Lúc đó cô ta thù dệt chuyện như thế nào cũng được, hình tượng tự nhiên là được nâng lên. Cô ta không muốn mình mang tiếng đi nhặt giày rách của người khác đâu !

Trở lại vấn đề của Lăng Ảnh, sau khi nghe Hoa Mỹ thông báo kết quả luyện tập trong tháng, thành tích của Lăng Ảnh không ngờ lại đứng nhất, cho nên Lăng Thiên liền thoải mái thả lỏng, bắt đầu ra lệnh cho cô đi chiêu mộ diễn viên.

Người lần này Lăng Thiên muốn mời là thần tượng mới của phim cổ trang, bông hoa lạnh lùng xinh đẹp-Tổng Kiều Kỳ vào công ty.

Lăng Thiên rất biết cách dùng người, ông ta tra hết danh sách học sinh trong lớp của Lăng Ảnh, trong đó có người nào nổi tiếng hoặc vừa nổi lên, liền đánh dấu, công việc sau đó hiển nhiên là thoải mái sai bảo Lăng Ảnh rồi.

Kiều Kỳ lúc đi học rất xuất sắc, nhưng cũng rất kiêu ngạo. Trong một lần phân chia lớp, Lăng Ảnh học cùng cô ấy, không ngờ điểm cuối kì lại cao hơn cô ấy nửa điểm. Vì vậy Kiều Kỳ liền tuyên chiến với Lăng Ảnh.

Những môn học sau đó, Kiều Kỳ âm thầm tra điểm của Lăng Ảnh, lại phát hiện điểm số của cô đều cao hơn của cô ấy, cho nên Kiều Kỳ liền lấy Lăng Ảnh ra làm đối tượng để phấn đấu. Quyết phải vượt qua cô bằng thực lực của chính mình.

Có thể nói trong suốt những năm đi học, Kiều Kỳ bề ngoài là chán ghét Lăng Ảnh, nhưng bên trong lại rất ngưỡng mộ tài năng của cô, lấy cô làm mục tiêu.

Lăng Ảnh tương đối có hảo cảm với Kiều Kỳ, cho nên cũng không quá lo lắng cho lần chiêu mộ này. Cô ấy thích ganh đua lành mạnh, Lăng Ảnh dĩ nhiên là phải lợi dụng tuyệt đối ưu điểm này.

Quả nhiên không ngoài dự đoán, Kiều Kỳ sau khi nghe Lăng Ảnh mở lời, đầu tiên là ngạc nhiên, sau đó cô ấy trầm mặc một chút, liền ra quyết định.

“Tôi đang đăng kí casting vai nữ chính của một bộ phim cổ trang, cậu cũng đăng kí đi, ở trang wed X, nhớ làm theo yêu cầu. Nếu cậu thắng được tôi, tôi sẽ đầu quân vào công ty Lăng thị, nhưng nếu cậu thua, cậu phải đóng vai nữ tì của tôi trong một bộ phim khác, thế nào hả?”

Lăng Ảnh biết tính tình của Kiều Kỳ, cho nên liền cười khẽ một tiếng, thoải mái chấp nhận thách thức kia.

Lăng Thiên biết chuyện này, ông ta tự nhiên chấp nhận để cho cô đăng kí casting, Lăng Ảnh có chút ngạc nhiên, nhưng khi nghe ông ta nói nếu trúng vai chính, phải giả bệnh từ chối, lúc đó có tổn thất gì ông ta sẽ lo liệu.

Đối với chiêu này của Lăng Thiên, Lăng Ảnh cũng không lạ gì, cái cây đưa tới miệng, sau đó không thương tiếc đoạt lại, khiến cho đối phương càng ngày càng thêm muốn, càng ngày càng chịu sự sai khiến.

Đối với một người học làm diễn viên như Lăng Ảnh, chuyện này có bao nhiêu là tàn nhẫn a?

Thế nhưng Lăng Ảnh cũng không nóng nội, đoạn đường phía sau còn dài, nóng như Lăng Ca chỉ sớm mang họa vào thân.

Hơn nữa cô cũng không chắc mình có thể đánh bại Kiều Kỳ hay không. Đã rất lâu rồi không luyện tập, sợ rằng kĩ thuật diễn của cô càng ngày càng xuống dốc rồi, lúc diễn chỉ có thể tùy thời cơ mà ứng biến thôi.

Lúc này Lăng Ảnh đã đi đến cửa phòng chờ của dàn diễn viên nữ tới casting, trong phòng có hơn mười người, hơn một nửa đều là người nổi tiếng, trong

đó còn có, ái chà, là ảnh hậu Từ Thiên Diệu???

Lăng Ảnh sừng sốt, bộ phim này người đứng sau lưng nó là ai vậy? Vì sao ảnh hậu cũng phải đến casting? Nếu là cô ấy thì phải được chỉ định vai chính rồi chứ?

Kiều Kỳ giống như biết được ý nghĩ của Lăng Ảnh, cô ấy ngoắc tay, ý bảo Lăng Ảnh tới đây, sau đó ổn định chỗ ngồi cho Lăng Ảnh. Cười đầy ẩn ý.

“Lăng Ảnh, tôi còn sợ rằng cậu không tới !”

“Được Kiều Kỳ đại mỹ nhân mời, tôi vui mừng còn không kịp, làm sao có thể không tới !”

Kiều Kỳ lúc này có chút ngạc nhiên, Lăng Ảnh cô ấy không biết lần casting này khó đến mức nào sao?

“Lăng Ảnh, vòng sơ loại cậu gửi clip dự thi là gì vậy?”

“À, là một clip trước khi tôi nghỉ học thì tự quay, lúc đó tôi đóng vai một nữ vương, đang đau khổ vì tình!”

Lăng Ảnh bắt đầu tiết lộ đoạn clip dự thi của mình cho Kiều Kỳ nghe, Vì lười phải quay clip cho nên Lăng Ảnh lấy clip cũ trong kho tư liệu của cô, không nghĩ tới lại trúng tuyển.

“Cậu có biết bao nhiêu người dự thi không?”

“Không, tôi vào web xem thể lệ và cách thức đăng kí rồi thôi, cũng chưa từng vào lại lần nào nữa. Lăng Thiên bắt tôi luyện tập rất cực khổ, đến thời gian quay clip tôi cũng không có nữa !”

Đây là sự thật, Lăng Ảnh ngoài bị ép tập võ, còn phải đi tập võ, nói dễ nghe là sắp trở thành nghệ sĩ nổi tiếng thì phải có chút võ phòng thân, tránh lưu manh. Nói khó nghe, thì chính là tập võ để bảo vệ cho Lăng Ca, cô ta có việc gì, cô phải là người xông pha ra trận trước.

“Trời ạ, có hơn vài ngàn người đăng kí đó, hôm nay chỉ có mười người ở đây, cậu có biết tỉ lệ một chọi mấy không hả? !”

Kiều Kỳ cũng biết hoàn cảnh của Lăng Ảnh, cho nên biết không phải Lăng Ảnh tự mãn, mà là cô nói thật.

“Bộ phim này của nhà sản xuất nào vậy? Ngay cả Ảnh hậu cũng phải tự mình đi casting?”

Lăng Ảnh có chút bất ngờ, mình thật chiến thắng hơn mấy ngàn người sao?

“Là của MBB film ! Nam chính là Ngụy Đoạn Nghiêu, cũng là ông chủ của MBB đó !” (*khóc* rốt cuộc nam chính cũng xuất hiện, bất quá chỉ có cái tên chưa thấy mặt =)))

MBB film, công ty sản xuất phim lớn nhất cả nước, rất có quyền lực, trong tay nắm rất nhiều diễn viên gạo cội cùng diễn viên nổi tiếng. Ông chủ kiêm nam chính cũng chính là ảnh đế hiện giờ.

Ngụy Đoạn Nghiêu tham gia đóng phim lúc mười chín tuổi, lúc đó Lăng Ảnh chỉ mới có mười lăm, tâm hồn thiếu nữ lúc ấy cũng thật là mơ mộng, cho nên cô cũng giống mọi người đều rất yêu thích mấy nam thần trong phim, cô cũng đã từng xem phim của anh, quả thật là rất cuốn hút, kĩ thuật diễn của anh hạng nhì không ai dám xưng hạng nhất.

Hiện giờ Lăng Ảnh đã hai mươi hai, đã bảy năm rồi, Ngụy Đoạn Nghiêu giữ vững danh hiệu ảnh đế đúng bảy năm, ngay từ lúc anh vừa đóng bộ phim đầu tiên, đã trở nên cực kì nổi tiếng, đánh bại ảnh đế cũ, giữ vững danh hiệu và phong độ.

Lại nói mỗi năm anh chỉ đóng duy nhất một bộ phim, nhưng bộ nào cũng trở thành hit, đưa một dàn diễn viên không tên tuổi một chốc hoá thành ngôi sao.

MBB film nổi tiếng là công ty rất công bằng, lại luôn tìm kiếm tài năng mới, cho nên mỗi lần casting cho bộ phim của ảnh đế đều thu hút rất nhiều người tham gia.

Đùa sao? Đây chính là cơ hội đòi hỏi của bọn họ, nếu may mắn trúng được vai nữ chính thì gọi vui chính là một bước lên tiên đó.

Lăng Ảnh đối với điện ảnh gần đây có chút mờ thông tin, chỉ nắm được ảnh đế ảnh hậu hiện giờ, cho nên cũng không có quá hào hứng, có ảnh hậu ở đây, sợ là rất khó trúng tuyển, lại thêm hơn phân nửa là một dàn nữ minh tinh, đối thủ mạnh như vậy cô sợ không thể vượt qua, giả sử cô thật thắng được, cũng không thể diễn. Chỉ mong sao qua mặt được Kiều Kỳ là tốt rồi.

“Cậu vô danh tiểu tốt như vậy mà lại trúng tuyển, xem ra tôi không thể khinh địch được rồi, nói cho cậu biết, trong đây chỉ có cậu, người kia, và người kia là không có tiếng tăm, còn lại đều là nữ minh tinh điện ảnh hết đó !”

Kì thật Kiều Kỳ chưa bao giờ xem thường Lăng Ảnh, cũng biết cô đối với nền điện ảnh mấy năm nay không nắm rõ cho nên tốt bụng nhắc nhở Lăng Ảnh phải cố gắng.

“Mình chỉ mong thắng được cậu thôi !”

Lăng Ảnh cười nói, dù sao đã sớm biết kết quả, cũng không mang quá nhiều hi vọng.

Kiều Kỳ còn định nói gì đó, thì cửa phòng đột nhiên mở ra, một người đàn ông trung niên cao gầy bước tới, mỉm cười kiểu cách, lịch sự nói.

“Các bạn, đến giờ casting trực tiếp rồi, mau đi theo tôi !”

Mọi người nghe vậy liền im lặng lại, trật tự đi theo người đàn ông kia . Lúc này mười người được đưa tới một khán đài rộng lớn, dưới khán đài là ban giám khảo đang nhìn bọn họ đánh giá.

Ảnh hậu Từ Thiên Diệu là người đầu tiên bước tới ban giám khảo, chào hỏi từng người một, bộ dáng cực kì thân thiết. Mọi người liền hiểu rõ cô ta đang muốn đánh đòn phủ đầu, khiến cho tinh thần mọi người không ổn định.

Kiều Kỳ lúc này tức giận nói

“Con mẹ nó cái đồ cơ hội, nghĩ rằng ảnh hậu là ngon sao? Chẳng phải cũng tự tới casting!”

Lăng Ảnh nuốt chút nữa cười ra tiếng , Kiều Kỳ cũng quá thẳng tính rồi !

“Các bạn, tôi xin giới thiệu ban giám khảo, một lúc nữa chúng ta còn có một khách mời đặc biệt nữa, về người kia, một lát tôi sẽ giới thiệu sau ! Đây là đạo diễn Trần, hẳn các bạn cũng nghe qua danh tiếng của ông, phim của ông để đều do đạo diễn Trần trực tiếp chỉ đạo.”

“Còn đây là biên kịch Emily, diễn viên gạo cội Bạch Phụng, diễn viên kịch nói Hạ Ly Ly”

Mọi người nghe giới thiệu xong đều hớn hờ vỗ tay, Lăng Ảnh cũng vỗ tay theo, chỉ có điều cô đối với với đám người kia không mấy hứng thú.

“Các bạn, hôm nay là buổi casting quyết định, một trong các bạn sẽ là nữ chính cho bộ phim “Tướng Quân thành phi” , mong các bạn hãy nỗ lực, dốc hết khả năng của mình !”

Đạo diễn Trần bắt đầu nói, cũng như chỉ cho mọi người biết một chút về nhân vật và cách diễn xuất.

“Trong tay tôi đang là bản tóm tắt nội dung của bộ phim và một đoạn thoại trong kịch bản, các bạn có mười phút để đọc và tìm hiểu, sau đó chúng ta bắt đầu diễn thử !”

Nói xong đạo diễn Trần đưa xấp tài liệu kia cho từng người, đối với mấy mình tình, ông ta cực kì khách sáo, đối với ba người vô danh tiểu tốt, trong đó có Lăng Ảnh, ông ta lại nhìn bằng ánh mắt thâm sâu khó lường, nhưng cũng không có nói gì.

Nội dung kịch bản chính là một cô gái giả nam, được phong làm đại tướng quân, nàng hàng năm chinh chiến sa trường, oai phong dũng mãnh không khác gì nam nhân. Khi đất nước hòa bình, nàng trở về, không lâu sau bị Hoàng đế phát hiện ra thân phận nữ nhi.

Hoàng đế đối với nàng cực kì thương thức, một tướng quân vừa dũng mãnh lại vừa xinh đẹp , không giống với đám phi tần yếu điệu trong cung. Cho nên liền cho nàng một danh phận giả, đem nàng vào hoàng cung, lập nàng làm quý phi.

Nữ tướng quân yêu thích tự do, không muốn giam mình trong lồng son hoàng cung liền trốn đi, nhưng bị hoàng đế ráo riết truy đuổi, còn dọa nếu nàng dám không vào cung, liền diệt cả nhà nàng.

Bị vây ép, nàng không còn cách nào đành trở lại thân nữ nhi, vào cung.

Hoàng đế đối với phi vị tần này cực kì sủng ái, khiến cho nàng dần dần cũng bắt đầu yêu hắn, đồng thời khiến cho đám phi tần ghen tị đến đỏ mắt, một hồi cung đấu oanh liệt xảy ra.

Lúc này thì nữ tướng quân phát hiện mình mang thai, nhưng thái y lại nói nàng hàng năm trên lưng ngựa, thể chất có chút không thích hợp, rất có thể sẽ bị khó sinh, dẫn đến nguy hiểm tính mạng. Khuyến nàng nên bỏ nó đi. Con mình sinh ra sao có thể nói bỏ là bỏ, nữ tướng quân kiên quyết không đồng ý.

Thế nhưng hoàng thượng lại đồng ý, hẳn nói nàng quan trọng nhất, con không có thì vẫn có phi tần khác sinh con, hẳn chỉ cần mỗi nàng. Nữ tướng quân giận đến tái mặt, liền cùng hắn chiến tranh lạnh.

Hoàng Hậu sau khi nghe nữ tướng quân có con, nàng ta âm thầm sai người hãm hại hòng làm mất sinh linh bé nhỏ kia. Hoàng đế biết chuyện nhưng vẫn không ngăn cản, bởi vì hắn đang muốn thế.

Đến khi nữ tướng quân biết chân tướng sự thật, càng ngày càng thêm hận hoàng đế.

Đọc đến đây, Lăng Ảnh khẽ nhủ nhủ mày, một câu chuyện thật cầu huyết !

Nhưng mà cũng rất hưng phấn, đây là lần đầu tiên Lăng Ảnh chính thức được diễn trở lại, niềm đam mê cứ như ngọn lửa cháy âm ỉ, hôm nay cũng có dịp bùng lên rồi.

“Đã hết thời gian, các bạn chuẩn bị xong chưa?”

Mọi người đồng thanh nói có, lúc này MC mới đưa ra yêu cầu đầu tiên.

“Các bạn hãy tự diễn cảnh một nữ tướng quân oai hùng, bối cảnh nào cũng được. Đằng kia có sẵn đạo cụ cho các bạn, bây giờ các bạn hãy đi thay phục trang, sau đó theo thứ tự lên biểu diễn.”

Lúc bước vào cánh gà, Kiều Kỳ đi tới bên cạnh Lăng Ảnh nói nhỏ

“Thảo nào bọn họ chọn cậu, video clip kia của cậu phù hợp với hình tượng !”

Nói đến đây Lăng Ảnh mới ngờ ngợ ra ! Thì ra là do mình ăn may ! Ban tổ chức chỉ yêu cầu quay một clip diễn xuất của bạn, nhưng cô lại gửi đúng clip có nhân vật tương tự.

“Bây giờ chúng ta là đối thủ, chờ đấy, mình nhất định sẽ đánh gục cậu !”

Kiều Kỳ nói xong hai người liền bước tới chỗ chọn trang phục, nhìn thấy ai cũng đang chọn cho mình một bộ nam trang ưu nhã. Lăng Ảnh có chút nghĩ ngợi, sau đó liền chọn lấy một bộ áo giáp , nhưng tay cô vừa chạm, đã bị người khác cướp mất.

Là ảnh hậu đại nhân a !

“Xin lỗi nhé !”

Ảnh hậu cười kiêu ngạo, nhanh chóng lắt mình rời đi, Lăng Ảnh thật sự phản ứng không kịp, bất đắc dĩ lại phải đi tìm bộ giáp khác, nhưng mà không có bộ nào ưng ý như cái kia. Thấy thời gian sắp không xong, Lăng Ảnh đành chọn bộ khá nhất.

Thắng hay thua, khí chất mới chính là thứ quyết định.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Từng Bước Trở Thành Siêu Sao: Bà Xã Của Kiều Ngạo Ảnh Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

Hết thời gian thay trang phục, mười nữ diễn viên lần lượt trở về ổn định vị trí, bắt đầu chờ đợi gọi tên..

Không nghĩ tới người đầu tiên biểu diễn lại là ảnh hậu Từ Thiên Diệu

"Cô ta trúng cái vận cứt chó gì vậy? "

Kiều Kỳ lại bất mãn nhỏ giọng nói, Lăng Ảnh biết tính tình cô ấy thẳng thắn, nghĩ sao nói vậy, nhưng mà nói xấu ảnh hậu cũng không tốt lắm, cho nên liền ra hiệu cho Kiều Kỳ im lặng.

Quả thật Từ Thiên Diệu rất may mắn, người diễn đầu tiên luôn là người có lợi nhiều nhất, hơn nữa người đó lại còn là ảnh hậu một thân kinh nghiệm diễn xuất đầy mình, sợ là những người về sau sẽ gặp khó khăn bất lợi. Bởi vì ban giám khảo sẽ lấy người đầu tiên ra làm thước đo mà đánh giá những người sau.

Ảnh hậu nghe gọi tên, ngẩng đầu ưỡn ngực, mỉm cười tiêu sái bước lên sân khấu.

"Xin chào, tôi là Từ Thiên Diệu, trong lúc biểu diễn không tránh khỏi có sai sót, mong mọi người chỉ bảo thêm !"

Sau một hồi giới thiệu khách sáo, Từ Thiên Diệu cũng chính thức biểu diễn. Trên sân khấu to lớn, ảnh hậu một thân hoàng kim chiến bào, mái tóc được trợ lý tỉ mỉ búi cao, cài trâm bạch ngọc, dáng người thon dài, tay cầm một ngậy ngân thương, bắt đầu lộng võ.

Đây là kinh nghiệm của cô ấy khi diễn vai cổ trang, Lăng Ảnh nghĩ vậy, trước lúc đóng phim dù sao cũng sẽ được học một khóa võ nghệ , ảnh hậu khéo léo kết hợp võ thuật cùng vũ đạo, cầm thương là lướt , trông hết sức đẹp mắt, mỗi một động tác đều vô cùng hoa mỹ và hoàn hảo . Ai nấy đều say mê ngắm nhìn.

Đến khi bài múa thương kết thúc, toàn hiện trường vang lên tiếng vỗ tay như sấm, ban giám khảo cũng rất hài lòng, ai nấy đều khen ngợi tài năng của ảnh hậu hết lời.

Ảnh hậu cũng rất là tự mãn, giống như cô ấy đã biết mình chính là người chiến thắng vậy, sau khi cảm ơn ban giám khảo xong liền đi xuống, đằng sau liền có một đoàn trợ lý tới vây quanh, quả thật cực giống như Lăng Ca khi ở kiếp trước.

Mấy nữ diễn viên lúc này đã bắt đầu lo sợ rồi, Lúc này MC đã đọc tên người tiếp theo, là một nữ minh tinh tên Hậu Nguyệt .

Cô ấy lên trên sân khấu với tâm trạng bất an, vì là người diễn sau ảnh hậu, cho nên áp lực là vô cùng lớn, Lăng Ảnh thầm kêu hồng rỗi, nếu không tập trung, sẽ rất khó để tạo được hồn của nhân vật.

Quả nhiên nữ minh tinh đi tới trước đồng vũ khí giả, ngắm một hồi lâu mới chọn được một thanh đao, sau đó đi tới giới thiệu bản thân.

"Cô ấy trông căng thẳng quá! "

Kiều Kỳ nghiêng đầu nói với Lăng Ảnh, không tự tin, rất khó ghi điểm! Nhưng mà Lăng Ảnh hiểu được, đối thủ trước quá mạnh, chỉ có thể cầu cho cô ấy nhanh bình tĩnh lại thôi.

Rốt cuộc nữ minh tinh cũng đã bắt đầu múa đao, một thân nam trang nhưng vừa nhìn liền biết là nữ, kĩ thuật vụng về, trông cô ấy quơ quơ thanh đao nhìn mà sợ, nếu đó mà là đao thật, sợ rằng mọi người đều muốn bỏ chạy rồi.

Nữ minh tinh cũng biết mình xong rồi, cô ta đành múa thêm mấy cái cho có lệ, vội vàng nói mình biểu diễn xong. Kì thật cô ta vào được vòng này cũng là nhờ có qua hệ, vai nữ tướng quân cô ta chưa diễn lần nào, không có sự chuẩn bị trước, không thể nghi ngờ là nắm chắc phần thua rồi.

Nữ minh tinh buồn bã trở về chỗ ngồi, lúc này liền có một giọng nói châm chọc vang lên.

"Ai nha, diễn như vậy mà cũng vào được tận vòng này sao?"

Mở đầu chính là ảnh hậu đại nhân.

"Cô...!!! "

Nữ minh tinh tức đến đỏ mặt, nhưng vẫn kiềm chế ngồi xuống. Ta xxx con mẹ ngươi! Quân tử trả thù mười năm chưa muộn.

"Thấy mà ghét !!! "

Kiều Kỳ liếc ảnh hậu một cái, Lăng Ảnh lại cười không ngậm lại được, cô nương, kiếp trước cô không có thù oán gì với ảnh hậu chứ?

Kiều Kỳ vừa nói xong, liền bị gọi lên biểu diễn. Lăng Ảnh liền tập trung vào cô ấy, phải tranh thủ quan sát đối thủ của mình thì mới có thể thêm phần thắng.

Kiều Kỳ chọn một bộ nam trang màu đen, trên vai có hai mảnh giáp, tay cầm loan đao, vóc người khỏe khoắn, cô ấy vẽ chân mày rậm lên, khiến cho khuôn mặt liền trở nên nam tính hẳn, so với ảnh hậu tà mị, thì Kiều Kỳ có phần anh khí nhiều hơn.

Chào hỏi xong, cô ấy chọn tự diễn một đoạn thoại tự nghĩ, nội dung chính là trên chiến trường phần thắng có vẻ nghiêng về địch, lúc này tướng quân hết sức bình tĩnh, động viên tinh thần tướng sĩ.

"Các tướng sĩ của ta! Cho dù chết cũng không thể sòn lòng, hãy tự hào nước non này là do một phần chúng ta cất công giữ lấy! Nhanh nhanh, chúng ta phải thắng, còn về đoàn tụ với vợ con !!! "

Kiều Kỳ nói như hét, bắt đầu vung đao chém qua chém lại, tựa như cô ấy đang mở đường, băng qua xác chết mà đi, bộ dáng oai hùng hiên ngang, hấp dẫn tầm mắt của ban giám khảo.

Quả không hổ danh là nữ thần phim cổ trang, đây chính là thể mạnh của cô ấy. Lăng Ảnh lại nhìn ảnh hậu một chút, chỉ thấy cô ấy cười nhạt, không để vào mắt.

Ảnh hậu tự tin thái quá chăng?

"Nhìn cái gì? Muốn xin chữ kí tôi sao?"

Ảnh hậu phát hiện Lăng Ảnh nhìn mình, cười cười nói, Lăng Ảnh lắc đầu, khiến cho cô ta biến sắc, không vui lườm cô.

Làm sao vậy a? Ảnh hậu không phải là chỉ đang đùa giỡn cô thôi sao?

"Sao cậu không nhìn tôi diễn mà lại nhìn cô ta mê đắm như vậy hả?"

Kiều Kỳ lúc này cũng đã diễn xong rồi, rất hài lòng với phần biểu diễn của mình, thế nhưng nhìn xuống dưới sân khấu lại thấy đối thủ ngàn năm của mình lại đang nhìn ảnh hậu, thật không xem cô là đối thủ mà để vào mắt sao?

"Không phải, tôi thấy cậu diễn rất đạt, muốn nhìn xem thái độ của ảnh hậu như thế nào thôi !"

" Thế cô ta có phản ứng gì?"

Kiều Kỳ hiển nhiên là rất quan tâm tới vấn đề này.

" Thái độ chính là Các-người-có-cố-gắng-như-thế-nào-đi-nữa-thì-cũng-không-bằng-tôi !! "

"Quên đi, cô ta chính là luôn kiêu ngạo như vậy! "

Kiều Kỳ phát tay nói, lại nhìn đến Lăng Ảnh, có chút ngạc nhiên...

"Sao cậu không trang điểm?"

Nhìn quá nữ tính rồi !

Lăng Ảnh lúc này mới sờ sờ mặt mình, cô đã quên mất, lúc này vì tốn thời gian tìm bộ giáp khác cho nên mới chậm trễ, còn chưa kịp hóa trang. Lúc này không biết còn kịp không nữa. Kiều Kỳ thấy vậy liền lấy trong túi ra một cây bút kẻ chì và gương, đưa cho Lăng Ảnh.

Lăng Ảnh cảm ơn một tiếng, sau đó liền tập trung vẽ chân mày của mình đậm và xéch lên, mắt cũng kẻ thật nhạt. Mấy tiết mục sau cô cũng không thèm quan tâm nữa, chỉ cần nhìn Kiều Kỳ xog là được rồi !

Lăng Ảnh cũng không biết mình xui xẻo hay hạnh phúc nữa. Cô biểu diễn cuối cùng a!

Biểu diễn cuối, sẽ làm cho người ta quên đi phần diễn đầu đặc sắc lúc này, nhưng mà diễn không tốt, thì sẽ bị nhớ lâu hơn.

Không mang hi vọng, cho nên Lăng Ảnh rất thoải mái đi lên sân khấu, mỉm cười tự giới thiệu.

" Xin chào, tôi tên là Lăng Ảnh, xin hỏi ở đây có ai biết đấu kiếm không? Tôi cần hỗ trợ ! "

Bọn họ cũng không có nói là không được mượn người hỗ trợ nha!

Lăng Ảnh đối với đấu kiếm rất là có lòng tin, kiếp trước cô bị Lăng Thiên sai đi học võ, đã từng luyện qua kiếm kanata, nhị côn khúc.

Kì thật cái này là cô lén xin võ sư dạy cho, lúc đó cô ngu ngốc còn ôm tâm tư có thể thoát khỏi Lăng gia, tham gia vào sự nghiệp diễn xuất. Nhìn thấy trên phim bọn họ đánh võ, cảm thấy thật kích thích liền muốn học, chỉ là chưa bao giờ có đất dùng thôi.

Hiện trường im lặng thật lâu, cơ bản là không ai muốn giúp, ban giám khảo định nói Lăng Ảnh tự diễn đi thôi, thì Kiều Kỳ đã muốn đứng lên, nhưng lại bị ảnh hậu phía dưới đảo mắt một cái, lên tiếng trước.

"Đề tôi !"

Hiện trường lại một mảnh im lặng...ảnh hậu đại nhân tự mình hỗ trợ một diễn viên vô danh?

Lăng Ảnh sống hai đời, liền tự nhiên có thể đoán được vì sao Từ Thiên Diệu lại chủ động hỗ trợ cô.

Thứ nhất, đánh bóng danh tiếng !

Thứ hai, muốn biểu diễn lần nữa, tạo sự nổi bật hơn diễn viên chính!

Mặc kệ thôi, dù sao cô cũng chẳng có ý ganh đua!

"Chị thật có thể đấu chứ? Đánh thật nhé, yên tâm, đạo cụ này không gây tổn thương đâu !"

Lăng Ảnh trước tiên nhắc nhở, ảnh hậu nhìn cô, liếc mắt xem thường một cái!

"Tôi mới nên hỏi cô có thể đấu không? Tôi có học võ này đấy, nếu mà lúc đánh chịu hết nổi thì nhớ kêu lên nhé ! "

"Vây phiền chị ! "

Lăng Ảnh không để ý tới lời châm chọc của ảnh hậu, bắt đầu lùi ra xa.

Trên sân khấu, cô một thân chiến bào, giáp chì che chở ở những nơi tử huyết, không quá nặng nề, mái tóc tùy ý thả loạn, quạt thông gió thổi không ngừng khiến cho mái tóc cùng y phục hai người tung bay, tạo cảm giác giống như ở đây sắp có một trận chiến xảy ra.

"Là ai phái người tới ám sát bản tướng quân?"

Lăng Ảnh không mẫn không nhạt lên tiếng.

Từ Thiên Diệu thấy Lăng Ảnh bắt đầu rồi, liền biết mình đang đóng vai sát thủ, cho nên rất nhanh ứng biến.

"Hỏi nhiều, xuống hoàng tuyền liền biết thôi !"

Ảnh hậu nói xong liền vùng kiếm về phía Lăng Ảnh, Lăng Ảnh nhìn một cái liền biết cô ấy thật sự có học qua , tấn công cũng rất đẹp mắt.

Lăng Ảnh chưa vội đấu, chỉ lắc mình tránh thoát, lạnh lùng nói.

"Bản tướng quân cho người một cơ hội, thế như người lại từ chối, vậy thì xuống hoàng tuyền cũng đừng đổ lỗi cho ta !"

Ảnh hậu ha ha cười lớn, đôi mắt lóe lên sát khí

"Thật là sợ hãi quá !"

Nói xong liền tấn công lần nữa, Lăng Ảnh lần này không tránh, trực tiếp đáp trả.

Hai thanh kiếm giả va vào nhau, không có âm thanh gì hết, nhưng không hiểu sao mọi người lại giống như nghe được tiếng 'choang'

Lăng Ảnh lúc này rất chú tâm, trong lòng giống như có ai kêu lên "ta là đại tướng quân", khiến cho khí thế Lăng Ảnh phát ra càng ngày càng hung mãnh.

Từ Thiên Diệu ra chiều nào chiều nấy đều rất đẹp mắt, nhưng nếu đem ứng dụng thực chiến, sợ là chưa tới ba chiêu đã chết tươi rồi.

Kì thật là cô ta chỉ học có mấy tháng, nhưng học về kĩ xảo nhiều hơn, trong phim đánh càng đẹp thì mới có hiệu ứng tốt, hấp dẫn. Lăng Ảnh phát hiện ra điều này, cho nên liền ra tay mạnh, một chiêu tất sát.

Trong đầu cô liên tục tưởng ảnh hậu chính là một nhà Lăng Thiên, sát ý càng nổi lên dữ dội, nhớ đến những điều mà bọn họ đã gây ra cho cô, nhớ đến người mẹ mà mình yêu thương lại chính là người đã bán cuộc đời, bán tuổi thanh xuân của mình vào địa ngục u tối, từng thứ từng thứ một chữ chảy tràn vào trong đầu, Lăng Ảnh giống như phát điên, cười đến âm lãnh khiến cho người ta rợn tóc gáy, tung người nhảy lên cao, một kiếm hạ xuống đỉnh đầu ảnh hậu.

Từ Thiên Diệu bị dọa cho ngây ngốc, nhìn thấy một kiếm kia sắp bổ vào đầu mình, cô ta vội vàng giơ tay cầm đao lên chống đỡ, khí lực Lăng Ảnh quá mạnh khiến cho thanh kiếm của Ảnh hậu hạ xuống sát da đầu, tay cô ta run run, cả người mềm nhũn ngồi bệt xuống.

Lúc này Lăng Ảnh cũng đã nhảy ra xa.

Lăng Ảnh một tay cầm kiếm, dáng người thẳng tắp hiên ngang, đôi mày xéch được vẽ lúc này hiện lên tia yêu dị âm lãnh, cô lại cười một tiếng

"Muốn hại ta, đều phải chết !"

Nói xong, Lăng Ảnh từ từ tiến lại gần ảnh hậu, mỗi một bước chân, thật nhẹ nhàng, nhưng ảnh hậu lại có cảm giác giống như bị giầy xéo.

"Cắt !"

Ngay lúc căng thẳng, đạo diễn Trần hô lớn một tiếng, kéo thần kinh của Lăng Ảnh trở về.

Cô thầm hô không ổn, sao lại tùy tiện phát tiết như vậy. Chỉ sợ ảnh hậu thật sự nghĩ mình muốn giết cô ấy đi!

Mặc dù vậy, trong lòng Lăng Ảnh lại nhiều hơn một tia khổ sở, sự hận thù áp trong lòng Lăng Ảnh lâu như vậy, lúc này được giải phóng, khiến cho những đoạn kí ức đó tràn về, cô thật sự muốn giết chết cả nhà Lăng Thiên !

Kiếp này, tôi nhất định phải khiến cho các người ở trong địa ngục, sống không bằng chết !

"Lăng Ảnh, mau tỉnh đi !"

Kiều Kỳ quơ quơ tay, khiến cho Lăng Ảnh giật mình, lại nhìn xuống sân khấu một đám người đang sững sờ nhìn mình, lúc này ảnh hậu cũng trở về chỗ ngồi rồi.

Lăng Ảnh ho khan một tiếng, cúi đầu nói xin lỗi, sau đó theo Kiều Kỳ đi xuống. Cô vừa bước xuống, một đám người liền sợ hãi dạt ra.

Dàn nữ diễn viên cũng một bộ dạng kinh hách, sợ Lăng Ảnh bất thành linh tấn công bọn họ.

"Khụ, xin lỗi, tôi quá nhập tâm, ảnh hậu chị không sao chứ?"

Lăng Ảnh biết mình gây họa rồi, cho nên lại càng khách khí với Từ Thiên Diệu, thế nhưng cô ta chỉ hừ một cái, quay mặt đi hướng khác !

Lúc này MC lại thông báo nghỉ giải lao, một lát nữa sẽ có kết quả, vòng này sẽ loại năm người.

Ai nấy hiện nhiên cũ đều rất hồi hộp.

Lúc này, ở một gian phòng khác, trên màn hình đang ghi lại cảnh thi của mười diễn viên lúc này, một người đàn ông đang ngồi trầm ngâm, trợ lý ở bên cạnh anh cũng nhìn một chút, sau đó mở miệng.

"Ông chủ, đã chọn được chưa?"

Người đàn ông không nói gì, sau khi loại bỏ mấy đoạn thí, liền đưa cho trợ lý, âm thanh tà mị nói

"Đưa kết quả xuống đi !"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Từng Bước Trở Thành Siêu Sao: Bà Xã Của Kiều Ngạo Ảnh Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

Sau giờ giải lao cũng là lúc ban giám khảo gọi tên từng diễn viên, lần lượt chiếu lại đoạn phim quay cảnh thi của họ lúc nãy, bắt đầu nhận xét.

"Tư Thiên Diệu diễn rất tốt, có phong thái của đại tướng quân, bản thân tôi thấy bài diễn này khá hoàn hảo"

Đạo diễn Trần hết mực khen ngợi. Tuy nhiên không phải ai cũng nghĩ giống ông ta.

"Tôi lại thấy phần thi của cô ấy mang tính chất múa nhiều hơn diễn, ở đây đề yêu cầu diễn tả một đại tướng quân oai hùng, cần phải thêm sự mạnh mẽ ! Tuy nhiên không thể không thừa nhận bài diễn của em rất thành công!"

Diễn viên Bạch Phùng không hổ là càng già càng cay, các thành viên khác trong ban giám khảo cũng đều đồng tình, khiến cho đạo diễn Trần có chút khó coi.

Lời khen nhiều, ảnh hậu hiển nhiên nắm chắc một vé vào vòng trong rồi.

Kế tiếp là minh tinh Hậu Nguyệt !

Không cần nói cũng biết cô ấy bị chê toi tả như thế nào. Ban giám khảo cũng không quá nặng lời, tránh cho cô ấy xấu hổ, đằng nào người ta cũng là minh tinh, nghe nói năm trước còn mang danh hiệu độc được phòng vé.

Kiều Kỳ cũng nhận được nhiều lời khen, diễn viên vô danh tên Hạ Tinh cũng vậy, còn lại đều là những lời nhận xét chung chung, có ý nói các cô ấy diễn xuất hơi thường, không có đột phá .

Cuối cùng là Lăng Ảnh .

"Diễn xuất của cô hơi cường điệu, trông giống như là đang đánh nhau ! Lúc diễn thì nên có chút nghệ thuật vào!"

Đạo diễn Trần lại nhận xét, Lăng Ảnh để ý từ đầu tới cuối ông ấy chỉ khen mỗi mình ảnh hậu, còn lại đều là 7 chê 3 khen, liền có chút bất mãn, cô diễn cảnh đánh nhau, không giống đánh nhau thì giống cái gì? Giống đang múa sao?

"Cá nhân tôi lại thấy cô ấy diễn rất đạt, các chiêu đánh quyết liệt, thực tế, mỗi chiêu đều dồn đối thủ vào đường chết. Ở cô ấy tôi thấy được sát khí cùng sự dũng mãnh thiện chiến của một đại tướng quân"

Lại là Bạch Phùng, lời nói của một diễn viên gạo cội so với một đạo diễn, kẻ tám lạng người nửa cân. Đạo diễn Trần thầm nghĩ cái ông già chết tiệt cứ luôn phản bác ý của ông ta.

"Tôi thấy cô ấy thật sự là một diễn viên tiềm năng đấy!"

"Đúng vậy, nhưng cần phải tiết chế lại một chút!"

Những người còn lại trong ban giám khảo cũng nhận xét tốt, Lăng Ảnh khề thờ phào một cái. Xem ra có hi vọng vào vòng trong rồi.

Lúc này ban giám khảo đã bắt đầu hội ý, rất nhanh liền có kết quả. Ngay khi MC vừa định đọc tên những người được vào vòng trong thì cửa lớn đột nhiên bị người mở ra, một đoàn người không nhanh không chậm tiến vào.

"Trời ạ, là ảnh đế !"

"Còn có nam thần điện ảnh Ngụy Vũ nữa!"

Dàn nữ diễn viên kích động kêu nhỏ, ngay cả Kiều Kỳ ngồi kế bên Lăng Ảnh cũng hiện rõ vẻ mặt phấn khích.

"Lăng Ảnh, là ảnh đế đó ! Không ngờ anh ấy lại xuất hiện ở đây! Bình thường không dễ gặp được đâu !"

Lăng Ảnh nhìn theo hướng chỉ tay của Kiều Kỳ, liền thấy một người đàn ông cao lớn đang đứng đưa lưng về phía cô, một phần sườn mặt nghiêng

nghe cũng đủ thu hút ánh nhìn của mọi người, người đang đứng kế ảnh đế cũng rất khá, ăn mặc cũng rất bảnh bao, có lẽ cũng là diễn viên.

Lăng Ảnh nhìn sơ một cái rồi thôi, kiếp trước ở trong giới nghệ sĩ cũng khá lâu, đối với mấy nam ca sĩ diễn viên có thể loại nào mà cô chưa từng thấy qua, đối với nam sắc đã không còn hứng thú mà nhìn ngắm nữa..

Trong trí nhớ của Lăng Ảnh cũng đã sớm quên mất ảnh đế trông như thế nào rồi, chỉ có một nhà Lăng Thiên, Diêu Thần Địch, mẹ cô là nhớ mãi không quên mà thôi.

"Được nhìn thấy Ngụy Đoạn Nghiêu ngoài đời thật, hôm nay tôi có rót cũng mãn nguyện!"

Một nữ ninh tinh ôm mặt mơ mộng, Lăng Ảnh âm thầm bĩu môi, chỉ vì một người đàn ông mà ồn ào cả lên, tâm hồn thiếu nữ của mấy người này cũng thật là nãy liệt.

Mà phía bên ảnh đế bây giờ cũng đang náo nhiệt không kém.

"Ngụy thiếu, đã lâu không gặp ! Sao hôm nay ngài lại tới đây?"

Đạo diễn Trần có vẻ khúm núm, ông ta cúi người không dám nhìn ảnh đế, hai vai có vẻ run run.

Khí thế của người này thật sự quá mạnh, còn trẻ thế mà đã khiến người ta phải sợ hãi rồi.

" Ông chủ tới đây để xem tuyển nữ chính, đề phòng có người công tư không rõ! Đây là bản kết quả của ông chủ, công bố đi !"

Ảnh đế nhìn chằm chằm đạo diễn Trần, không nói lời nào, trợ lý thấy vậy liền lên tiếng, khiến cho đạo diễn Trần suýt nữa muốn ngã, nhưng ông ta nhanh chóng trấn tĩnh lại, cười nịnh nọt.

"Thật là vinh hạnh quá ! "

"..."

Đạo diễn Trần hoàn toàn bị ngớ lơ.

Mấy người trong ban giám khảo ai nấy đều đồng loạt đỏ mặt hơi lạnh, quả nhiên chỉ có vị thiếu gia này mới có khả năng không cho đạo diễn Trần mặt mũi, cũng không ai ý kiến gì về chuyện kết quả.

Có vết xe đổ của đạo diễn Trần, những người sau liền tự động cung kính chào hỏi ảnh đế, chỉ thiếu quỳ xuống hô vạn tuế nữa thôi !

Khác với ảnh đế, diễn viên Ngụy Vũ lại rất thân thiện, anh mỉm cười bắt tay chào hỏi mọi người, giọng nói trầm thấp dễ nghe.

Ngụy Vũ nổi tiếng cách đây vài năm, luôn mang hình tượng thư sinh nho nhã, hòa ái dễ gần. Hơn nữa còn là em họ của ảnh đế, cho nên rất được chú ý, là nam thần trong mộng của vô số thiếu nữ yêu thích sự ôn nhu.

Lăng Ảnh lúc này mới ngó ra, khuôn mặt của nam diễn viên tên Ngụy Vũ sao trông lại quen như vậy?

Lật lại trí nhớ trog đầu, một lúc sau cô liền trợn mắt, trong đầu hiện lên ba chữ:

"ngụy quân tử !"

Thằng khốn này kiếp trước từng đòi mua dâm cô, ra giá cực cao, về mặt tự mãn.

Lăng Ảnh còn nhớ lúc đó cô suýt nữa thì lấy chai rượu đập bẻ đầu anh ta rồi.

Ngụy Vũ ở trong mắt công chúng chính là một người đàn ông dịu dàng, ôn nhu, không ai thấy anh ta tức giận bao giờ, thế nhưng con người bên trong anh ta chính là thối nát không chịu nổi.

Scandal chấn động showbiz của Ngụy Vũ chính là vụ việc giết ảnh đế nhưng không thành, sau đó là hàng loạt chuyện đời tư bị khai ra : mua dâm người mẫu, ca sĩ, diễn viên, thác loạn tập thể,..., công danh sự nghiệp, cả cuộc đời của anh ta cũng theo đó mà tiêu tan.

Lăng Ảnh nghĩ lại mà thấy sợ, hình như trong danh sách mua dâm của Ngụy Vũ bị lộ ra có cả Từ Thiên Diệu, nhưng đó là chuyện của mấy năm sau, bây giờ hình tượng của anh ta vẫn còn tốt đẹp lắm.

"Các bạn, khách mời đặc biệt hôm nay của chúng ta chính là nam thần điện ảnh-Ngụy Vũ..."

Giọng nói của MC cùng tiếng vỗ tay vang lên cắt đứt suy nghĩ của Lăng Ảnh.

" không những thế, chúng ta còn tiếp đón thêm một khách mời bất ngờ cực kì đặc biệt, đó chính là ảnh đế đại nhân, ông chủ của MBB film, cũng là nam chính của bộ phim mà các bạn đang casting!"

Bên dưới sân khấu lại vang lên tiếng vỗ tay, vô cùng nồng nhiệt, Kiều Kỳ hiển nhiên cũng nằm trong số người này, về mặt của cô ấy chính là hận không thể nhào tới ôm ảnh đế. Lăng Ảnh lại nhìn tới ảnh đế, chỉ thấy được một phần lưng, nhưng nhìn sơ cũng thấy là anh ấy không mấy thích thú với sự giới thiệu khoa trương của MC rồi.

"Bắt đầu đi! "

Trợ lý của ảnh đế lên tiếng, tất cả đều trở nên yên lặng lại! Mọi người cố nén hồi hộp, chờ đợi MC công bố kết quả.

"Sau đây là danh sách năm người được vào vòng trong..."

MC cố ý ngắt quãng, khiến cho tim mọi người như muốn rụng xuống, loại phân nửa, một chọi một.

"Theo thứ tự, người đầu tiên là ảnh hậu Từ Thiên Diệu!"

Quả nhiên...điều này hoàn toàn nằm trong dự đoán của mọi người.

"Người tiếp theo là Kiều Kỳ!"

Lăng Ảnh không ngạc nhiên, đồng thời trở nên cực kì hồi hộp! Cô ấy được chọn, nghĩa là cô cũng phải được chọn, bằng không mình liền gặp rắc rối lớn.

"Hạ Tĩnh!"

"Triệu Tâm Hoàng!"

"Người cuối cùng là..."

Nói tới đây, theo thứ tự còn lại ba người, trong đó có Lăng Ảnh. Tim của ba người đã muốn treo lên tới cổ họng rồi. Hai người còn lại đều là nữ minh tinh có tiếng, khiến cho thần kinh Lăng Ảnh căng ra.

"Lăng Ảnh!"

Nghe gọi tên, rốt cuộc trái tim Lăng Ảnh cũng trở về vị trí, cô âm thầm thở ra một hơi. Thật kích thích quá, đã lâu Lăng Ảnh không có cái cảm giác này rồi, kiếp trước lúc bình chọn nhóm nhạc xuất sắc nhất, cô cũng không hồi hộp như vậy, thậm chí là không quan tâm.

Kiều Kỳ lúc này đối với Lăng Ảnh giờ ngón tay cái, vỗ vai cô nói.

"Lăng Ảnh cậu đúng là một đối tượng"

Lăng Ảnh biết Kiều Kỳ đang có chút thất vọng, bởi vì hai người đều được chọn nên chưa thể phân thắng bại, điều đó cũng có nghĩa là bây giờ phải tiếp tục thi đấu.

Sau giây phút gọi tên, không khí đã có chút ngưng trọng, có người vui mừng, nhưng cũng có người buồn bã thất vọng, Lăng Ảnh giống như là người ngoài cuộc, chỉ lạnh nhạt nhìn! Biết làm sao a, nếu cô thắng cũng không được diễn, vui mừng có ích gì chứ!

"Năm nữ diễn viên được chọn xin hãy chú ý, đề thi tiếp theo của các bạn chính là diễn tả nội tâm vừa yêu vừa hận của nữ tướng quân khi biết hoàng đế đã đề cho hoàng hậu diệt con của nàng! Các bạn có mười phút chuẩn bị lời thoại..."

MC nói xong, mấy người được chọn liền tự giác tìm giấy bút, bắt đầu sáng tác lời thoại. Năm người bị loại thì được ban tổ chức tặng quà, sau đó ai muốn về thì về, muốn ở lại xem cũng không sao.

"Cậu không chuẩn bị lời thoại sao?"

Kiều Kỳ thấy Lăng Ảnh vẫn còn ngẩn ngơ, có lòng nhắc nhở. Thật là, sao lại quan tâm đối thủ của mình như vậy chứ, để cho cô ấy rớt luôn cho rồi!

"Kiều Kỳ, đề yêu cầu diễn tả nội tâm, cho nên bắt được cảm xúc là chính, lời thoại k quan trọng, nói ít càng tốt!"

Kiều Kỳ đang muốn mở miệng nói gì đó, lại bị tiếng cười kèm theo tiếng chế nhạo lấn át.

"Xi...nói cứ như mình là diễn viên chuyên nghiệp không bằng!"

Giọng nói kiều ngạo này, hẳn là của ảnh hậu đại nhân rồi! Kiều Kỳ vốn đã rất ngứa mắt ảnh hậu, cho nên không nể nang châm chọc lại

"Bà chị, tới thời kì mẫn kinh rồi sao? Sao cứ thích soi mói người khác vậy?"

"Cô nói cái gì hả?"

Từ Thiên Diệu tái mặt rít khế, vì ngại có ban giám khảo và ảnh đế, nếu không sợ là cô ta đã làm ầm lên rồi.

Kiều Kỳ thấy cơ hội hiếm có, liền định châm chọc thêm vài ba câu nữa, nhưng đã bị Lăng Ảnh ngăn lại

"Chỉ nói như vậy, chắc hẳn cuộc sống rất bình yên? Tôi thật hâm mộ!"

Lời vừa thốt ra, liền có mấy người sùng sốt, trong đó có một đôi bờ vai khẽ cứng lại

Vừa yêu vừa hận, muốn nói thành lời cũng không dễ, chân chính trải qua mới biết, mới có thể cảm nhận được. Đau nhức từ trong tim, lan đến xương tủy, có vô vàn lời muốn hỏi, nhưng đến miệng chỉ có thể thốt ra câu hỏi "vì sao?"

Cực hạn của đau khổ, là chết lặng !

Đại loại như mẹ của cô ! Vừa yêu thương bà, nhưng cũng hận bà đến thấu xương!

Bà cất công nuôi lớn cô, cho cô ăn học, nhưng cuối cùng lại đem cô bán cho Lăng Thiên. Ngay cả khi cô hấp hối sắp chết, bà cũng không quên giáng cho cô thêm một đòn chí mạng!

Thật sự có người mẹ như vậy sao?

Lăng Ảnh khẽ thở dài, chắc do số phận cô quá đen , bất quá ông trời khiến cô sống lại, không phải là muốn cô thay đổi vận mệnh của chính mình sao, vậy thì cô sẽ hào hào hiếu cổ mình, từng bước đâm đạp lên từng người đã đẩy cô tới cái chết .

"Hừ, tự mình quá coi chừng hại thân!"

Ảnh hậu buông một câu chán ghét, sau đó bỏ đi nơi khác. Kiều Kỳ lại nhìn Lăng Ảnh, đôi mắt cô ấy thăm thẳm tựa bầu trời, xoáy chặt cô lại, như muốn nhìn thấu tâm can cô.

"Lăng Ảnh..."

Kiều Kỳ muốn nói gì đó nhưng lời ra đến miệng lại cứng nhắc, kì thật người tiếp xúc ở trường nhiều nhất với Lăng Ảnh chính là Kiều Kỳ, cô ấy thích ăn cứng không ăn mềm, cho nên đối với Lăng Ảnh càng lạnh lùng thì cô ấy càng thích tiếp xúc, lâu dần thành quen! Mỗi quan hệ hai người cũng xem như thân thiết !

Kiếp trước khi Lăng Ảnh trở thành người đánh trống, Kiều Kỳ có hẹn gặp mấy lần, nhưng cô lại không đi, cô ấy liên giận, trong showbiz có vô tình gặp cũng sẽ làm như không quen biết. Một đoạn tình bạn cứ như vậy mà kết thúc.

Lăng Ảnh cảm thấy kiếp trước mình quá ngu ngốc rồi, vì khao khát tình thân mà bỏ quên tình bạn, thật sự không đáng giá.

Đúng vậy, không đáng giá chút nào !

"Cậu nên tập trung đi, vẫn còn đang đấu với tôi đó! Xong việc muốn hỏi gì tôi sẽ thành thật trả lời!"

Lăng Ảnh khẽ cười với Kiều Kỳ, sau đó liền nhắm mắt lại, tập trung cảm xúc.

Kiều Kỳ nghe vậy cũng không nói gì nữa, không gian liền yên tĩnh trở lại.

Mười phút trôi qua vô cùng nhanh, MBB film quả nhiên tuyển diễn viên rất khó khăn. Nếu là nơi khác sợ rằng bây giờ bọn họ còn đang về nhà đợi kết quả, thời gian suy nghĩ cho vai diễn cũng sẽ dài hơn MBB nhiều.

MC lúc này nháy mắt với năm người, hào hứng nói.

"Các bạn, trong phần diễn này, đại minh tinh Ngụy Vũ sẽ đóng vai hoàng đế, giúp các bạn hoàn thành vai diễn trọn vẹn! Bây giờ xin mời người đầu tiên, ảnh hậu Từ Thiên Diệu !"

"Xin chào mọi người, tôi sẽ dốc hết sức, hi vọng giúp được cho các quý cô đây!"

Ngụy Vũ đứng lên, quay xuống phía mấy nữ diễn viên , mỉm cười tựa gió xuân, lời nói thân thiết ôn hòa.

Mọi người ồ lên, mặt đã bắt đầu đỏ bừng

Mặc dù hào hứng nhưng vẫn nghe có sự thất vọng. Bọn họ đang mong được diễn với ảnh đế, thế nhưng người ta là ai chứ? Thân phận cao quý tới cỡ nào? Ngay cả đạo diễn Trần còn không thêm cho ông ta mặt mũi, đám diễn viên minh tinh nhỏ nhỏ này làm sao có khả năng? Lại nói từ lúc ảnh đế xuất hiện vẫn chưa nói lời nào, thật là đủ lạnh khốc !

Từ Thiên Diệu cũng tràn trề thất vọng, nhưng rất nhanh lấy lại phong độ, bước lên phía sân khấu, khách sáo vài câu với Ngụy Vũ, sau đó liền đưa lời thoại cho anh ta cùng phối hợp. Trong lúc đợi Ngụy Vũ nhập vai, Lăng Ảnh để ý thấy cô ấy cứ liên tục nhìn ảnh đế, thẹn thùng, xấu hổ, kích động, đủ loại cảm xúc.

Lúc này đạo diễn Trần đã hô bắt đầu.

Ảnh hậu liền rất nhanh nhập vai, cô ấy đứng đối diện với Ngụy Vũ mỉm cười, đôi mắt vô hồn, cả người toát ra khí lạnh thấu xương.

"Hoàng thượng, hãy cho ta một lời giải thích !"

Lời nói không có một chút độ ấm, Ngụy Vũ phối hợp bày ra khuôn mặt đau lòng, khổ sở nói.

"Trẫm không có gì để giải thích!"

Lúc nghe xong mấy lời này, Từ Thiên Diệu cao giọng quát lên

" Vì sao? Đó là con của chúng ta? Vì sao ngài lại giết con của mình?"

Nói xong cả khuôn mặt ảnh hậu liền đầm nước, đôi mắt cô ấy vẫn vô hồn, nhưng cũng đã thoáng hiện lên tia đau thương. Một đại tướng quân, lại vì mất con mà khóc đến hoa lê đài vù

"Mất con, ta cũng đau lòng, nhưng mất nàng, ta sẽ không sống nổi!"

Hoàng đế ôm nữ nhân của mình vào lòng, ní non.

Lúc này vai của ảnh hậu run run, cả người vô lực dựa vào Ngụy Vũ, bờ môi mỏng khẽ cắn, cô ấy đang thể hiện sự giằng xé giữa bỏ qua hay không bỏ qua cho Hoàng đế.

"Để đền bù những tổn thương cho nàng, ta sẽ phế nữ nhân kia, đưa nàng lên làm Hoàng Hậu! Ngoan, đừng đau lòng nữa!"

Ồ, hoàng đế thật là biết chiều lòng mỹ nhân nha.

Nghe nói đến đây, đôi mắt của ảnh hậu khẽ lóe lên tia sát khí, nhưng rất nhanh liền trở lại vẻ ôn nhu, ở trong lòng hoàng đế lạnh lùng cười.

...

Xong một bài thi, mọi người liền vỗ tay cổ vũ cho ảnh hậu, Lăng Ảnh cũng không ngoại lệ, cô ấy quả nhiên diễn rất hay, cảm xúc cũng rất trọn vẹn. Nhưng đây cũng là một uy hiếp không nhỏ, những phần sau nếu không đặc sắc thì sẽ bị chìm ngay lập tức.

Kế tiếp là phần diễn của Kiều Kỳ, may mắn cô ấy không đi theo vết xe đổ của Hậu Nguyệt, rất bình tĩnh mà đi lên sân khấu, sau đó trong lúc đợi cũng lại nhìn về phía ảnh đế.

Lăng Ảnh bắt đầu tò mò, ảnh đế hấp dẫn như thế nào mà ngay cả Kiều Kỳ cũng hiện ra bộ dáng thiếu nữ kia vậy a?

"1 2 3 diễn"

Đạo diễn Trần lại hô . Kiều Kỳ liền trở nên điên dại.

Không nói sai đâu, thật sự là điên dại !

Nhưng là thần thái chứ không phải hành động, là một loại thần thái không thể diễn tả bằng lời nói ! Thiên ngôn vạn ngữ cũng không tìm ra từ nào thích hợp để miêu tả.

"Hoàng thượng, chàng có yêu thiếp không?"

Kiều Kỳ lột tả cảm xúc xong liền bắt đầu trấn tĩnh lại, khóe miệng nâng lên nụ cười dịu dàng, hàn chứa rất nhiều cảm xúc.

"Nàng chính là phi tử ta yêu thích nhất!"

Ngụy Vũ lại mỉm cười đau lòng.

"Hãy ôm ta !"

Kiều Kỳ nói như mời gọi, âm thanh tựa như sương khói, cô ấy mỉm cười nhưng lại chảy nước mắt. Ngụy Vũ tiến tới ôm lấy Kiều Kỳ, chỉ có một nửa mặt nhưng lại làm cho người ta cảm giác được anh ta cũng rất khổ tâm.

"Hoàng thượng...!"

Kiều Kỳ vừa ní non, bàn tay cũng vừa đang âm thầm giờ lên, chuẩn xác hạ cho Ngụy Vũ một đao xuyên tim.

"Nàng...vì sao?"

Ngụy Vũ buông Kiều Kỳ ra, bộ dạng suy yếu, vẻ mặt không dám tin.

"Hoàng thượng, chẳng phải ngài nói yêu ta sao? Ta đây tiễn ngài đi trước, sau đó liền tự mình đi theo làm bạn với ngài, cả gia đình chúng ta liền gặp nhau ở suối vàng đi, hahaha..."

Kiều Kỳ cười thê lương, sau đó liền kết thúc chính mình. Đoạn kết chính là hai diễn viên nằm chết trên sân khấu, đúng là bi kịch !

Lăng Ảnh tương đối thỏa mãn với phần biểu diễn của Kiều Kỳ, nhưng cô ấy lại hận quá nhiều so với yêu, nếu đoạn kết cô ấy nắm lấy tay hoàng thượng thì sẽ hoàn hảo hơn. Bất quá đoạn đâm Ngụy Vũ một đao thật là vừa mắt, thằng khốn đó đáng lẽ ra phải bị như vậy.

Hai diễn viên tiếp theo một người diễn cảnh giết hoàng đế nhưng không thành, cuối cùng bị hoàng đế thuyết phục nên tha thứ cho hắn, một người diễn cảnh đang cãi nhau với hoàng đế thì có thích khách, nữ tướng quân thay hoàng đế chặn một đao, bỏ mạng.

Đặc điểm chung là ánh mắt đều cứ hướng về ảnh đế phóng điện.

Lúc này cũng tới lượt Lăng Ảnh, khi lên sân khấu, cô cũng khẽ liếc xem nhan sắc của ảnh đế, trong đầu liền hiện lên mấy từ : đại yêu nghiệt, yêu tinh, yêu quái !

Rất đẹp trai, cực kì cuốn hút, chỉ nhìn một lần thôi cũng sẽ làm người ta nhớ mãi không quên, nhưng đồng thời cũng rất nguy hiểm ! Về đẹp như thế này Lăng Ảnh cũng đã từng thấy qua, nhưng so về độ yêu nghiệt cùng tà mị, chỉ sợ không ai có thể địch lại người đàn ông này.

Quả nhiên không hổ là nam thần, vô địch trên màn ảnh bảy năm liền.

Nhìn sơ ảnh đế xong, Lăng Ảnh cũng không còn gì tò mò nữa liền tập trung vào việc chính.

"Ồ, lời thoại của em đâu?"

Ngụy Vũ thấy Lăng Ảnh đi lên tay không, rất tò mò hỏi. Lăng Ảnh nghe cái giọng nói này, có một loại xúc động muốn tiến lên bóp chết anh ta ngay tức khắc.

Cô thật phải diễn yêu đương với cái người có tâm hồn khốn nạn như thế này ư? Thật sự rất có tính thử thách!

"Không cần, chỉ cần lúc tôi hỏi anh nói 1 từ có là được rồi !"

Lời thoại ít vậy sao? Ngụy Vũ có chút hứng thú nhìn cô gái đang đứng trước mặt mình, rõ ràng không làm gì cô ấy, thế nhưng lại tò thái độ bầy xích như vậy??

"Tôi cần một cái bàn, một cái bình và hai ly nước nhỏ !"

Lăng Ảnh đối với ánh mắt nghiên cứu của Ngụy Vũ xem như không thấy, chậm rãi nói ra yêu cầu.

Chuẩn bị xong xuôi, đạo diễn Trần liền ra hiệu cho Lăng Ảnh bắt đầu.

Lăng Ảnh ngồi xuống bàn cũng Ngụy Vũ, cô không khóc, cũng không có đau khổ, chỉ lặng lẽ nhìn người đối diện, nói chuyện như không có gì xảy ra.'

"Hoàng thượng, hôm nay thần thiếp chuẩn bị một bình rượu, coi như là tiệc đưa tiễn đứa bé của chúng ta về cõi tiên !"

Lăng Ảnh rót rượu ra ly, nhưng chưa uống. Ngụy Vũ rất phối hợp mà im lặng không nói tiếng nào, nhưng khuôn mặt của anh ta cũng hiện rõ vẻ đau buồn, khiến cho Lăng Ảnh nhìn mà phát nôn.

"Ta đã chờ mong từng ngày, từng hạnh phúc, từng tưởng tượng ra một viễn cảnh tươi đẹp khi nó ra đời...nhưng đáp lại ta, chỉ là một vũng máu..."

Giọng nói Lăng Ảnh tựa như đang kể một câu chuyện, bình tĩnh đến nỗi làm cho người ta thấy sợ.

"Nàng muốn trách mắng ta cũng được, muốn đánh ta cũng được, nhưng đừng lạnh lùng với ta như vậy!"

Lăng Ảnh trầm mặc, rõ ràng đã nói anh ta chỉ cần lúc cô hỏi thì trả lời có là được, muốn chơi mình sao?

"Trách mắng ngài, đánh ngài cũng không thể mang đứa bé quay về với thần thiếp!"

"Vậy hãy khóc đi!"

Nằm mơ đi! Lăng Ảnh trầm bĩu môi ! Thế nhưng bên ngoài vẫn tỏ vẻ điềm nhiên.

" Là một đại tướng quân, lòng ta không cho phép ta khóc!"

Thân là đại tướng quân, từ nhỏ đã mang chí hướng của nam nhi, muốn khóc là khóc được sao?

Nói rồi Lăng Ảnh lại chỉ tay vào trong hướng cánh gà, cười khẽ.

"Hoàng thượng, đêm nay hoa đào nở rất nhiều, ngài hãy mau nhìn xem!"

Ngụy Vũ theo ánh mắt của Lăng Ảnh ra hiệu, liền nhìn vào cánh gà. Lăng Ảnh lúc này mới hài lòng nói.

"Hoàng thượng, thần thiếp muốn hỏi ngài một điều!"

"Nàng hỏi đi!"

"Ngài có yêu đứa bé của thần thiếp không? "

Nói đến đây, Ngụy Vũ đã hiểu trọng tâm câu hỏi ở đâu rồi, thế nhưng anh lại rất muốn biết xem nếu mình trả lời không thì cô ấy sẽ làm như thế nào!

"Không, ta hận nó ! Nếu nó có mặt, đồng nghĩa với việc nàng sẽ biến mất! Ta thà mất con chứ không để mất nàng!"

Thằng khốn! Quả nhiên là cười đến không tốt lành gì!

Lăng Ảnh âm thầm nghĩ cách ứng biến, nhân lúc Ngụy Vũ không để ý khẽ tráo đổi 2 cái ly trên bàn. Phía dưới hiển nhiên là đều thấy hết, ai cũng đều tò mò xem tiếp theo sẽ như thế nào.

"Thôi, hãy quên chuyện này đi, hoàng thượng, thần thiếp kính ngài một chén!"

Nói xong Lăng Ảnh liền đưa cái ly cho Ngụy Vũ, một cái cho mình, hai người liền uống cạn .Lăng Ảnh rất miễn cưỡng tựa vào vai Ngụy Vũ, cười suy yếu nói.

"Hoàng thượng, trong trà của ta có độc, là ta tự mình hạ ! "

"Nàng...!"

Ngụy Vũ tỏ vẻ chấn động! Quả thật là hiện giờ anh ta cũng đang rất ngạc nhiên, cô gái này ứng biến cũng linh hoạt quá đi?

"Ta hận ngài gián tiếp giết đứa bé của ta, ta rất muốn giết ngài, nhưng cuối cùng lại không làm được, bởi vì ta yêu ngài quá sâu đậm..."

Lăng Ảnh thể hiện sự bất đắc dĩ, vẻ mặt dụi dụi, nhưng lời nói lại vô cùng cay độc

"Ta để cho ngài sống, ta muốn ngài phải day dứt, phải thống khổ, phải hận ta, có như vậy thì ngài mới mãi mãi không quên được ta, yêu hận đan xen giống như ta bây giờ!"

Nói xong Lăng Ảnh liền diễn cảnh phun một búng máu, gục đầu lên vai Ngụy Vũ mà chết !

Vốn dĩ lời thoại của Lăng Ảnh cực kì ít, nhưng cuối cùng lại bị tên bạn diễn này phá hỏng hết, thành ra Lăng Ảnh lại là người diễn lâu và nói nhiều nhất.

Lăng Ảnh không muốn nhìn tên khốn Ngụy Vũ này thêm giây phút nào nữa, mặt mày xám xịt định bước xuống sân khấu liền phát hiện có một ánh mắt sáng quắc đang nhìn chằm chằm mình.

Là ảnh đế đại nhân a!!!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Từng Bước Trở Thành Siêu Sao: Bà Xã Của Kiều Ngạo Ảnh Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

Dựa theo suy nghĩ của Lăng Ảnh, ảnh đế nhất định là đang khinh thường diễn xuất của cô rồi. Điều do thằng khốn Ngụy Vũ hãm hại, quả nhiên kiếp trước cùng kiếp này đã định sẵn Lăng Ảnh cùng anh ta chính là kẻ thù.

Thất vọng đi xuống chỗ ngồi, còn chưa nóng mông Lăng Ảnh đã nghe thấy âm thanh cao quý của ảnh hậu vang lên sau lưng.

"Ồ...chẳng phải có người nói phải diễn nội tâm, kiệm lời càng tốt sao?"

Nói xong cô ta lại che miệng cười, rất không khách khí châm chọc Kiều Kỳ.

"Tôi biết rồi, cô ta nhất định là gấu chiêu cuối. Tội nghiệp cho cô thật đó Kiều Kỳ, có một người bạn "tốt" như vậy..."

Kiều Kỳ mặt không đổi sắc, khóe miệng nâng lên, đáp trả.

"Bà chị, còn trẻ mà đã mất kinh sớm như thế, nên đi chữa đi !"

"Cô nói ai là bà chị mất kinh hả?"

Từ Thiên Diệu rít lên, khuôn mặt xinh đẹp vì tức giận mà đỏ bừng.

Kiều Kỳ nhỏ hơn Từ Thiên Diệu hai tuổi, vào nghề cũng trễ hơn, hai người đã từng đóng chung với nhau một bộ phim truyền hình, nhờ đó báo chí mới có tin hai người bằng mặt không bằng lòng, xem ra là thật.

Lại nói Kiều Kỳ làm sao có thể không biết tính Lăng Ảnh, cho nên mấy lời dèm pha của Từ Thiên Diệu một câu cô cũng không nghe lọt tai. Ngay lúc căng thẳng thì Ngụy Vũ đột nhiên đi qua đây, đứng trước mặt của Lăng Ảnh cười nói.

"Khả năng ứng biến của cô thật tốt! "

Lăng Ảnh hiển nhiên là không vui nổi với lời khen này, lạnh nhạt nói

"Tự tiện thay đổi kịch bản dự thi của tôi, đây là điều một diễn viên chuyên nghiệp nên làm sao?"

Ngụy Vũ quả nhiên là giỏi nguy trang, ngay cả khi bị Lăng Ảnh nói như vậy cũng không tức giận. Anh ta nhìn cô một hồi lâu, giọng nói vẫn ôn hòa như cũ.

"Lăng tiểu thư chớ giận, tôi rất ngưỡng mộ tài năng của cô, cho nên mới muốn xem khả năng của cô tới đâu. Tôi cam đoan sẽ cho cô điểm tuyệt đối trong phần thi này."

Hiện trường lại một mảnh im lặng, nói đến đây mọi người cũng đã hiểu Lăng Ảnh không phải cố ý chơi xỏ Kiều Kỳ, đồng thời cũng thầm ghen tị vì sao cô lại may mắn như thế.

Từ Thiên Diệu bĩu môi, không tiếng động rời đi khiến cho Kiều Kỳ cười nhạo một hồi, cô ta hẳn là đang què chết đi được? Nghĩ xấu người khác, cuối cùng lại bị vạch trần, đáng đời!

.....

Lúc này cũng đã là mười hai giờ trưa rồi, ban giám khảo và diễn viên đều rời đi nghỉ ngơi ăn uống, một giờ sau quay lại sẽ công bố kết quả người thắng cuộc. Lần này sẽ có số điểm cụ thể cho từng người.

Phim trường Vân Tiêu là của MBB film, không phận sự miễn vào, cho nên không hề có tay săn ảnh nào lảng vảng quanh đây, hơn nữa còn có căn tin, cho nên đa số mọi người đều vào ăn trưa ở chỗ này. Lăng Ảnh và Kiều Kỳ cũng không ngoại lệ, không những thế còn bắt gặp được một số ngôi sao điện ảnh nổi tiếng đang đóng phim ở đây nữa !

Ăn xong, Kiều Kỳ chạm mặt mấy người quen trong đoàn phim, cho nên bắt buộc dĩ phải ngồi lại nói chuyện, Lăng Ảnh lại không mấy hứng thú, nói không chừng lại bị bọn họ gán cho cái mác dựa hơi Kiều Kỳ, cho nên liền rời đi.

Lăng Ảnh muốn đi rửa mặt, nhưng lại đi nhầm tới một khuôn viên khác, nơi này trang trí theo phong cách cổ trang, còn trồng cả hoa đào thật , trải dài hai bên đường đi. Lăng Ảnh không chịu được sức hấp dẫn của cảnh đẹp này, vô thức bước vào, đi một lát liền gặp được một cái đình rất lớn, bên trong còn có 2 bóng dáng đang đứng khiến cho cô dừng bước.

Là ảnh đế và ảnh hậu a !

Khoảng cách khá gần, Lăng Ảnh có thể nghe bọn họ nói chuyện với nhau, nhưng mà cô cũng không có nhiều chuyện như vậy, cho nên liền chọn rẽ sang hướng khác, may mắn lại gặp nhà vệ sinh, cho nên bước vào luôn.

Không ngờ nhà vệ sinh lại là không gian thoáng, giáp với đình, cho nên cuộc nói chuyện ngoài kia lại vô tình lọt vào tai Lăng Ảnh.

"Đây là thức ăn em mới mua từ nhà hàng XX, anh có thể cùng ăn với em không?"

Giọng nói này là của ảnh hậu, thật là nũng nịu quyến rũ a, Lăng Ảnh đánh giá, nếu cô là đàn ông, có lẽ đã động tâm với giọng nói êm tai này rồi cũng nên. Bất quá sao đối phương lại không có động tĩnh gì hết?

Chẳng lẽ cũng giống cô bị giọng nói của ảnh hậu hấp hồn rồi chăng?

"Cút !"

Giọng nói lạnh lùng trầm ổn, nhưng mà thật là sát phong cảnh, ngoài đình đẹp như thế, lại có mỹ nhân tự tay dâng cơm, thế nhưng lại nói lời khó nghe như vậy, ảnh đế đứng là quá phũ .

"Chúng ta đã lâu không gặp, anh không thể nói chuyện với em như một người bạn được sao?"

Từ Thiên Diệu đôi mắt rung rung, tỏ vẻ cực kì ủy khuất. Cát công lẻo đẻo theo Ngụy Đoạn Nghiêu tới tận đây, thế nhưng đòi lại là một chữ cút?

Cô ta là thật lòng thích Ngụy Đoạn Nghiêu, cho nên mới vào showbiz, tiến tới ngôi vị ảnh hậu để xứng với anh. Thế nhưng ngay cả nhìn người ta còn lười, làm sao phát triển tình cảm được?

Ngụy Đoạn Nghiêu đang tập trung nhìn vào một chỗ khác, cho nên không thấy được vẻ mặt đáng yêu kia của Từ Thiên Diệu, bắt đầu không kiên nhẫn.

"Tôi không nhớ mình đã từng gặp cô !"

Một câu này, đối với Từ Thiên Diệu giống như là sét đánh giữa trời quang, rõ ràng năm nay khi cô ta đăng quang ngôi vị ảnh hậu, ở phía dưới anh đã nhìn, còn phát biểu chúc mừng cơ mà? (Bà cô ơi ng ta lịch sự có lệ thôi, ảo tưởng quá =))

Từ Thiên Diệu còn muốn nói thêm gì đó, lại bị khí thế như đế vương của Ngụy Đoạn Nghiêu dọa cho sợ hãi, cái cảm giác này, thật là lạnh lẽo quá, không rét mà run, khiến cô ta đánh một cái rùng mình, lạnh cả sống lưng. Trục giác phụ nữ cho thấy anh đã hết kiên nhẫn rồi, nói không chừng bước tiếp theo là chụp chết cô ta cũng nên. Nghĩ đến đó Từ Thiên Diệu mặt mày xanh mét, vội vàng nói lời tạm biệt.

"Em...em có việc, xin phép đi trước!"

Lăng Ảnh ở trong nhà vệ sinh một hồi, cảm thấy không gian yên tĩnh thật lâu mới bước ra ngoài.

Cái này gọi là phép lịch sự a, lỡ cô ra ngoài mà bắt gặp hai người kia vẫn còn đứng đó, thế nào cũng bị nói là theo dõi đời tư của người ta, có khi còn bị khởi kiện, cho nên tốt nhất là chờ sóng yên biển lặng rồi ra cũng không muộn, đỡ phiền phức!

Thế nhưng ý trời khó đoán, Lăng Ảnh vừa định theo đường cũ trở về thì nhìn thấy ảnh đế vẫn còn đứng đó, nhìn cô ý vị thâm trường.

Anh bắt đầu chậm rãi đi tới, cả người tỏa ra hơi thở cao quý, Lăng Ảnh cảm giác mình giống như bị ánh mắt lạnh lùng của anh ghim cứng tại chỗ, gọi đơn giản là bị điểm huyết tử xa !

"Nghe lén xong rồi bỏ trốn ?"

Ảnh đế đứng đối diện Lăng Ảnh, thân hình tuyệt mỹ ẩn dưới lớp somi như muốn chạm vào chóp mũi cô, anh hơn cô một cái đầu, có cảm giác như là hoàng đế đang nhìn xuống chúng sinh.

"Tiền bối, tôi chỉ đi ngang qua đây thôi, mong anh đừng hiểu lầm!"

Lăng Ảnh ghét cái cảm giác thua kém này, cũng như ghét cái vẻ mặt cao cao tại thượng kia, lời nói ra cũng lạnh nhạt hẳn đi.

"Em học nói dối từ khi nào vậy?"

Ngụy Đoạn Nghiêu cười đến âm trầm, từ lúc cô bước vào đây anh đã nhìn thấy rồi, lại dám mạnh miệng nói là đi ngang qua? Hơn nữa còn lạnh nhạt với anh như thế?

"Không phải là từ anh sao?"

Lăng Ảnh trào phúng, cũng bắt đầu lười nói, có ý định vòng qua ảnh đế rồi đi, nhưng bị anh mạnh mẽ giữ chặt lại, kéo cô tới phía đình.

Lăng Ảnh biết rõ chính mình không phải đối thủ của anh, cho nên mặc kệ, vẫn là chiếu cố bản thân cho tốt thì hơn. Ngụy Đoạn Nghiêu thấy cô ngoan ngoãn như vậy, cũng không quá mạnh tay, anh ép cô vào mảnh tường, hai tay chống lên, kìm hãm cô ở trong vòng vây của chính mình. Trong đôi mắt của anh ánh lên trăm ngàn câu hỏi, nhưng cuối cùng lại hóa thành im lặng, chỉ nhìn chăm chăm vào cô.

Một người lạnh lùng, một người lạnh nhạt, thật đúng là khiến cho người ta đau đầu.

"Tránh xa Ngụy Vũ, tôi không muốn thấy em diễn cảnh thân mật với cậu ta lần nào nữa!"

Mở lời ra, đều giống như ra lệnh cho người khác, kiêu ngạo, tự cao tự đại!

Lăng Ảnh thâm mắng, mặt đã sẫm đen như đất nồi.

"Chuyện của tôi không tới lượt anh quản !"

Ngụy Đoạn Nghiêu không có nổi giận, lười biếng nói

"Tôi có thể quản chuyện em thắng hay thua Tống Kiều Kỳ!"

Lăng Ảnh ở trong gọng kiềm của Ngụy Đoạn Nghiêu có chút sững sờ, cả người cứng nhắc. Nhà họ Ngụy quả nhiên không có người nào tốt lành, lại dám điều tra cô như vậy. Ngụy thiếu ngược lại không cảm thấy mình có gì sai, khuôn mặt vẫn giữ vẻ lạnh lùng nhưng lời nói lại bất đồng.

"Đừng nghĩ trốn!"

Gia tộc nhà họ Ngụy có bao nhiêu thế lực? Một nhân vật nhỏ nhỏ như Lăng Ảnh anh còn tra không ra sao?

"Ngụy thiếu công tư phân minh, tôi tin tưởng!"

Lăng Ảnh đột nhiên cười, dù sao cô không còn liên quan gì tới người này nữa, anh ta làm gì cô không muốn quan tâm. Theo dõi cũng được, điều tra cũng được, chỉ là động tay động chân vào chuyện của cô thì không.

"Em thấy tôi là người như thế sao?"

Ngụy Đoạn Nghiêu cười khề, làm cho khuôn mặt của anh bớt đi một tầng lạnh lùng. Thế nhưng cũng không có khiến cho Lăng Ảnh bị mê hoặc, cô nghiêng răng nghiêng lợi nói

"Anh muốn gì?"

Ảnh đế lúc này mới hài lòng, khuôn mặt yêu nghiệt dần phóng đại, đôi môi quyến rũ lượn ở vành tai của Lăng Ảnh, khề phả ra hơi nóng.

"Hồi lộ tôi!"

Nói xong liền không đợi Lăng Ảnh kịp phản ứng, liền nâng cằm của cô lên, hạ xuống một nụ hôn nóng bỏng.

Lăng Ảnh thầm nghĩ không tệ, so với kiếp trước bị Diêu Thần Dịch cướp đi nụ hôn đầu, kiếp này có vẻ khá khảm hơn, người cưỡng hôn cô là ảnh đế đại nhân, đại thiếu gia của gia tộc họ Ngụy, hàng vạn nữ nhân mơ ước!

So với sự chuyên nghiệp ở kiếp trước của Diêu Thần Dịch, ảnh đế vẫn còn kém xa.

Cơ bản là anh không biết hôn, khiến cho môi của cô bị trầy xước, Lăng Ảnh bị đau, cô khề há miệng muốn nói Ngụy Đoạn Nghiêu dừng lại, thế nhưng anh lại nhân cơ hội này mà đưa lưỡi mình càn quét vào bên trong, càng ngày càng mạnh mẽ, khiến cho mặt của Lăng Ảnh vì thiếu dưỡng khí mà đỏ bừng.

Rốt cuộc cũng dừng lại.

Lăng Ảnh tham lam hít lấy không khí, vẻ mặt lạnh nhạt đã có chút xuân tình, cũng không có nói mấy lời đại loại như "đồ cầm thú" "sao anh dám.." "Thả tôi ra!"

Cô đã sớm học được nếu cứ ra vẻ trinh tiết liệt nữ, sớm muộn gì kết quả sẽ rất đáng chán. Kiếp trước không phải là một minh chứng quá rõ ràng sao?

Coi như bị muỗi cắn vậy!

Nhưng nếu người hôn cô là kẻ khác, chưa chắc kết quả sẽ giống như Ngụy Đoạn Nghiêu.

Nhớ đến một đoạn ký ức ở kiếp trước, Lăng Ảnh trong đầu thầm thở dài, nếu như cô không quá tự ái, nếu như anh nói thật ngay từ đầu, có lẽ chuyện giữa hai người đã khác.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Từng Bước Trở Thành Siêu Sao: Bà Xã Của Kiều Ngạo Ảnh Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12

Mấy ngày nay ta hơi bận, rảnh sẽ bù sau nhé mấy tình yêu x

... ..

Lúc Lăng Ảnh vừa đậu trường đại học hí kịch Bắc Kinh, một trong những môn học đầu tiên chính là kĩ năng biểu đạt tình cảm. Người thầy dạy môn này là diễn viên gạo cội Trương Minh Lâm.

Ảnh đế lúc này đã rất nổi tiếng, nhưng cách diễn tình cảm nam nữ vẫn còn rất ngô nghê, hầu hết anh đều đóng vai người tình lạnh lùng, hoàng đế thị huyết trên màn ảnh.

Trương Minh Lâm chính là người sắp xếp cho ảnh đế vào học một khóa biểu đạt tình cảm, chung lớp với Lăng Ảnh. Lúc này anh lấy tên giả là Tiêu Hạo, cải trang thành một người đàn ông xoè xoà tóc dài, râu ria che kín cả mặt, trông rất già và dơ bẩn.

Môn học này bao gồm biểu đạt tình cảm gia đình, bạn bè, người yêu, kẻ thù...nghe thì dễ, nhưng lúc diễn thử mới thấy cực kì khó! Thầy nói mỗi một loại

sẽ có biểu cảm khác nhau, nhưng hầu hết mọi người đều có cùng cảm xúc, cùng một sự biểu lộ với người thân và người yêu.

Ảnh đế là sinh viên kém nhất ! Anh biểu đạt giữa người yêu và kẻ thù giống nhau như đúc khiến cho mọi người đều cười nhạo. Cũng không có ai muốn chung nhóm với anh.

Trường học này đa số đều là một đàn trai xinh gái đẹp, gia cảnh tốt, bọn họ cực kì kiêu ngạo, cho nên ai lại đi tình nguyện hợp tác với một tên vừa già vừa ờ dơ như ảnh đế?

Lăng Ảnh ngược lại không thấy như vậy, người con trai này mặc dù bề ngoài không được lung linh, nhưng cô cảm thấy khí chất của anh rất khác biệt, ngồi gần còn ngửi thấy trên người anh có mùi bạc hà rất dễ chịu, so với mấy cái mùi nước hoa đắt tiền còn muốn hơn gấp mấy lần.

Lăng Ảnh ít nói, không có bạn, gia cảnh lại nghèo, cho nên cũng không có ai nguyện ý chung nhóm, bắt buộc dĩ phải nhập với ảnh đế làm thành một nhóm hai người ! Mỗi lần vào lớp đều bị bọn sinh viên chế nhạo, xem thường, gán ghép cô và ảnh đế trời sinh một đôi.

Lăng Ảnh đối với mấy việc này cảm thấy không sao cả, miệng của bọn họ thì bọn họ có quyền nói, nhưng có để tâm hay không là việc của cô !

Ảnh đế bị khiếm khuyết tình cảm nam nữ nghiêm trọng, Lăng Ảnh lại chưa từng yêu đương, cho nên hai người kết hợp với nhau lại càng thêm tồi tệ! Lăng Ảnh cảm thấy nếu cứ tiếp tục như thế này hai người sẽ trượt mắt, cho nên liền đề xuất phương án của mình.

"Chúng ta hãy hẹn hò như người yêu đi!"

Mặc dù ảnh đế lúc này tóc cùng râu ria che kín cả mặt nhưng Lăng Ảnh có thể cảm nhận được anh ấy đang nhìn mình chăm chăm, muốn nói mấy kiểu đại loại như "cô bị thần kinh sao?"

"Chúng ta không thể diễn đạt được, là bởi vì chưa từng trải qua! "

Mặc dù có thể diễn, nhưng lại không chân thật, không bắt được đúng cảm xúc ! Điều này những người làm diễn viên rõ hơn hết. Tình yêu lại là thứ quan trọng không thể thiếu, luôn xuất hiện trong các vai diễn, thiếu điều này thì mãi cũng không thể diễn hay được.

Ảnh đế mặc dù rất không muốn, nhưng mà ngẫm lại thì thấy Lăng Ảnh nói đúng thật. Anh chưa từng yêu đương, cho nên đối với thứ tình cảm này mãi vẫn không thể hiện ra được, ngược lại còn cảm thấy chán ghét bạn diễn vô cùng.

Nếu bây giờ còn phải đi tìm đối tượng thì thật phiền phức, anh ngay cả tán tỉnh người khác còn không muốn, làm sao mà yêu?

Cô gái này không chê ngoại hình bây giờ của anh, cũng không có bỏ anh lại, tự mình tìm cách. Ảnh đế liền cảm thấy ý tưởng này cũng rất khả thi, hẹn hò như người yêu để tìm cảm giác, nhưng không yêu nhau, rất hợp ý anh.

Vì vậy cho nên hai người liền lên mạng tìm kiếm "những người yêu nhau thường làm gì?", sau đó lên lịch hẹn hò. Ảnh đế cảm thấy não mình sắp ngừng trệ rồi, cũng bắt đầu cảm thấy hối hận vì sao mình lại đồng ý.

Mua hoa, tặng quà, ăn uống, xem phim...mấy cái việc nhảm nhí như thế này đối với Ngụy thiếu có tính thử thách rất cao, Lăng Ảnh cũng bắt đầu cảm thấy ý định của mình thật ngu ngốc ! Cách này cũng không có hiệu quả a, cô thật bó tay rồi !

Vì vậy kế hoạch này cũng chết bất đắc kỳ tử, thế nhưng lại có người chung lớp vô tình nhìn thấy Lăng Ảnh và ảnh đế đi xem phim, cho nên liền đồn đãi bậy bạ, khiến mỗi lần vào lớp hai người đều bị châm chọc ác ý.

"Aiiii... một xấu một nghèo, đúng là tuyệt phối !"

"Phải gọi là trời sinh một đôi mới đúng nha!"

"Biết đâu xấu nhưng người ta giàu thì sao? Chẳng phải thời đại này rất thực dụng sao?"

Lăng Ảnh đối với mấy lời này, thậm chí như chó sủa, không đáng cãi lại. Thế nhưng lại có người càng nói càng hăng, lời nói ra cũng rất mất vệ sinh.

Rốt cuộc ảnh đế cũng không nhịn nổi mấy cái ánh mắt khinh thường của đám nhóc con này, lạnh lẽo cảnh cáo.

"Câm miệng đi!"

Lời nói âm trầm, cả người toát ra khí thế lạnh thấu xương, không giận mà uy khiến cho một đám người sững sờ, thật sự quá cường đại!!

Ngay lúc cả lớp lặng như tờ, một giọng nói kiêu ngạo lười biếng vang lên.

"Lăng Ảnh, tôi đối với cô rất có hứng thú, cô bỏ thằng đó đi, theo tôi đảm bảo có nhiều tiền hơn!"

Người vừa nói là Lâm Cận, đại thiếu gia của Lâm thị, rất nổi tiếng trong giới xã hội đen, cậu ta vừa nói vừa nhìn Lăng Ảnh ám muội, cố tình khiêu khích ảnh đế.

Ngay sau đó là một tiếng "Chát" vang dội hạ xuống mặt của Lâm Cận, Lăng Ảnh lại làm như không có việc gì to tát, mỉm cười nói.

"Vô si cũng phải có giới hạn !"

Khuôn mặt xinh đẹp nhu hòa, nhưng lời nói toát ra lại vô cùng thâm sâu, khiến cho Lâm Cận mặt mày xanh mét dữ tợn, vung tay định đáp trả nhưng lại bị ảnh đế chặn lại .

"Thẹn quá hóa giận à?"

Về phương diện châm chọc người, quả thật Lăng Ảnh và ảnh đế đúng là tuyệt phối, khiến cho Lâm Cận như phát điên, âm thầm ra hiệu cho mấy người phía sau ra tay với ảnh đế.

Lăng Ảnh hô một tiếng "coi chừng" , vội vàng xoay người đỡ sau lưng ảnh đế, liền nhận một cú đập trực diện vào lưng, lực quá mạnh khiến cho cô đau muốn ngất, cả người mềm nhũn nằm rạp trên lưng anh.

Ảnh đế lúc này cũng đã thực sự tức giận lên rồi, một mình hạ mấy tên choai choai, Lâm Cận lại càng thâm hơn, bị anh đám cho không nhìn ra mặt mũi .

Sau sự việc đó, mỗi lần ảnh đế và Lăng Ảnh tới thì cả lớp liền im bật, không ai dám châm chọc nữa. Cô và anh cũng dần có chút tình cảm cách mạng, diễn với nhau cũng khá ăn ý, kết thúc môn học điểm số cũng rất khả quan.

Chỉ là anh đột nhiên bốc hơi khỏi cuộc sống của cô, khiến cho cô cảm thấy có chút tiếc nuối, anh chắc là đã ra trường rồi, cũng thầm mắng tự mình đa tình thôi.

Khoảng một tháng sau đó, ảnh đế đột nhiên hẹn gặp Lăng Ảnh, anh rất thẳng thắn hỏi cô.

"Em có thích tôi không?"

Nếu như mặt anh không quá nghiêm túc, thì nhất định Lăng Ảnh sẽ nghĩ anh có phải đang đùa mình không, kiểu đại loại như mấy câu hỏi phổ thông "hôm nay em ăn cơm chưa?"

Một người con trai mạnh mẽ, tính tình lại tốt, mặc dù có hơi lạnh lùng, nhưng mà Lăng Ảnh lại vừa ý, cho nên cô ngẫm nghĩ một chút, liền trả lời :

"Có một chút !"

Ảnh đế chỉ cần nghe được chữ "có", những thứ còn lại liền không để tâm. Anh thừa nhận chính mình có chút động tâm với cô rồi, một tháng không gặp liền cảm thấy không chịu nổi, trạng thái nhớ nhung này lần đầu tiên anh trải nghiệm, rất khó chịu, thấy Lăng Ảnh cũng xác định có tình cảm với mình, ảnh đế liền rất không lảng mạn nói.

"Cho phép em hẹn hò với tôi !"

Thật sự rất bá đạo, Lăng Ảnh chính là hiểu tính tình của anh mới không giận, anh khá kiêu ngạo, đối với chuyện tình yêu là hoàn toàn mù tịt, cho nên cô có thể thông cảm không chấp nhất.

Hai người hẹn hò một thời gian, cảm thấy cũng đã hiểu nhau được một chút, lúc này lại có chuyện xảy ra, đảo lộn cuộc sống của Lăng Ảnh.

Bởi vì Ảnh đế vẫn thường hay đến trường đợi Lăng Ảnh, bị Lâm Cận thấy được, cho nên một ngày kia liền bị đám người của cậu ta mai phục . Lâm Cận còn mang theo cả súng, cho nên dù ảnh đế có lợi hại cỡ nào thì cũng không thể xem thường, sơ hở một chút liền mất mạng như chơi.

"Nếu hai đứa mày xuống liếm giày tao, thì tao sẽ tha cho hai đứa mày một mạng!"

Lâm Cận chơi đùa với cây súng trong tay, Lăng Ảnh thảm thán, đàn ông còn thù dai hơn cả phụ nữ sao? Cái này cũng không thể trách, ảnh đế khiến cậu ta thảm hại như vậy, không ghi thù mới là lạ, nhưng mà cậu ta cũng quá tiểu nhân đi?

Lăng Ảnh lại nhìn ảnh đế, thấy anh mím môi không nói, cả người căng thẳng, liền nghĩ anh định tay không đấu súng, cô liền lạnh toát cả sống lưng. Nhưng một lúc sau anh cũng không có bày ra tư thế ứng chiến, dưới sự thúc giục của Lâm Cận, ảnh đế cười đến âm trầm đáng sợ, bàn tay to nắm lấy tóc mình kéo xuống, râu cũng bị giật không thương tiếc, lộ ra khuôn mặt đẹp còn hơn cả phái nữ, lại yêu mị , khiến cho Lăng Ảnh sùng sốt, cả người cứng ngắt chôn chân một chỗ!

Đám người Lâm Cận lại càng khiếp sợ, kinh hãi không nói thành lời, đây chẳng phải là ảnh đế trong truyền thuyết? Ngụy thiếu gia danh gia vọng tộc?

"Quý xuống !"

Ảnh đế lạnh lùng ra lệnh, Lâm Cận run rẩy đến mức làm rơi cả súng, cây súng này là cậu ta lén lấy của cha mình, vốn định dọa hai người kia một chút, sau đó quay phिम lại phát tán trong trường. Nhưng mà sự việc bất thành linh xoay chuyển, khiến cậu ta cảm thấy mình đã làm một việc ngu ngốc đến mức nào. Lâm thị đang muốn kết mối quan hệ với gia tộc Ngụy, cha cậu ta vẫn thường hay dẫn cậu ta đi gặp Ngụy Đoạn Nghiêu, còn không ngừng nịnh bợ anh ta.

Thế lực của họ Ngụy cậu ta cũng rõ ràng, hôm nay nếu dám động tới một sợi tóc của ảnh đế, sợ là ngày sau cậu ta chết cũng không tìm thấy xác đi?

Lâm Cận liền không dám nghĩ nữa, vội vàng quỳ xuống cầu xin ảnh để tha cho cậu ta.

"Nếu dám để lộ chuyện này, đừng trách ngày mai Lâm thị phá sản!"

Ảnh đế lạnh lùng cảnh cáo, cả người phát ra uy hiếp vô cùng lớn, khiến Lâm Cận cảm thấy không thở nổi, chỉ biết dạ dạ dạ.

Lăng Ảnh đối với việc này thật sự không thể tiếp thu nổi, người yêu của cô cư nhiên lại là ảnh đế Ngụy Đoạn Nghiêu-người tình màn ảnh của hàng vạn phụ nữ?

Ảnh đế lại giống như không có việc gì, còn bảo cô từ bỏ việc học, tiến vào showbiz, anh sẽ làm chỗ dựa cho cô ! Lăng Ảnh lần này thật sự giận. Anh ngay cả khi quen nhau còn giấu diếm thân phận, nếu như không có chuyện Lâm Cận, đến khi nào anh mới nói thật? Lại nói anh cũng xem cô như những người phụ nữ khác, ham thích hư vinh sao?

Nổi tiếng bằng đường tắt, cô khinh thường !

Đỉnh điểm của sự việc là lúc ảnh đế bị chụp trộm lúc đang nắm tay Lăng Ảnh, chỉ thấy phía sau lưng cô, nhưng cũng đủ làm trái tim Lăng Ảnh treo lên tới họng, mọi người ra sức truy tìm danh tính của cô gái kia, khiến cho Lăng Ảnh như ngồi trên đồng lửa, mặc dù sau đó sự việc bị ảnh đế làm cho chìm đi, nhưng tình cảnh cả hai đã không thể vãn hồi, Lăng Ảnh chủ động nói chia tay.

Sau đó ba năm là những chuỗi ngày bị kịch của cô với nhà họ Lăng. Cũng có lúc cô gặp lại ảnh đế, nhưng sẽ làm như không quen, anh lúc đó vẫn nói : "nếu em hối hận vẫn có thể quay lại, anh vẫn chờ "

Kì thật khi ảnh đế nói muốn đưa Lăng Ảnh vào showbiz, là đã nhìn nhận tài năng diễn xuất của cô, anh sẽ không ngốc mà đi nâng đỡ một kẻ không có tài năng. Cô biết rõ, nhưng tự ái của cô quá cao, cô muốn chính mình học xong, đường đường chính chính tiến vào showbiz, dùng năng lực của bản thân để đi lên, lúc đó sẽ có thể đứng ở bên cạnh anh mà không dính phải thị phi.

Tuy nhiên ý định đó đã bị Lăng Thiên phá hủy, cô bị cuốn vào vòng xoáy âm mưu, không thể trở mình, lại càng không muốn để cho ảnh đế thấy tình cảnh thê thảm của mình, cô không muốn bị thương hại.

Tình dậy sau một kiếp, Lăng Ảnh cảm thấy chính mình thật ngốc, com ngon dâng đến miệng thế nhưng lại từ chối, chỉ tiếc lúc trùng sinh cô đã vào nhà họ Lăng, nếu không cô nhất định sẽ tiếp tục ý định còn đang dở dang kia.

Thế nhưng bây giờ cũng chưa tính là quá muộn, từ từ cô sẽ lấy lại tất cả, còn đoạn tình cảm với Ngụy Đoạn Nghiêu, nếu có duyên, sẽ quay về thôi!

Kiếp này sự việc thay đổi, vô tình gặp nhau ở đây, chẳng phải cũng gọi là có duyên rồi sao? Lăng Ảnh trầm nghĩ, không biết kiếp trước khi biết mình chết, anh có thương tiếc cô? Có đến thăm mộ cô không?

Sau khi quen Diêu Thần Dịch Lăng Ảnh mới thấy, ảnh đế thật sự là người đàn ông tốt nhất trong cuộc đời cô từng gặp, sau scandal nắm tay cô, những năm sau anh không hề có thêm scandal về tình yêu nào khác, nhà báo chỉ thỉnh thoảng đưa tin "ảnh đế mắc bệnh sạch sẽ", "ảnh đế không gần nữ sắc?" ...

Nếu như Ngụy Đoạn Nghiêu thật sự không có người yêu, Lăng Ảnh rất muốn trở lại với anh, chỉ tiếc bây giờ cô không xứng. Gia thế, công danh, sự nghiệp, tất cả đều không bằng anh, cô không thích như vậy.

.....

"Hết giờ nghỉ rồi, tôi phải trở lại !"

Lăng Ảnh cắt điện thoại vào trong túi, chuẩn bị rời đi. Cái quá khứ đã chôn kín này, một khi nhớ lại thật khiến người ta khó xử, nhất là đối với một người có sức hấp dẫn lớn như ảnh đế.

"Em không có gì muốn nói với tôi sao?"

Ảnh đế cảm thấy thật thất bại, ba năm không gặp, nhìn nhau lại giống như người qua đường? Cô thật sự không muốn nhớ tới anh nữa sao?

Lăng Ảnh có chút thất thần, mối tình đầu, vĩnh viễn không thể nào quên, nhưng muốn trở lại, là cả một thử thách ! Anh đợi được sao?

"Nếu anh có thể chờ, tự nhiên cuối đường liền sẽ có người đợi anh !"

Lăng Ảnh khề thờ dài, nói một câu bao gồm rất nhiều hàm ý, ảnh đế cũng không phải đồ ngốc, anh nhất định là hiểu được !

Đợi cô đi rồi, anh liền đánh một cuộc gọi, người bên kia vội vàng bắt máy, cung kính trả lời.

"Xin hỏi Ngụy thiếu có việc gì muốn phân phó?"

Ảnh đế không nhanh không chậm trả lời

"Điều tra một người..."

Chương 13

Trở lại khu vực tuyển chọn, Lăng Ảnh vẫn chưa thấy Kiều Kỳ, hiện giờ chỉ có cô và ảnh hậu cùng đội ngũ trợ lý phía sau cô ấy.

Ảnh hậu liếc nhìn Lăng Ảnh một cái, cười nói với mấy người trợ lý.

"Có người tài năng diễn thì không biết tới đâu, nhưng tài năng quyến rũ đàn ông thật sự là không thể xem thường!"

Lăng Ảnh biết rõ ảnh hậu đang nhắm về mình, trong đầu cô thầm nghĩ phải chăng cô ấy đã thấy được mình với Ảnh đế hôn nhau? Nhưng mà thái độ của ảnh hậu có chút không đúng, này không phải ghen tị kiểu yêu đương. Hay là cô ấy đang nói chuyện Ngụy Vũ ưu ái cô?

Lăng Ảnh lúc này đã trở thành người "đi cửa sau", cho nên cũng có hơi lo lắng, nếu như để người khác biết cô và ảnh đế có quan hệ mập mờ, không biết ngày mai scandal động trời nào sẽ tìm đến cô và anh đây? Hít một hơi thật sâu, Lăng Ảnh cố gắng bình tĩnh lại, thong thả như không có việc gì, tuyệt đối không để người khác nhìn ra sơ hở của cô được.

Ảnh hậu nhìn thấy thái độ hồ hững của Lăng Ảnh, trong lòng liền dâng lên một con tức không nhẹ! Dám xem thường cô ta như thế ư?

Ngay lúc không khí có chút căng thẳng, thì mấy nữ diễn viên đi ăn trưa đã trở lại, có cả Kiều Kỳ, cho nên ảnh hậu liền không có chỗ thị uy, nhiều người như vậy, cô ta không muốn hình tượng thanh cao của mình bị tổn hại.

Lúc này ban giám khảo cũng đã trở lại, ổn định chỗ ngồi, lần này có tổng cộng sáu người tham gia chấm điểm, bao gồm bốn vị giám khảo, khách mời Ngụy Vũ, ông chủ MBB film-ảnh đế Ngụy Đoạn Nghiêu.

Bọn họ sẽ xem lại đoạn diễn lúc này một lần nữa, sau đó điểm số từng người sẽ được hiển thị trên máy chiếu.

Ảnh hậu là người được chấm điểm trước.

Đạo diễn Trần : 10 , Bạch Phùng : 8 , Emily : 10 , Hạ Ly Ly : 9 , Ngụy Vũ : 8 , Ngụy Đoạn Nghiêu : 6

Tổng điểm 51

Mọi người không nhìn được mà tỏ vẻ sững sờ với số điểm của ảnh đế, người ta dù sao cũng là ảnh hậu, thật sự là không thương hương tiếc ngọc gì hết.

Ảnh hậu lúc này cũng đã xấu hổ tới đỏ bừng cả mặt, trong lòng ngũ vị tạp trần. Bị người mình yêu thích chấm điểm thấp tay, cô ta có cảm giác giống như bị tát vào mặt trước công chúng.

Thế nhưng cô ta nhanh chóng trấn tĩnh lại, thầm an ủi chính mình rằng ảnh đế chấm khó, đám người phía sau nhất định còn thảm hơn cô ta, chắc chắn là vậy.

Người tiếp theo là Kiều Kỳ

Đạo diễn Trần : 8 , Bạch Phùng : 7 , Emily : 9 , Trần Ly Ly : 10 , Ngụy Vũ : 9 , Ngụy Đoạn Nghiêu : 5

Tổng điểm : 48

Thua ảnh hậu khá xa, Kiều Kỳ có chút thất vọng, cô cũng biết chính mình diễn sai một đoạn, thù hận lớn hơn tình yêu, trong lòng cũng đã chuẩn bị tư tưởng thua Lăng Ảnh.

Hai nữ diễn viên kia một người tổng 45 điểm, một người tổng 42 điểm, khả năng được chọn xem ra khá xa vời.

Lăng Ảnh ở cuối cùng, số điểm của cô dần hiện ra, tạo thành một con sóng xấp xỉ bàn tán của mọi người.

Đạo diễn Trần : 6 , Bạch Phùng : 9 , Emily : 9 , Trần Ly Ly : 9 , Ngụy Vũ : 10 , Ngụy Đoạn Nghiêu : 8

Tổng điểm 51 , bằng với điểm số của ảnh hậu, nhưng lại là người được điểm cao nhất từ ảnh đế, nhưng lại nhận số điểm thấp nhất từ đạo diễn Trần.

Ở khu ban giám khảo, mọi người âm thầm đổ mồ hôi lạnh, cũng rất thông cảm với đạo diễn Trần khi mà ông ta cứ liên tục đối nghịch với Ngụy thiếu.

Lúc này MC công bố 2 người có điểm số cao nhất sẽ vào vòng tiếp theo, một loại một, Lăng Ảnh liền đứng lên, ra hiệu cho MC cô có điều muốn nói.

"Lăng Ảnh tiểu thư có ý kiến gì với điểm số này sao?"

MC mở lời trước, Lăng Ảnh cũng không trách anh ta tò mò, rõ ràng điểm số này quá mức quý giá !

"Tôi xin nhường vai chính cho chị Thiên Diệu !"

Lời vừa nói ra, mọi người đều ồ lên, ngay cả Ảnh hậu vẫn còn đang tức điên vì chuyện điểm số cũng ngạc nhiên, sau đó liền thoải mái, hừ, coi như cái đồ vô danh kia còn biết tốt xấu, sợ không thắng nổi nên rút lui sớm !

"Cậu điên rồi hả?"

Kiều Kỳ bị loại, cô cảm thấy rất buồn, nhưng mà Lăng Ảnh lại từ chối cơ hội này càng khiến cô khó chịu trong lòng ! Ngay cả chính Kiều Kỳ cũng không hiểu vì sao.

"Kiều Kỳ, thắng được cậu là tốt rồi ! "

Lăng Ảnh cười khế, trong đôi mắt ánh lên sự tiếc nuối vô cùng lớn khiến cho Kiều Kỳ sợ hãi Lăng Thiên không cho phép Lăng Ảnh diễn.

Trong lòng Kiều Kỳ giằng xé, mình vừa ghét lại vừa thương cô gái này, một mặt muốn khuyến khích cô ấy thi tiếp, một mặt lại muốn cô ấy cả đời này đừng trở thành diễn viên. Bao nhiêu năm cô vẫn không thắng được Lăng Ảnh, ngay cả khi trở thành diễn viên chuyên nghiệp, điều này thật sự khiến Kiều Kỳ bị đá kích.

Tuy nhiên Kiều Kỳ vẫn là người ngay thẳng, trong sáng như gương ! Cô sẽ không như vậy mà đố kỵ hãm hại đối thủ của mình, ngược lại còn xem như đó là động lực để cô gắng phấn đấu, điều này chính là điểm khiến Lăng Ảnh ngưỡng mộ Kiều Kỳ.

Ngược lại với Kiều Kỳ, những người khác đều đang mắng Lăng Ảnh ngu ngốc, được ảnh để cho điểm cao như vậy lại đi bỏ cuộc, thật sự là quá ngu rồi!

"Lăng Ảnh bỏ cuộc , vậy thì vai nữ chính thuộc về ảnh hậu Từ Thiên Diệu, xin chúc mừng cô !! "

Thí sinh bỏ cuộc rồi, bọn họ cũng không thể bắt ép được, cho nên được sự gật đầu của ông chủ, MC liền công bố người được chọn.

Cuộc thi tuyển chính thức khép lại, mọi người có thể ra về.

Lăng Ảnh nhận được vô số lời tiếc nuối từ ban giám khảo, nhất là Ngụy Vũ, cô chỉ mỉm cười khách sáo, nói mình biết tự lượng sức !

Cho đến lúc rời đi, ánh mắt sâu xa của ảnh đế vô tình chạm trúng tầm mắt Lăng Ảnh, cô khẽ lắc đầu thờ dài, bài tỏ sự bất đắc dĩ.

Sau lần này, Lăng Ảnh vẫn không dám ôm quá nhiều hi vọng, giữa cô và anh có khoảng cách xa lắm, cô vẫn chưa thể với tới được !

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Từng Bước Trở Thành Siêu Sao: Bà Xã Của Kiều Ngạo Ảnh Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14

Sau khi mời được Kiều Kỳ, Lăng Ảnh nhận được một khoảng tiền từ Lăng Thiên, cô suy nghĩ một chút, sau đó liền trích một khoảng tiền gửi về cho mẹ.

Vẫn chưa thể dứt ra với bà ấy được, cô còn thiếu một vài thứ từ chỗ bà ta. Tạm thời cứ để cho bà ấy sung sướng thêm một thời gian nữa vậy.

Lăng Ảnh ra ngân hàng gửi tiền xong liền ghé qua thăm Kiều Kỳ một chút, sau buổi tuyển chọn đó, cô cũng đã nói sơ chuyện của mình cho cô ấy nghe, cũng xác định chắc chắn Kiều Kỳ sẽ về phe của mình.

Vốn định tán gẫu một chút rồi đi tới Hoa Mỹ, không ngờ Kiều Kỳ lại kể cho cô nghe một scandal giật gân.

Khoảng một tuần sau buổi tuyển chọn, ảnh hậu bị MBB film điều tra việc cô ta mua vai, càng không ngờ người hậu thuẫn cho ảnh hậu chính là Đạo diễn Trần.

Hai người đan díu với nhau, đạo diễn Trần tiết lộ nội dung thi cho ảnh hậu để cô ta qua ải trót lọt. Lại liên kết với hôm chấm điểm, mọi việc liền sáng tỏ!

Hình ảnh ảnh hậu vào khách sạn với đạo diễn Trần bị phanh phui, đứng đầu các trang báo mạng suốt một tuần liền, cùng lúc đó lại có thêm thông tin bộ phim "Tướng quân thành phi" bị hoãn vô thời hạn, khiến các fan của ảnh đế thất vọng vô cùng, lại càng phẫn nộ với Từ Thiên Diệu.

Lăng Ảnh thầm than sự nghiệp của ảnh hậu coi như tan thành mây khói. Kiếp trước cũng có chuyện này, nhưng cô không để ý lắm. Sau này hình như nhà của ảnh hậu bị phá sản, cô ấy từng thiếu nghĩ quần liên đồng ý bán dâm cho Ngụy Vũ.

Vậy nên mới nói showbiz có thể huỷ hoại người ta như thế nào, sức mạnh của sự nổi tiếng đôi khi lại là con dao hai lưỡi. Lăng Ảnh sống hai kiếp liền lành ngộ qua. Hơn nữa việc của anh hậu Ngụy Đoạn Nghiêu nhún tay vào không ít, người đàn ông quyền lực kia đã muốn khai trừ ai, sợ là trốn không thoát. Lăng Ảnh cảm thấy chính mình may mắn khi không có đắc tội với anh a !

Kiều Kỳ lại không nhiều tâm tư như Lăng Ảnh, cô ấy đối với người mình ghét bị dính scandal thì liền tỏ ra rất hả hê.

Lăng Ảnh cũng biết cô ấy và anh hậu rất ghét nhau, cho nên cũng phụ hoạ một chút, sau đó liền cáo bận mà rời đi.

Một thời gian ngắn cô không tới Hoa Mỹ, thế nhưng không khí đã khác đi hẳn, dĩ nhiên là theo chiều hướng tốt.

Một người chị nuôi bị em mình quyến rũ bạn trai, chỉ có thể câm lặng bỏ qua không dám nói lời nào, ngược lại còn ra sức giải thích giúp em mình, ai mà không thương cảm, tội nghiệp?

Không biết em gái thiên sứ của cô hiện như thế nào rồi a? Chắc lại đang tìm cách hạ bệ cô đây? Bị một cú đau đến thế cơ mà? Nhưng như thế vẫn chưa là gì đâu, em gái thân yêu, chị sẽ còn làm em "vui vẻ" hơn nữa, đảm bảo em sẽ thích cho xem.

Lăng Ảnh nở nụ cười thật sâu, vui vẻ bước tới phòng tập, không ngoài dự đoán liền gặp được một người...

Diêu Thần Dịch chưa từng nghĩ mình sẽ bị một cô gái từ chối tình cảm thẳng thừng như vậy, trước giờ chỉ có mình anh ta từ chối người khác, chưa có cô gái nào dám đá anh ta cả .

Điều này đồng nghĩa với việc Lăng Ảnh đã đụng tới lòng tự trọng đàn ông của anh ta, nói thẳng ra...là làm anh ta mất mặt, nỗi nhục này Diêu Thần Dịch nuốt không trôi.

Kể từ lúc bị "đá", Lăng Ảnh liền xem Diêu Thần Dịch giống như không tồn tại, điều này khiến anh ta càng thêm tức giận, sau bao ngày tìm không gặp, bỏ công chờ đợi, cuối cùng hôm nay cũng thấy được cái cô gái chết tiệt này.

"Lăng Ảnh, anh cần một lời giải thích rõ ràng !"

Diêu Thần Dịch máu muốn xông lên não, nhưng vì hình tượng lịch thiệp bảnh bao, anh ta cố gắng nhịn xuống việc muốn bóp chết Lăng Ảnh.

Lăng Ảnh thâm nghĩ lần này lại đập vào đuôi một con mèo đầy lòng tự ái rồi, nhưng cô không ngại dẫm chết nó luôn đâu, cho nên rất không khách khí nói thẳng .

"Tôi không thích anh !"

Diêu Thần Dịch bị đá kích khá nặng, đá anh ta rồi nói không thích anh ta? Chuyện này là đùa giỡn nhau thôi có phải không?

"Chẳng phải đã nói rồi sao? Vốn dĩ cũng có chút thiện cảm, nhưng mà sau lần xay xin đó của anh liền mất sạch ! Tôi nhận ra chúng ta chẳng thể hợp nhau nổi!"

"Anh thật sự không biết vì sao Lăng Ca lại xuất hiện ở đó, hơn nữa cái đoạn clip kia anh cũng có xem qua, chẳng phải anh đã gọi tên em sao? Anh không hề có ý nghĩ phản bội em!!!"

Nhìn Diêu Thần Dịch đã muốn nổi gân xanh, Lăng Ảnh khẽ cười nhạt, sâu sắc nói

"Nếu như hôm đó tôi không xuất hiện, liệu hai người sẽ phát sinh chuyện gì? Nếu như người hôm đó không phải là em tôi, mà là cô gái khác, thì anh sẽ như thế nào? Diêu Thần Dịch , đừng tưởng tôi không biết ngoài tôi anh còn quen thêm vài cô gái qua đường nữa, nếu đổi vai lại, anh có đá tôi không hả?"

Lăng Ảnh đứng ép sát Diêu Thần Dịch, đôi môi đỏ tươi khẽ phả hơi vào cổ anh ta, đôi mắt sắc bén như nhìn thấu toàn bộ mọi chuyện.

Cái nhìn này khiến Diêu Thần Dịch hít thở không thông, rõ ràng chỉ là một cô gái, thế nhưng khí thế lại mãnh liệt, cộng với vẻ mặt xinh đẹp kề bên anh ta trong gang tấc, khiến anh ta bối rối vô cùng.

"Em..."

Diêu Thần Dịch bỗng cảm thấy cạn lời, anh ta không thể phản bác nổi một câu, bởi vì tất cả những gì Lăng Ảnh nói đều là sự thật.

Khi quen Lăng Ảnh có lúc anh ta thêm muốn, nhu cầu cao đến không thể nhịn được, cho nên liền tìm tới mấy cô gái tình một đêm, không ngờ cô ấy có thể biết được? Khoan đã, mấy chuyện kín đáo này, làm sao Lăng Ảnh có thể biết?

Diêu Thần Dịch có chút ngỡ ngàng, Lăng Ảnh lại nhìn anh ta đến ý vị thâm trường...

"Đừng tới tìm tôi nữa, chúng ta xem như chưa từng quen biết "

Kiếp này nhớ lại một đoạn tình duyên với anh đế, Lăng Ảnh liền không nhịn được mà đem hai người lên bàn cân so sánh, quả thật so với người đàn ông

yêu nghiệt kia, Điều Thần Dịch chẳng khác gì rác rưởi !!!

"Anh sẽ không bỏ cuộc! Lăng Ảnh, em hãy đợi xem, anh sẽ chứng minh cho em thấy anh là thật lòng yêu em !!!"

Điều Thần Dịch không biết ngượng mà nói ra, anh ta không cam lòng, anh ta nhất định phải chinh phục được Lăng Ảnh, sau đó liền cho cô ta ném mùi đau khổ, như vậy mới có thể xoa dịu nỗi nhục nhã ngày hôm nay.

Ở phía không xa, Lăng Ca nghe mấy lời này liền tức đến phát run, cô ta cảm thấy nếu mình cứ yên lặng mãi thì hình tượng cùng kế hoạch chinh phục Điều Thần Dịch sẽ hồng mất, cô ta khẽ cắn môi, có chút ngần ngại bấm một dãy số lạ trên điện thoại.

Rốt cuộc cũng dùng đến kế hoạch này, Lăng Ảnh a Lăng Ảnh, mày nên nhận sự trừng phạt đi ! Tao sẽ cho mày ném mùi địa ngục, hạ người hạ tiện như mày, nên bị như vậy, tao đây chỉ là thay trời hành đạo a!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Từng Bước Trở Thành Siêu Sao: Bà Xã Của Kiều Ngạo Ảnh Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15

Sau mấy tháng gầy dựng được lòng tin với Lăng Thiên, Lăng Ảnh đã được phép về nhà thăm mẹ !

Nếu là kiếp trước, cô sẽ rất vui vẻ.

Nhưng mà bây giờ, cô thật sự không muốn nhìn thấy người phụ nữ ác độc đó một chút nào! Tuy nhiên, có một số việc vẫn còn phải lợi dụng tới bà ấy, cơ hội này cũng xem như khá hiếm hoi.

Tuy nhiên, khi cô đến siêu thị mua một ít đồ, trở ra liền bị một đám người bao vây, bịt miệng bằng thuốc mê.

May mắn Lăng Ảnh luyện võ nhiều năm đã tạo được một loại phản xạ nhạy bén, tuy né tránh kịp thời, cũng đã nín thở lại nhưng vẫn bị ảnh hưởng bởi hơi thuốc mê, cả người liền mềm nhũn ngã xuống...

"Đồ ngu ! Có vậy mà làm không xong !"

Một tên trong đám người khề mắng, sau đó liền nhanh chóng ra hiệu đàn em khiêng Lăng Ảnh lên xe.

Ở một chiếc xe khác đỗ trong siêu thị, bóng dáng người đàn ông khề ngăn ra, có chút ngẫm nghĩ, sau đó liền đánh một cuộc gọi...

Sau vài âm thanh tút tút liền có người nghe máy, giọng nói từ tính quyến rũ chậm rãi vang lên.

"Có chuyện gì?"

"Ông chủ, tôi vô tình nhìn thấy người ông đang điều tra bị một đám người chụp thuốc mê bắt đi, có cần can thiệp vào không ạ?"

Đầu dây bên kia có chút im lặng, sau đó khề trầm giọng...

"Có bao nhiêu người?"

"Có 4 người!"

"Đuổi theo đi, mở GPS lên !"

Nhận được lệnh, chiếc xe audi 4 chỗ trong siêu thị vội vã rời đi, tăng tốc lên cực nhanh, sau gần mười phút mới đuổi kịp.

Tốc độ của chiếc xe bắt cóc không nhanh lắm, lúc này chiếc audi mới bắt đầu chậm lại, phòng đám người kia nghỉ ngơi.

... ..

Lăng Ảnh tỉnh lại đã thấy mình ngồi trong xe hơi, hai bên là hai người đàn ông đang nhìn mình chăm chăm, phía ghế lái còn có hai người nữa, cô khề cựa quậy, phát hiện ra may mắn mình không có bị trói.

"Tiểu mỹ nhân tỉnh lại rồi à?"

Người đàn ông đang lái xe nhìn vào gương chiếu, ánh mắt khề cười dâm đãng, khiến cho ba người còn lại cũng bắt đầu phụ họa.

"Xinh đẹp thế này chả trách lại có người muốn hãm hại !"

Lăng Ảnh nghe cũng đoán ra được phần nào, nhưng mà hiện giờ cô chưa nổi tiếng, liệu có mấy người thù oán chứ? Kẻ gây thù gần đây chỉ có Điều Thần Địch, ai nha...còn có con mèo nhỏ nữa, chẳng lẽ mới đây đã nhin không được muốn diệt cô rồi sao?

"Sợ quá nói không nên lời rồi à?"

Thấy Lăng Ảnh mãi không lên tiếng, đám người trên xe liền mất cả hứng. Nếu không phải người kia cung cấp thông tin đây chỉ là một cô gái , học qua chút võ mèo cào, sợ rằng bọn họ cũng không dám nhận. Chỉ là thiếu tiền quá mới đăng lên wed ần làm liêu, không ngờ mấy ngày sau liền có người ra giá sai bọn họ làm việc .

"Tôi đau đầu quá !"

Lăng Ảnh vờ khó chịu , khẽ nâng tay xoa xoa đầu, ngay lúc hần không để ý, cô liền đập mạnh cù chò xuống phía hạ bộ, khiến cho hần thét lên như thọc huyết heo.

Tranh thủ lúc này Lăng Ảnh liền trườn nhanh tới mở cửa xe, muốn thoát ra ngoài, nhưng tay vừa chạm tới tay nắm đã bị người đàn ông còn lại bắt lấy cổ chân.

"Tiểu mỹ nhân khá lắm!"

Người đàn ông kia cho rằng Lăng Ảnh chỉ biết dùng chiêu, cho nên không phòng bị nhiều, không ngờ vừa nói xong liền nhận một cú đấm vào mặt, cả người hần choáng váng ngã ra sau, tay nắm lấy chân Lăng Ảnh cũng nói lỏng.

Lăng Ảnh trong đầu thầm kêu thôi cơ tới rồi! Cô nhanh chóng mở cửa xe nhảy ra ngoài!

Tốc độ của xe không quá nhanh, nhưng nhảy ra đột ngột khiến Lăng Ảnh lăn vài vòng, may mắn đoạn đường này vắng vẻ, bằng không cô có gan cũng không dám liều mạng.

Ngã xuống đường khiến vai của Lăng Ảnh bị trầy xước khá nặng, nhưng cô cũng không dám lơ là, vội vàng đứng lên chạy về hướng ngược lại.

Nơi này giáp eo biển, không có con đường nào dễ rẽ vào trốn tránh, chỉ có thể cầu cứu những chiếc xe chạy ngang qua. Lăng Ảnh đã sớm nhìn thấy có một chiếc xe ở đằng sau, nhưng khoảng cách hơi xa, cô chỉ có thể gắng sức chạy tới đó, bốn người đàn ông, cô sợ mình đâu không lại, dù sao thể lực của nam và nữ không cân bằng, có thể tránh được bao nhiêu thì tốt bấy nhiêu.

May mắn chiếc audi bốn chỗ bám sát đằng sau, cho nên rất nhanh liền thấy được tình cảnh của Lăng Ảnh. Người trong xe vội vọt tới, mở cửa thúc giục.

"Mau lên xe!!!"

Lăng Ảnh thầm ngạc nhiên, sao người này biết mình đang chạy trốn?

Lúc cô bình tĩnh lại, nhìn thấy mặt của anh ta lạ càng ngạc nhiên hơn, cô khẽ thốt lên

"Anh là..."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Từng Bước Trở Thành Siêu Sao: Bà Xã Của Kiều Ngạo Ảnh Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16

Người đàn ông lái xe khẽ đẩy gọng kính, liếc nhìn Lăng Ảnh một cái, nghiêm túc nói.

"Tôi thấy cô bị bắt cóc, cho nên từ lúc ở siêu thị đã đuổi theo cô rồi ! "

Câu trả lời này không phải trọng tâm, quan trọng là thân phận của anh ta. Lăng Ảnh trí nhớ rất tốt, lúc đi casting đã thấy anh ta theo sau Đoạn Nghiêu, rất có thể là trợ lý hoặc thư ký .

Trùng hợp như vậy sao? Thật sự rất có duyên phận đấy.

"Rất cảm ơn anh đã cứu tôi !"

Lăng Ảnh khẽ mỉm cười, không quên nhìn theo hướng chiếc xe bắt cóc đang đuổi theo ở phía sau. Xem ra bọn họ quyết tâm phải bắt cho được cô rồi, nếu mà bị tóm, không biết sẽ ra sao?

Người đàn ông lúc này vừa định mở miệng trả lời, ánh mắt đột nhiên bị chiếc BMW ở gương chiếu hậu hấp dẫn, anh ta liền thả chậm tốc độ, bình tĩnh nói.

"cô nên cảm ơn ông chủ của tôi..!"

Vừa nói xong, chiếc BMW đã vọt tới bên cạnh, Lăng Ảnh nhìn ra liền thấy bóng dáng thon dài của Ngụy Đoạn Nghiêu, cô có chút giật mình không tin được.

Anh vừa xuất hiện, liền bảo người đàn ông đang chở Lăng Ảnh xác định xe của bọn bắt cóc. Sau đó liền tự mình chạy lên phía trước. Khoảng cách không quá xa, Lăng Ảnh nhìn thấy chiếc BMW của Đoạn Nghiêu tạt đầu xe của đám người kia, khiến cho bọn họ phải dừng lại bước xuống xe.

Lúc này phía cửa sau xe của chiếc BMW có hai người bước ra, nhìn một cái liền đoán được bọn họ là vệ sĩ. Cuộc ẩu đả bắt đầu, chưa đầy mười phút liền kết thúc.

"Có thể xuống xe được rồi!"

Người đàn ông nói xong liền bước xuống trước, lịch sự mở cửa xe cho Lăng Ảnh.

Lăng Ảnh ôm lấy bả vai, chậm rãi đi tới chỗ Đoạn Nghiêu, trong lòng có nhiều tư vị không nói nên lời.

Ngụy Đoạn Nghiêu liếc nhìn bả vai dính máu của Lăng Ảnh, trầm giọng ra lệnh cho trợ lý

"xử lý vết thương cho cô ấy đi!"

Lăng Ảnh đoán không sai, người chở cô chính là Hạo Nhiên, trợ lý của Ngụy Đoạn Nghiêu. Lúc anh ta sơ cứu cho cô thì bên kia hai người vệ sĩ cũng đang tra hỏi đám bắt cóc.

Bị dân võ chuyên nghiệp đánh toi tã như vậy, ngay cả chuyện cha mẹ của bọn họ cũng muốn khai ra, huống chi là cái kế hoạch nghiệp dư này.

Người đứng đầu đám bắt cóc khai có một cô gái trẻ số tiền lớn, bảo bọn họ bắt cóc Lăng Ảnh, sau đó đưa đến nơi hoang vắng hãm hiếp cô, chụp hình lại.

Lăng Ảnh khá bất ngờ, nếu là cô gái, sợ rằng người đó chính là em gái tiểu thiên sứ của cô rồi. Nhưng mà hận đến độ sai người chà đạp cô như vậy, xem ra em gái đã muốn chơi bài ngửa rồi.

"Các người gọi cho cô ta, nói đã xong việc, ghi âm lại cuộc gọi!"

Tên đứng đầu đám bắt cóc có hơi đắn đo, liền bị vệ sĩ đập cho một cái. Hắn đau đớn rút điện thoại, đánh một cuộc gọi.

Lần đầu không có ai nghe máy, đến lần thứ hai mới có người nhận..giọng nói trong điện thoại kia, quả nhiên không ngoài dự đoán.

Lăng Ảnh lạnh lùng cười, kiếp trước lần kiếp này, quả nhiên đã định sẵn hai người không đội trời chung. Em gái, em đối xử với chị "tốt" như vậy, chị nhất định sẽ hảo hảo báo đáp em, đảm bảo sẽ không làm em thất vọng.

"Tôi sẽ không tố cáo các người, nhưng mà các người phải làm cho tôi một số việc, tôi sẽ trả tiền!"

Lăng Ảnh chụp hình đám người bắt cóc, lấy đoạn ghi âm, sau đó liền trao đổi số điện thoại. Mọi việc xong xuôi, đám người bắt cóc được thả đi, Ảnh để đại nhân cũng ra hiệu cho trợ lý chở hai người vệ sĩ kia đi mất.

"Lên xe đi!"

Ảnh để mở cửa xe, không mấy vui vẻ.

Thật ra anh không gọi cô, cô cũng sẽ mặt dày leo lên xe. Ai mà muốn đi bộ ở cái nơi hoang vắng này chứ?

Bước lên xe rồi, đợi mãi cũng không thấy ảnh để chạy đi, Lăng Ảnh định quay sang hỏi liền phát hiện anh đang chăm chú nhìn cô, không rõ cảm xúc.

Thật là quái dị, Lăng Ảnh thầm than.

Ngay lúc cái không khí này dâng lên tới đỉnh điểm, giọng nói quyến rũ của ảnh để khẽ vang

"Em luôn gây phiền phức!"

Ồ, là đang trách móc cô sao?

"Anh có thể không quan tâm!"

Lăng Ảnh cả giận nói, ai nhờ anh giúp chứ? Bây giờ lại quay sang mắng cô.

Ảnh đế mạnh mẽ nâng cằm của Lăng Ảnh, làm cho cô mặt đối mặt với anh, đôi mắt sáng như thần tỏ vẻ không hài lòng.

"Người phụ nữ của tôi có thể không quan tâm sao?"

"Chúng ta đã chia tay rồi!"

Lăng Ảnh mỉm cười, được anh thừa nhận, có phải nên vui sướng hay không? Lúc về già còn có thể đem khoa với con cháu cô từng là bạn gái của ảnh đế?

"Tôi vốn chưa từng đồng ý! "

Ảnh đế mỉm môi, giọng nói trầm khàn du dương khiến người ta say mê, như muốn lãng quên tất cả.

Lăng Ảnh quả thật đã quên, chuyện xưa cũ rich kia, vốn chỉ là một hồi ức đẹp, không có nhiều đau thương, không thể khiến cô khắc sâu từng khoảnh khắc.

"sau khóa học tình cảm, anh quả nhiên đã tiến bộ hẳn!"

"Em muốn nói gì?"

"Ngày xưa anh rất cứng nhắc, lại kiêu lời . Bây giờ quả thật là thay đổi rất nhiều, diễn xuất của anh rất tuyệt, rất giàu tình cảm!"

Lăng Ảnh không muốn nói về vấn đề này nữa, đối với thứ tình cảm đã là quá khứ, cô muốn giữ cho nó thật hoàn hảo, thật tốt đẹp, để khi ngẫm lại, ít ra còn có thể trở thành liều thuốc xoa dịu cho những tổn thương kia.

Ảnh đế ngược lại rất không vui, liền quay sang chiếm tiện nghi Lăng Ảnh, anh giữ hai tay cô lại, mạnh mẽ hôn như trút hết tức giận sang cô .

Anh không có thói quen cưỡng ép, cho nên lúc Lăng Ảnh đòi chia tay liền cứ như vậy là xong.

Nhưng thiếu cô rồi lại cảm thấy không chịu được, cái loại dầy vò này khiến anh như muốn phát điên. Ngụy Thiếu tính tình lại thích sĩ diện, cho nên dù âm ức nhưng vẫn không chịu mở lời níu kéo.

Cứ như vậy âm thầm theo dõi động tĩnh của cô mấy năm, gần đây biết cô quen với người khác, anh rốt cuộc cũng chịu bùng nổ rồi .

Người phụ nữ anh chọn, không thể để rơi vào tay kẻ khác được !

"Anh..."

Lăng Ảnh lần thứ hai bị cưỡng hôn, khuôn mặt xinh đẹp giận đến đỏ bừng, rất muốn mắng chửi một hồi.

Ảnh đế được ăn no liền thỏa mãn, lại nắm lấy cằm Lăng Ảnh, khuôn mặt yêu tinh của anh được phóng đại, không còn vẻ lạnh nhạt, từ tính nói

"Mỗi lần đóng cảnh yêu đương, tôi đều tưởng tượng người đó là em!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Từng Bước Trở Thành Siêu Sao: Bà Xã Của Kiều Ngạo Ảnh Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17

Không thể không thừa nhận, những lời Đoạn Nghiêu nói khiến cho Lăng Ảnh rung động, giống như có một giọt nước nhỏ đột nhiên rơi xuống mặt hồ tĩnh lặng, tạo thành gợn sóng.

Nhưng lý trí cô lại không cho phép mình yêu đương vào giờ phút này. Lăng Ảnh không muốn anh nhìn thấy mặt tối đáng sợ trong con người mình, cũng như vòng hận thù giữa cô và nhà họ Lăng...

Lăng Ảnh thờ dài, đôi mắt hiện lên vô vàn cảm xúc, cô chăm chú nhìn gương mặt gần trong gang tấc của Đoạn Nghiêu, rất muốn chạm lên, nhưng lại sợ không buông bỏ được.

"Em có phải nên cảm thấy vinh hạnh không?"

Đáp lại lời của Ngụy Đoạn Nghiêu, Lăng Ảnh lại chọn cách trốn tránh. Dù sao cũng không chắc ảnh đế đang gián tiếp tỏ tình hay là anh chỉ đang tuyên

đương cô, mơ tưởng nhiều quá rất có hại cho tinh thần đấy.

"Em tốt nhất đừng nên giả ngốc !"

Ngụy Đoạn Nghiêu nghe câu trả lời lệch trọng tâm của Lăng Ảnh, anh liền cảm thấy mấy lời vừa nói thật là sai lầm, nên trực tiếp bắt trối cô đem về mới đúng.

"Em ngốc thật cho nên mới bị anh giả dạng lừa lâu như vậy, nếu biết anh là siêu sao màn ảnh, em đã không đồng ý quen anh rồi !"

Nhìn thấy vẻ mặt kim nén của Ảnh đế, Lăng Ảnh có chút hài hước nói, cách xưng hô cũng trở nên mềm mỏng.

"Vì sao?"

Ngụy Đoạn Nghiêu cau mày, rất muốn đánh đòn cái bộ dáng này của Lăng Ảnh ! Vẻ mặt đáng yêu như thế nhưng lại nói mấy lời khó nghe với anh.

"Quen với người nổi tiếng, rất áp lực !"

Lăng Ảnh mỉm cười, kiếp trước mờ nhạt trong showbiz, kiếp này không có địa vị...quen với một đại minh tinh sẽ gây ra bao nhiêu scandal?

Bọn họ sẽ không ngừng soi mói nhan sắc, tài năng, con người của cô, sẽ canh ngay lúc cô sơ hở mà thêu dệt chuyện. Chưa kể tới những fan cuồng của ảnh đế, ai biết trong tư tưởng của bọn họ có đang nghĩ đến việc điên rồ nào đó hay không?

Ngụy Đoạn Nghiêu trầm ngâm, anh muốn nói nhiều điều, nhưng bản tính lạnh nhạt trời sinh, cho nên khi ra đến miệng lại chỉ thốt lên có mấy chữ

"Tôi sẽ bảo vệ em!"

Ảnh đế lại tiêm cho Lăng Ảnh thêm một liều thuốc độc ngọt ngào nữa rồi...

"Em không muốn thế !"

Nhưng sức kháng sinh của cô cũng thật mạnh mẽ, điều này làm cho Ngụy Đoạn Nghiêu cảm thấy thật thất bại...phim ảnh đúng là khác với thực tế !

"Tâm địa của em rất ác độc, có nợ thì phải trả, em không muốn đứng một chỗ, khép nép chờ người khác xông ra phía trước bảo vệ."

"Vậy thì tôi sẽ đứng sau lưng em!"

"....."

Lăng Ảnh đột nhiên cảm thấy bất lực, câu đùa lạnh này của ảnh đế thật không vui chút nào.

"Ngay cả khi em là người phụ nữ độc ác, cả thế giới đều chống lại, tôi cũng sẽ về phía em. Bởi vì..."

Ngụy Đoạn Nghiêu đột nhiên ngừng lại, anh khẽ xoa chiếc cằm của Lăng Ảnh, đôi mắt phượng nhìn thẳng vào cô, nở nụ cười nhẹ, nhưng không mang tính vui vẻ, khuôn mặt đẹp như yêu tinh hiện lên vẻ đáng sợ, lạnh lùng nói

"...Bởi vì tôi cũng là một kẻ ác độc ! Dám đụng đến người phụ nữ của Ngụy Đoạn Nghiêu này, dám người nhà họ Lăng đều phải trả giá !"

Lăng Ảnh khẽ cau mày, bình tĩnh đáp lại

"Làm sao anh biết?"

Kì thật cũng chỉ là hỏi cho có, trong đầu cô cũng đã đoán được ảnh đế để điều tra mình, thông tin xem ra khá chính xác, không hổ danh là đại gia tộc, Lăng Thiên đã cẩn thận đến mức thay đổi hồ sơ của cô, vậy mà cả mấy chuyện hận thù thâm kín như vậy cũng tra ra được.

Ngụy Đoạn Nghiêu hiển nhiên cũng không có trả lời, chỉ nhìn Lăng Ảnh, vẻ mặt có chút đau lòng phớt qua...

Nếu anh không điều tra chuyên sâu, sợ rằng cũng đã nghĩ Lăng Thiên thật tốt bụng.

"Em..."

Lăng Ảnh thật không ngờ, cuộc gặp lại Đoạn Nghiêu ở phim trường Vân Tiêu đã rẽ tình tiết kiếp này sang một con đường khác. Kiếp trước cô lụy tình Điều Thần Dịch, cho nên tới tận lúc debut được mấy năm mới gặp lại ảnh đế. Kiếp này gặp lại quá sớm, khiến cho Lăng Ảnh lâm vào tình huống ứng phó không kịp.

"Chúng ta chẳng phải đã chia tay hai năm rồi sao? Vì sao anh..."

Lăng Ảnh trước giờ điềm tĩnh cũng đã bắt đầu rối loạn. Cái cảm giác có người quan tâm, để ý khiến cô phấn khởi. Đó lại là người mà cô không ngờ tới.

Kiếp trước cho đến kiếp này, bây giờ mới được trải nghiệm lại chút vui sướng khiến cô tựa như đứa trẻ được ban phát quà. Cảm xúc thật sự rất khó tả.

"Tôi đã nói chưa từng đồng ý ! Nhưng cũng sẽ không ép em!"

Ngụy Đoạn Nghiêu khẽ cúi đầu hôn Lãng Ảnh, nụ hôn phớt qua nhẹ nhàng như chuồn chuồn lướt nước, mang đậm vẻ cung chiều.

"Cho em thêm một thời gian nữa có được không?"

Lãng Ảnh vẫn không dám tin vào tình cảm của anh để, tổn thương mà Điều Thần Dịch gây ra vẫn còn ám ảnh cô. Hơn nữa bây giờ cô không đủ tự tin để sánh bước bên anh, hào quang của anh quá lớn, tự trọng của cô không cho phép mình bầu vịu vào anh.

"Đừng quá lâu là được!"

Ảnh để tỏ vẻ bất đắc dĩ, đến lúc đó nhất định phải trừng phạt cô thật nặng!

Lãng Ảnh cười khế, đôi tay mảnh khảnh bám lấy cổ Đoạn Nghiêu, chủ động hôn anh.

Hành động này khiến cho anh có chút bất ngờ, nhưng cũng rất hưởng thụ. Cánh tay thon dài hữu lực ôm lấy vòng eo nhỏ xinh của Lãng Ảnh, mạnh mẽ đáp lại.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Từng Bước Trở Thành Siêu Sao: Bà Xã Của Kiều Ngạo Ảnh Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18

Sự cố xảy ra bất ngờ, Lãng Ảnh quyết định trở về Lãng gia, không đi thăm mẹ cô nữa. Lúc đến nơi trong nhà chỉ có một mình Lãng Ca, Lãng Thiên và Trần Dung Hoa đã cùng nhau đi dự tiệc rồi.

Lãng Ca đang ngồi xem ti vi ở phòng khách, Lãng Ảnh trở về, cô ta tỏ vẻ sùng sốt. Thấy khuôn mặt của Lãng Ảnh tái nhợt, đôi mắt đỏ hoe cùng quần áo xộc xệch, cô ta thầm nghĩ không biết có thành công hay không, vì vậy liền tỏ ra quan tâm.

"Chị, chẳng phải chị về thăm mẹ rồi sao?"

Lãng Ảnh không trả lời, thất thần bước đi, nước mắt bắt đầu rơi xuống, trông vô cùng chật vật.

"Chị, chị làm sao vậy?"

Lãng Ca tiến tới vịn bả vai của Lãng Ảnh, khuôn mặt nhu hòa hiện lên vẻ dò xét. Cô ta thăm bảo chính mình không nên quá dồn dập, phải thật tự nhiên để Lãng Ảnh không nhìn ra sơ hở.

"Không có gì, chị không sao!"

Lãng Ảnh mỉm cười, nhưng còn hơn cả khóc, cô tỏ ra bình tĩnh nhưng lại để lộ vết hôn chằng chịt trên cổ. Lãng Ca đáy mắt lóe lên tia sáng, xem ra đám người kia rất được việc, lúc bọn họ gọi tới cô ta vẫn chưa tin lắm, đến khi nhìn thấy thảm trạng của con tiện nhân Lãng Ảnh, trong lòng cô ta vui vẻ vô cùng.

Đoán được Lãng Ca đã nhìn thấy những dấu hôn trên cổ mình, Lãng Ảnh liền tỏ vẻ hoảng hốt, cô khẽ co rúm người lại, sắc mặt xanh trắng đan xen, vô cùng tội nghiệp.

"Chị mệt sao? Mau lên phòng nghỉ ngơi đi ! Ngày khác về thăm mẹ chị cũng không muộn !"

Lãng Ca hiện lên ý xua đuổi, cô ta luôn gọi là "mẹ của chị" , như một kiểu phân biệt! Dã chủng và tiểu thư danh chính ngôn thuận sao có thể đánh đồng với nhau được chứ.

Mặc dù tiện nhân kia không có nói mình bị cưỡng hiếp, nhưng mà mấy cái dấu hôn đó đã tố cáo hết cả rồi. Tuy Lãng Ca không hiểu vì sao tiện nhân Lãng Ảnh lại không nói ra, nhưng cô ta cũng không mấy quan tâm, cho dù có nói thì trong nhà này ai sẽ bảo vệ một đứa đã chủng chứ?

Nhìn thấy Lãng Ảnh biến mất ở hành lang, Lãng Ca khẽ đảo mắt, cô ta tắt ti vi, vui vẻ trở về phòng, gọi một cuộc điện thoại.

Đầu dây bên kia vang lên giọng nói ồm ồm khó nghe, chính là người cầm đầu của băng bắt cóc Lãng Ảnh, hấn ôm lấy cái đầu heo sưng vù, bực bội nghe máy.

"Mau rửa hình gửi qua cho tôi!"

Lăng Ca vốn định bảo bọn họ gửi hình qua mail, nhưng cô ta đột nhiên suy nghĩ lại, khoe miệng nâng lên một nụ cười ác độc, khẽ nói.

"Gửi đến Diêu Thần Dịch, công ty Hoa Mỹ, số XX..."

Đầu dây bên kia có chút chột dạ, nhưng vẫn đáp ứng. Lăng Ca đạt được mục đích xong liền tắt máy, cười đến điên cuồng.

Hahaha...Diêu Thần Dịch, để em cho anh nhìn thấy con tiện nhân Lăng Ảnh dám dăng đến nhường nào. Để xem anh có còn coi cô ta như thánh nữ mà theo đuổi hay không. Thật là chờ mong a !

"Hahaha..."

Lăng Ca ngã xuống giường, cô ta thắm tượng tượng cái cảnh Lăng Ảnh bị một đám người vây quanh thay phiên nhau cưỡng gian, trong lòng liền thấy vui sướng vô cùng.

Lăng Ảnh a Lăng Ảnh, để tao xem mày còn giả bộ làm thánh nữ đến bao giờ? Trong sáng? Thuần khiết? Máy từ đó vốn là dành cho tao, mày vĩnh viễn cũng không thể thay thế được đâu !

Bên phòng Lăng Ảnh, sau khi tắm rửa xong, cô liền ngồi trước bàn trang điểm, cẩn thận xem xét những dấu hôn trên cổ, đáy lòng có chút buồn bực.

Ảnh để ra tay cũng thật nặng, rõ ràng cô chỉ cần anh có một cái, vậy mà anh tư thù biến từ vai đến cổ của cô trông như trái dâu tây thế này. Đúng là đáng sợ!

Lăng Ảnh khẽ cười, lúc này di động của cô chợt reo, là số của Đại Hùng, người bắt cóc cô.

"Lăng tiểu thư, cô ta bảo tôi gửi ảnh...của cô tới một người tên là Diêu Thần Dịch, tôi phải làm sao đây?"

Nhanh thế ư? Em gái quả là nóng vội...

"Đưa tôi mail của anh, một lát sẽ gửi hình qua, cứ gửi cho cô ta, chuyện còn lại tôi sẽ lo"

Lăng Ảnh tắt điện thoại, chậm rãi mở máy tính, bàn tay thon dài không ngừng di chuyển chuột, miệng khẽ ngâm nga một bài hát không tên. Rõ ràng tâm trạng của cô đang rất tốt.

Em gái của chị, giờ phút này chắc em đang rất vui vẻ có phải hay không? Đừng nóng vội, ngày mai chị sẽ cho em kinh hi gấp bội, thật là nôn nóng a !

... ..

Sáng hôm sau, Lăng Ảnh và Lăng Ca bắt buộc phải dậy sớm để tới công ty, bởi vì hôm nay tổ kiểm tra cao cấp sẽ đích thân tới kiểm tra tiến độ.

Lần này nghe nói không phải kiểm tra cá nhân nữa, nếu có nhóm nhạc sẽ phải biểu diễn chung, còn sa sĩ solo thì như cũ vẫn biểu diễn một mình.

Mức độ khó khăn ở đây là nhóm nhạc "Lăng Ca và những người bạn" chưa từng biểu diễn chung, bởi vì công ty vẫn đang tập trung chuyên sâu từng người.

Nếu hôm nay biểu diễn tốt, cơ hội được debut sớm là rất cao.

"Chị Ảnh, một lát nữa phải cố hết sức nhé! "

Bằng không sẽ không chịu nổi đả kích đâu. Lăng Ca một lời hai ý.

"Được, chị nhất định sẽ hỗ trợ hết mình cho Ca Nhi"

Lăng Ảnh cười ý vị thâm trường, cũng không có nhìn tới vẻ mặt tự mãn của Lăng Ca nữa.

Lúc tới sân khấu biểu diễn của công ty, đã có rất đông người tập trung. Bây giờ là 6h30, 7h sẽ bắt đầu kiểm tra. Nhóm của Lăng Ca đứng ở vị trí thứ năm, thời gian để luyện tập lại cũng nhiều.

Khoảng thời gian này Y Ly vẫn chưa được thêm vào nhóm, khiến cho Lăng Ảnh mất mát một hồi.

"Lăng Ảnh!"

Tà Từ đứng ở đằng xa gọi, Lăng Ảnh nghe thấy liền bảo với Lăng Ca đi một chút, đúng giờ sẽ tập trung. Lăng Ca tuy có chút bực mình nhưng vẫn tỏ vẻ không sao cả, chỉ mong Lăng Ảnh đừng có phá hỏng tiết mục của cô ta là được.

"Cậu thứ tự số mấy?"

Lăng Ảnh đi theo Tà Từ tới khu chờ, nhìn thấy Tà Từ có chút khấn trương, cô liền gọi chuyện để Tà Từ lấy tinh thần lại.

"Là số hai, Lăng Ảnh, mình bị đôn lên làm ca sĩ, đây không phải sở trường của mình, phải làm sao đây?"

Tà Từ run rẩy nói, Lăng Ảnh ngạc nhiên hỏi lại

"Cậu bị đưa lên làm ca sĩ lúc nào?"

"Mấy ngày trước ! Bọn họ rõ ràng biết mình chỉ giỏi đánh trống và hát bè, thế nhưng lại đưa mình lên làm hát chính, có làm không vậy? Còn nói là thấy mình có tố chất tiềm ẩn! Rõ ràng là chơi nhau mà !"

Lăng Ảnh thầm than không xong, nhất định Lăng Thiên đã điều tra ra được Tà Từ có trong vụ việc quay lên Lăng Ca, cho nên mới ra tay với cô ấy, muốn đuổi cô ấy ra khỏi Hoa Mỹ, điều vô lý như vậy mà Lăng Thiên cũng có thể qua mặt được công ty, rõ ràng ông ta có hậu thuẫn lớn.

"Cậu hát thử cho mình nghe!"

Lăng Ảnh siết chặt bàn tay, cô không thể liên lụy Tà Từ được! Bằng mọi cách phải giúp cô ấy qua cửa ải này!

Tà Từ lấy lại bình tĩnh, nhỏ giọng hát. Lăng Ảnh nghe ra được chất giọng cô ấy cũng khá trong trẻo, nhưng không được cao, hát những bản tình ca thì phù hợp hơn.

"Có mấy chỗ cậu bị sai nhịp, mình tuy hát không hay, nhưng miễn cưỡng không bị lạc tông ! Có cần mình hát một lần cho cậu nghe không?"

Đây đều là kinh nghiệm mấy năm đi theo Lăng Ca ca hát, nhìn thấy Tà Từ rối rít gật đầu, Lăng Ảnh liền cất giọng.

Bài Tà Từ chọn là bài "Hãy yêu em", yêu cầu chất giọng trong sáng và sâu lắng, mang một chút buồn thương. May mắn Lăng Ảnh có biết bài này, bằng không cũng vô phương giúp rồi.

"Gió gửi lời của em tới anh hay chưa? Đứng giữa đồng hoa mênh mông này, anh có nghe thấy tiếng cô gái thì thầm "em yêu anh"? Nắng có đem tâm tình của em tỏa lên khắp người anh hay chưa? Vạn lời tỏ tình ù lại thành mật ngọt cả đây! Đừng vội đáp lời, anh hãy suy nghĩ cho thật kĩ. Em và cô gái đó, ai yêu anh nhiều hơn? Đồ ngốc, dĩ nhiên là em rồi, vậy mà anh lại định đáp lời cô ta ư? Hãy nhìn sang em này! Hãy yêu em đi..."

Lăng Ảnh đang hát bỗng nhìn thấy Tà Từ đang miệng chữ O nhìn mình, cô liền im bật lại, vội vàng hỏi.

"Làm sao vậy?"

Tà Từ từ trong kinh ngạc tỉnh lại, không nhận được thốt lên.

"Lăng Ảnh, giọng của cậu hay quá !"

Lăng Ảnh cũng biết giọng hát của mình có chút đặc thù, cho nên mới càng khiến Lăng Ca ghen ghét. Đã lâu rồi không cất giọng, thật đã muốn quên !

"Cô hát rất hay!"

Từ phía sau đột nhiên vang lên tiếng nói cùng tiếng vỗ tay, khiến cho Lăng Ảnh giật cả mình. Lúc quay đầu lại, chỉ thấy một người đàn ông có mái tóc vàng óng, dáng người cao gầy, phong cách thời trang cũng rất khác biệt.

Tà Từ đối diện cô hai mắt đã sớm tỏa sáng như đèn neon, khề khề vào tai Lăng Ảnh nói thầm.

"Người này là Krison, ca sĩ thần tượng đang hot nhất bây giờ đó !"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Từng Bước Trở Thành Siêu Sao: Bà Xã Của Kiều Ngạo Ảnh Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19

Lăng Ảnh kiếp trước sống trong thế giới nghệ sĩ thần tượng, làm sao có thể không biết Krison. Anh ta là ca sĩ trụ cột của Hoa Mỹ, nổi tiếng miễn nhiễm với scandal, thế nhưng khi sự nghiệp đang lên cao thì lại đột nhiên giải nghệ ra nước ngoài sống, rút lui khỏi showbiz.

Lăng Ảnh cảm thấy như vậy cũng tốt, có lẽ anh ta chán chường cái thế giới hào nhoáng nhưng đầy rẫy cạm bẫy này, không muốn tâm hồn bị vấy bẩn cũng nên.

"Cô là thực tập sinh?"

Kriston đứng trước mặt Lăng Ảnh, âm thầm đánh giá cô, nếu là ca sĩ, nhất định đã nổi tiếng rồi, nhưng anh chưa thấy cô gái này xuất hiện trước công chúng lần nào, có lẽ vẫn còn đang trong giai đoạn thực tập.

"Đúng vậy, thật vinh hạnh khi được đàn anh khen ngợi !"

Lăng Ảnh mỉm cười, Kriston vừa mới debut được một năm, xem như là đàn anh rồi. Hơn nữa người ta còn có lòng khen ngợi cô như vậy, lại càng phải khách sáo hơn.

Kriston nhìn thấy Lăng Ảnh điềm tĩnh như vậy, trong lòng có chút ngạc nhiên. Cô ấy không chút hứng thú với lời khen của anh, không phải là ca sĩ sao?

Nhưng mà anh lại không tiện hỏi, chẳng lẽ lúc kiểm tra không gặp lại.

"Giờ này các cô không tập trung ở sân khấu sao?"

Nhắc tới kiểm tra mới nhớ, giờ này hẳn là thực tập sinh phải đang chuẩn bị biểu diễn, làm sao mà hai cô gái này vẫn còn lang thang ở ngoài đây?

"Chúng em đang luyện hát...cho nên vẫn chưa vào ạ!"

Tả Từ lúng túng nói, mặt đã sẫm đỏ, trông rất dễ thương.

"Ồ, là bài lúc này sao? Hiện tại tôi còn rảnh mười lăm phút nữa, có thể giúp được gì không?"

"Thật sao? "

Tả Từ nói xong liền gật đầu, thật là nhanh mồm nhanh miệng mà, người ta là ngôi sao đó, chỉ là lịch sự thôi, cô lại xem là thật, xấu hổ quá !

Lăng Ảnh vốn cũng định ở lại xem chỉ bảo của Kriston, nhưng Lăng Ca lại nhắn tin bảo cô tập trung, cho nên bắt buộc đi đành phải đi trước.

"Tả Từ, Lăng Ca gọi mình rồi, có chuyên gia ở đây, chúc cậu may mắn nhé!"

Lăng Ảnh tiếc nuối nói, sau đó cúi chào Kriston liền rời đi.

Kì thật Kriston muốn nghe lại giọng hát đặc biệt của Lăng Ảnh, cho nên mới mở lời giúp đỡ, nhưng không ngờ hai cô gái này không chung nhóm, lời đã nói ra không rút lại được, cho nên đành phải nán chút thời gian giúp đỡ Tả Từ.

... ..

Lúc Lăng Ảnh tới hội trường, số lượng thực tập sinh đã tăng lên nhiều, may mắn Lăng Ca ngồi ở vị trí nổi bật, Lăng Ảnh rất nhanh liền tìm thấy cô ta.

"Chị không bị trễ chứ?"

Lăng Ảnh tìm chỗ ngồi cho mình, vờ ngại ngùng hỏi Lăng Ca.

"Vẫn còn chưa bắt đầu, chị yên tâm!"

Lăng Ca lại mỉm cười kiểu thiên sứ, tuy nhiên không phải ai cũng yêu thích vẻ đẹp của cô ta.

"Ồi...Lăng đại mỹ nhân là sợ chị mình tới không kịp, phá hỏng buổi biểu diễn của cô hả?"

Cô gái vừa lên tiếng châm chọc Lăng Ca tên Nhạc Tư, thiên kim đại tiểu thư Nhạc gia, con gái của Nhạc Minh Tuyền, cô ấy ở nhóm nhạc Princess, cũng chính là đối thủ truyền kiếp của nhóm GG trên bảng xếp hạng.

Gia thế của Nhạc Tư cao hơn cả Lăng gia, cho nên mới không kiêng nể gì mà bày tỏ thái độ ra mặt. Nhạc Tư tính tình hào sảng mạnh mẽ, có chút kiêu ngạo, cô ấy cho rằng Lăng Ca là loại người sống giả tạo, sau vụ lùm xùm ở khu du lịch, lại càng có lý do để ghét Lăng Ca hơn.

"Nhạc Tư, tôi với cô không thù không oán, sao cô cứ nhắm vào tôi hoài thế?"

Lăng Ca vô tội nói, bộ dạng giống như cô ta đang bị bắt nạt, khiến cho Nhạc Tư cảm thấy buồn nôn muốn chết.

"Làm ơn đừng có bày cái bộ dạng này nữa, mặt cô đơ quá, không chân thật !"

Nhạc Tư vừa nói xong, mấy người ngồi bên cạnh cô ấy khẽ cười phụ họa. Lăng Ca lại không có trả lời, cả người giống như phát run, buồn bã cúi đầu.

"Này, người ta không có làm gì cô, cô phát điên cái gì hả?"

Lúc này lại có thêm người can thiệp vào, là một thanh niên thấy chuyện bất bình ra tay tương trợ a.

Lăng Ảnh đối với mấy chuyện này sớm đã quen, cho nên cũng chẳng mấy quan tâm.

Lăng Ca chính là như thế, mượn người khác tranh cãi biện hộ cho mình mà không phí chút sức lực nào.

Có thể nói Nhạc Tư giống như con hổ giấy, còn Lăng Ca chính là sói giả thỏ, vì vậy mỗi lần Nhạc Tư gây chuyện thì chỉ có mình cô ấy uất ức, Hoa Mỹ này cũng không phải có mình Nhạc Tư giàu có, còn nhiều người hơn cô ấy, cho nên mới có thể ra tay nói đỡ cho Lăng Ca.

Ồn ào một trận, cuối cùng cũng đến giờ kiểm tra. Lúc tới nhóm Tả Từ, mắt Lăng Ca khẽ lóe sáng. Lăng Ảnh nhìn thấy, cũng đã rõ Lăng Ca nhất định có nhúng tay vào âm mưu đá Tả Từ ra khỏi Hoa Mỹ, cô âm thầm đồ mò hôi lạnh, chỉ mong Tả Từ có thể may mắn vượt qua cửa ải này.

Tả Từ bị đẩy lên phía trên, đối diện với toàn hội trường, tâm lý bắt đầu có chút lung lay không bình tĩnh. Lại nhìn tới hàng ghế kiểm tra cao cấp, có Kriston đang ngồi, cô thâm động viên chính mình phải cố vượt qua, không thể uống phí công sức của thân tượng được.

Tả Từ nhắm mắt, tập trung cao độ, Lăng Ảnh ngồi phía dưới cũng hồi hộp theo, may mắn cô ấy hát đúng giai điệu, mặc dù giọng không cao, các quãng đều đều nhau không gây được ấn tượng, nhưng cũng không đến nỗi bị loại bỏ. Có Kriston chỉ đạo, Tả Từ xem như còn hơn trúng số xổ.

Gần trưa mới đến lượt nhóm GG của Lăng Ca, lúc này mọi người đã bắt đầu uể oải. Lăng Ảnh không phải ca sĩ, chỉ mò nhạt đánh trống phía sau nên cũng không có áp lực gì lớn, Lăng Ca cũng coi như là bình tĩnh, vừa có sắc, vừa có chất giọng, rất nhanh khiến cho đội kiểm tra hài lòng, chỉ có mình Kriston là cau mày, vô cùng khó hiểu.

Vốn nghĩ như vậy là xong một đợt kiểm tra, không ngờ hôm sau nhóm GG lại được triệu tập lên gặp giám đốc. Lăng Ca trong lòng thầm vui mừng, cô ta nghĩ chắc là do mình biểu diễn quá tốt, được cấp trên đề ý, nhất định sẽ được debut sớm. Về mặt hạ hê tự mãn không che giấu được.

Nhưng khi đến nơi, mọi chuyện lại không đẹp như cô ta tưởng tượng, giám đốc chỉ liếc nhìn cô ta một cái, sau đó liền tập trung vào Lăng Ảnh.

"Lăng Ảnh, chúng tôi muốn thêm cô thành hát chính của nhóm GG!"

Thông tin này giống như một cú sét giáng xuống đầu Lăng Ca, không đợi Lăng Ảnh kịp trả lời, cô ta đã vội chen vào.

"Giám đốc, chị ấy lúc trước có bóng đen tâm lý, vì hát dở nên bị mọi người chê cười, cho tới bây giờ vẫn không đủ tự tin hát trước đám đông, cần phải có thêm thời gian"

Giám đốc Tần đẩy gọng kính, đưa ra một bản ghi âm, đó là giọng hát của Lăng Ảnh, là bài "Hãy yêu em" hôm qua cô hát cho Tả Từ nghe.

"Hôm trước tôi và Kriston nghe Lăng Ảnh hát nên có ghi âm lại, dựa vào khả năng này thì tương lai sẽ rất triển vọng. Lăng Ảnh, cô có muốn thành ca sĩ chính hay không?"

Lăng Ca đưa tay捏 thắt lưng của Lăng Ảnh, ý cảnh cáo cô không được đồng ý, Lăng Ảnh trầm ngâm một chút, sự im lặng này khiến cho Lăng Ca như muốn phát điên. Nhưng cô ta nghĩ nhất định tập chúng này sẽ nghe lời cô ta mà từ chối, nó dám không nghe thì Lăng gia sẽ để yên sao?

Lăng Ảnh như biết Lăng Ca nghĩ gì, cô cười thầm một tiếng, nhẹ nhàng nói

"Tôi muốn!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Từng Bước Trở Thành Siêu Sao: Bà Xã Của Kiều Ngạo Ảnh Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20

Từ phòng giám đốc bước ra, sắc mặt của Lăng Ca sớm đã tối đen, nhưng cô ta vẫn cố trấn tĩnh lại. Khi chỉ còn hai người, cô ta nhìn xung quanh thấy không có ai tới nghe lén mới bắt đầu bạo phát.

"Lăng Ảnh, chị đã quên nhiệm vụ của mình rồi sao?"

Lăng Ca siết chặt nắm tay, gân xanh cơ hồ muốn nổi lên, dù thấy cô ta đang kiềm nén cơn tức giận này đến cỡ nào.

"Chị không quên!"

Lăng Ảnh cười cười, không có ý định giải thích bất cứ điều gì. Cô đang đợi kịch vui tới.

"Vậy tại sao chị còn đồng ý làm ca sĩ chính hả? Chị đang đùa tôi à? "

Lăng Ca nhìn thấy vẻ mặt không lo âu hoảng sợ của Lăng Ảnh, cô ta suýt nữa đã không nhận được hung hăng muốn tát cho Lăng Ảnh một cái, con tiện nhân này hôm nay ăn gan hùm sao? Còn dám dùng thái độ đó nói chuyện với cô ta.

"Tôi sẽ báo chuyện này cho ba ! Chị nên chuẩn bị tinh thần cho tốt đi !"

Lăng Ca lấy điện thoại từ trong túi xách ra, vừa định nhấn phím gọi cho Lăng Thiên thì nghe tiếng Diêu Thần Dịch đang réo gọi cô ta, ý định gọi điện bị hoãn lại, trong lòng cô ta giật thót, đến giờ mới nhớ tới chuyện mình sai đám người kia gửi hình tới, nhưng mà sao Diêu Thần Dịch lại tìm cô ta? Chẳng lẽ cái đám ngu ngốc kia làm bậy điều gì rồi?

"Lăng Ca, cô gửi cho tôi cái quái gì thế hả?"

Diêu Thần Dịch từ xa đã nhìn thấy Lăng Ảnh và Lăng Ca đứng chung một chỗ, anh ta liền muốn tỏ ra mình là chính nhân quân tử, lấy được hảo cảm từ Lăng Ảnh, cho nên mới có thái độ dữ dội với Lăng Ca như thế.

"Anh Dịch, em gửi cho anh cái gì chứ?"

Lăng Ca trong nội tâm có hơi hoảng, nhưng bề ngoài vẫn tỏ ra trấn tĩnh, nhu nhược hỏi, bộ dáng ngây thơ không hiểu chuyện.

Diêu Thần Dịch mày cau lại, đưa cho Lăng Ca một túi tài liệu nhỏ, lạnh lùng nói.

"Cô tự mình xem đi !"

Lăng Ca nhìn trên túi tài liệu ghi địa chỉ người gửi là chính cô ta, khuôn mặt có chút khác thường. Cái đám người kia không thể biết tên và địa chỉ của cô ta được, vì vậy túi tài liệu này không chứa hình của con tiện nhân kia rồi.

Nhưng nếu không phải bọn họ, thì là ai mạo danh cô ta gửi cái này chứ?

"Cái gì...đây?"

Trong túi tài liệu có mấy tấm hình, chụp một cô gái khỏa thân. Mà khuôn mặt của cô gái kia, không ai khác chính là Lăng Ca, cô ta biết đây chỉ là hình ảnh cắt ghép, nhưng nó thật sự quá tình vi.

Thân hình của người trong ảnh giống cô ta tới 70%, nếu như không phải cô ta chưa từng chụp mấy cái ảnh mát mẻ này, nhất định đã nghĩ đây là chính mình rồi.

Lăng Ảnh thấy Lăng Ca bị dọa cho ngây ngốc, cô giả vờ giật lấy mấy tấm ảnh, tỏ vẻ vô cùng kinh ngạc, nhưng sau đó trấn tĩnh lại, kiên định nói.

"Em gái tôi sao có thể chụp mấy cái hình bại hoại như thế này được, rõ ràng là vu khống !"

Lăng Ca nghe Lăng Ảnh nói vậy, giống như bám lấy được phao cứu sinh, cô ta bắt đầu nước mắt lã chã, nhào vào lòng Lăng Ảnh vừa run rẩy vừa khóc.

"Chị, em bị người ta hãm hại !"

Ai nha...con mèo nhỏ trông đáng thương đến nhường nào a~, thật là khiến cho người ta hung hăng muốn lột cái bộ móng vuốt đáng sợ của nó ra mà.

Lăng Ảnh trong lòng âm thầm cười. Nhưng bên ngoài lại tỏ ra thương tiếc cưng chiều Lăng Ca, cô quay sang chất vấn Diêu Thần Dịch.

"Anh không có mắt sao? Mấy cái hình ghép lộ liễu như vậy mà cũng tin được?"

Diêu Thần Dịch buồn bực, hình ghép sao? Nhìn chân thật như vậy mà? Nghe thấy lời nói không mấy vui vẻ của Lăng Ảnh, anh ta biết kế hoạch ban đầu coi như xong rồi. Đây chính là ăn trộm không được còn mất luôn nắm gạo.

"Nếu không phải Lăng Ca gửi, vậy thì là ai chứ?"

Diêu Thần Dịch lăm bằm, Lăng Ảnh nghe thấy, đã biết đến trọng tâm vở kịch rồi, cho nên liền nói

"Lăng Ca, theo chị chúng ta nên đi báo cảnh sát đi !"

Lăng Ca ở trong lòng Lăng Ảnh khẽ run một cái, cô ta đảo mắt, khẽ nói.

"Em cũng nghĩ như vậy, chị, chờ em một chút, e đi rửa mặt xong sẽ quay lại đi cùng chị tới sở cảnh sát !"

Lăng Ảnh vuốt tóc Lăng Ca, ý vị thâm trường. Lăng Ca lại không nhìn thấy được vẻ mặt đó, cô ta lao đảo rồi đi, nhưng không có vào nhà vệ sinh, mà tìm một nơi vắng vẻ ít người lui tới gọi một cuộc điện thoại.

"alo?"

Đầu dây bên kia lại vang lên tiếng nói ồm ồm khó nghe.

"Các anh đã gửi hình tới chưa?"

"Rồi, sáng vừa mới sai người tới gửi !"

Nghe được câu trả lời, Lăng Ca suýt nữa không đứng vững, cô ta gấp gấp hỏi tiếp...

"Các anh gửi hình gì vậy hả?"

Bên kia nhớ tới lời dặn của Lăng Ảnh, cho nên liền thoải mái nói, giọng điệu ngả ngớn.

"Là hình một cô gái khỏa thân! Là quà của chị cô tặng cho cô đó !"

"Cái gì? Cái lũ khốn kiếp ! Tôi sai mấy người làm cái gì? Lấy tiền của tôi xong liền phản?"

Lăng Ca tức đến nỗi nằng lộn xộn ! Con tiện nhân ! Đồ dã chủng ! Thì ra là vậy ! Vậy mà ban nãy còn giả vờ an ủi bảo vệ mình . Mẹ kiếp ! Mày được lắm Lăng Ảnh !

"Cô gái, chị cô có người bảo vệ, cho nên chúng tôi đành phải làm như vậy thôi ! Chị cô còn nhấn nếu cô đi báo cảnh sát, không chừng người vào tù đầu tiên chính là cô đó ! Cô im lặng thì chúng tôi cũng sẽ im lặng, không khai ra danh tính của cô !"

Lăng Ca cắn môi, cúp luôn điện thoại ! Điên rồi, cô ta đúng là điên rồi mới đi nhờ cái đám ngu xuẩn phản bội đó! Tiền mất, lại bị chơi một vỏ, sự nhục nhã này cô ta không thể chấp nhận được.

Lăng Ảnh, con khôn ! Là ai dám ra tay bảo vệ mày? Là ai xem vào chuyện của Lăng Gia?

Lăng Ca hiện lên vẻ mặt độc ác, cả người phát ra lãnh khí đáng sợ. Nhưng rất nhanh trở lại bộ dáng yếu đuối, bởi vì cô ta nhìn thấy Lăng Ảnh và Diêu Thần Dịch đang đi đến đây!

"Lăng Ca, sao em lại đi ra đây hả? Chị chờ mãi không thấy cứ sợ em nghĩ quẩn nên đi tìm!"

Lăng Ảnh nắm lấy vai Lăng Ca, sợ hãi nói. Lăng Ca tuy rất muốn giết chết Lăng Ảnh ngay lập tức, nhưng cô ta vẫn điềm đạm, buồn bã nói.

"Chị , em có vài việc muốn nói với chị!"

Lăng Ảnh đang đứng đối diện Lăng Ca, phía sau là Diêu Thần Dịch, nghe Lăng Ca nói vậy, Lăng Ảnh liền nở nụ cười mỉa mai, chính thức lật mặt với Lăng Ca.

"Diêu Thần Dịch, phiền anh rời đi được không? Tôi sẽ giải quyết chuyện này và cho anh câu trả lời hợp lý!"

Lăng Ảnh xoay người, tiến tới nói với Diêu Thần Dịch. Anh ta mặc dù không vui vẻ gì, nhưng người ta đã có ý đuổi mình thì mình ở lại càng khiến người ta chán ghét, cho nên bắt buộc phải rời đi!

Đợi đến khi Diêu Thần Dịch mất dạng, Lăng Ảnh mới xoay người lại , đi tới bên cạnh Lăng Ca .

Lăng Ảnh còn chưa kịp nói điều gì đã bị Lăng Ca vung tay lên định tát , may mắn cô phản xạ tốt, bắt trúng cổ tay của cô ta.

Lăng Ảnh siết chặt cổ tay Lăng Ca, khiến cho mặt cô ta nhăn lại, giãy giụa muốn thoát. Nhìn cái bộ dáng này của cô ta, Lăng Ảnh không nhịn được mỉm cười trên choker..

"Chắc...em gái, từ khi nào em lại trở nên bạo lực như vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Từng Bước Trở Thành Siêu Sao: Bà Xã Của Kiều Ngạo Ảnh Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21

Khi bạn đang tức giận, lại bị người khác trên choker, nhưng cũng cần phải giữ hình tượng, làm sao đây?

Cái cảm giác này hẳn là giống như ăn trứng con sâu trong quả táo, nhưng không thể tùy tiện nhổ nó ra. Khi có người nhìn còn mỉm cười khen nó thật ngon?

Lăng Ca mặt đã sạm đỏ lên vì tức giận và phẫn nộ. Cô ta muốn giãy xéo Lăng Ảnh, nhưng lại sợ người trong công ty nhìn thấy, vì vậy liền vung tay thoát khỏi gọng kiềm của Lăng Ảnh, tiếng măng khê rít qua miệng.

"Tiện nhân ! Mày dám chơi tao?"

Lăng Ảnh mày khề cau lại, nhưng rất nhanh liền mỉm cười, lấy điện thoại từ trong túi ra, phát cho Lăng Ca nghe đoạn ghi âm cô ta đang nói chuyện với đám bắt cóc.

"Em gái, là em hại chị trước, chị đây chỉ theo lẽ thường tình báo đáp lại em!"

Đoạn ghi âm vang lên rất nhỏ, nhưng giọng nói của Lăng Ca không thể lẫn đi đâu được. Cô ta siết chặt nắm tay, trong lòng thầm mắng mình đúng là vội vàng, lại để cho con tiện nhân Lăng Ảnh nắm được cái đuôi. Bây giờ lại phải rơi vào tình thế bất lợi.

"Mày muốn gì?"

Con tiện nhân đã muốn công khai đối đầu với cô ta, vậy thì cô ta cũng sẽ không cần phải giả vờ nữa!

"Chị chỉ muốn thử cảm giác làm ca sĩ ra sao thôi!"

Lăng Ảnh giống như không quan tâm nói, mục đích của cô là muốn làm cho Lăng Ca phải ngậm bồ hòn làm ngọt, cô ta không muốn ai cạnh tranh chiếm lấy hào quang, cô cứ chiếm đầy, chiếm đoạt một cách công khai mà đối thủ phải tự nguyện. Đây cũng chỉ là ăn miếng trả miếng thôi, kiếp trước Lăng Ca ép cô tiếp khách công khai, mà cô dù không muốn cũng phải biết điều mà đi đến đó, nhớ lại càng cảm thấy mình đúng là ngu ngốc !

"Được, nhưng mày đừng có vui mừng quá sớm ! Rồi tao sẽ cho mày biết tay !"

Lăng Ca cười đến ác độc , muốn tranh với cô ta? Đúng là không biết tự lượng sức!

"Chị rất là mong chờ đấy!"

Lăng Ảnh làm sao có thể không biết Lăng Ca nhất định sẽ tìm cách chèn ép cô đến chết mới thôi, nhưng đáng tiếc chị đây sẽ không để cho em được như ý đâu, em gái ạ !

"Tao sẽ xin ba cho mày được làm ca sĩ, đổi lại mày phải xóa hết đồng bằng chứng kia ! Nếu không tao sẽ cá chết lưới rách, chẳng nào ba cũng sẽ đứng về phía tao! Lăng Ảnh, mày nghĩ đại tiểu thư như tao có thể ngồi tù sao? Nhất định là không được rồi, nhưng mà hạng dân thường như mày thì được đấy! "

"Được!"

Lăng Ảnh thoải mái chấp nhận, bởi vì những gì Lăng Ca nói đều là sự thật, nhưng cô ta vẫn chọn cách thỏa hiệp, bởi vì cô ta sợ Lăng Thiên. Mặc dù ông ấy đứng về phía Lăng Ca, nhưng nếu chuyện này bị lộ niềm tin với cô ta sẽ giảm bớt, cô ta sẽ không ngu như vậy.

Thỏa hiệp xong, buổi chiều về đến nhà Lăng Ảnh đã thấy Lăng Thiên và Trần Dung Hoa đang ngồi ở phòng khách, vẻ mặt không được tốt đẹp cho lắm. Cô thầm nghĩ nhất định đã có người báo với ông ta chuyện trong công ty rồi, cho nên hiện giờ ông ta mới xuất hiện ở đây để hỏi tội cô.

Thế nhưng ngoài dự đoán Lăng Thiên lại không có động tĩnh gì, ông ta chỉ bảo cô và Lăng Ca mau đi tắm rửa rồi ăn tối. Lăng Ảnh ồ lên một tiếng ở trong lòng, thì ra là đội "Hong Môn Yến" , muốn làm người khác sống trong sợ hãi ư?

"Ba, con có chuyện muốn nói với ba!"

Lăng Ca không mấy vui về gì nói, vốn muốn khiến cho Lăng Ảnh bị mắng một hồi, nhưng cô ta lại sợ bị Trần Dung Hoa mắng trước tiên, cho nên đành tiên hạ thủ vi cường.

Lăng Thiên , Trần Dung Hoa, Lăng Ca bỏ lên trên lầu, Lăng Ảnh cũng trở về phòng, đến lúc trở ra ăn tối không khí đã bắt đầu thay đổi hẳn. Lăng Thiên có nhắc đến chuyện làm ca sĩ của Lăng Ảnh, nhưng cũng chỉ ngậm cánh cáo cô không được đi quá giới hạn, Trần Dung Hoa ngược lại không thèm nhìn tới Lăng Ảnh, tỏ ý khinh thường cô treo cao, lúc ăn xong còn ngậm mĩa mai cô là chim sẽ muốn bay lên thành phượng hoàng.

Lăng Ảnh đối với chuyện này hết sức nhẫn nại, một ngày nào đó, cho dù không biến được thành phượng hoàng, cô nhất định cũng sẽ đim cả nhà họ Lăng xuống thành chim sẽ giống như mình.

... ..

Sau khi đồng ý trở thành ca sĩ, Lăng Ảnh liền bị đối qua khu thực tập sinh khác, thực hiện chế độ luyện thanh gắt gao, thời gian thành thạo gần như không có. Đến lúc vượt qua được kì đánh giá, theo kịp tiến độ với các thực tập sinh khác cô mới trở lại lịch trình bình thường. Lúc này nghe nói Hoa Mỹ đã đổi chủ, nhưng người thầu tóm nó vẫn chưa ra mặt.

Công ty lại thực hiện thêm một cuộc kiểm tra nữa, nhưng lần này nhóm nào được số điểm cao nhất sẽ được debut luôn . Tin này đối với đám thực tập sinh mà nói thật sự quá hấp dẫn! Cho nên sự tranh đấu càng thêm quyết liệt.

Lăng Ảnh đối với cuộc thi này có chút mong đợi, cô muốn debut sớm, nhanh chóng tìm được chỗ đứng trong làng giải trí, tách khỏi Lăng Thiên. Cho nên mấy ngày này lại bắt đầu luyện tập không ngừng nghỉ, đến tối vẫn còn ở công ty chưa về được.

Lúc này đã là bảy giờ tối, Lăng Ảnh dự định nghỉ ngơi một chút, luyện tập thêm hai tiếng nữa sẽ về. Cô mở tủ ra lấy nước uống, vừa đưa lên miệng liền có người đi ngang qua, giống như cố ý đụng trúng khiến cho Lăng Ảnh suýt chút nữa bị sặc.

"Ai nha...thật xin lỗi!"

Nhóm người kia quay lại, dù nói xin lỗi nhưng vẻ mặt lại giống như đùa cợt, không có lấy một chút thành ý.

"Không sao!"

Nữ với nữ luôn phức tạp như thế, Lăng Ảnh nghĩ trong lòng, cũng không mấy để tâm! Đến thánh nữ như Lăng Ca mà còn có người ghét hưởng chi cô.

Đám người kia thấy Lăng Ảnh không có phản ứng, có vẻ mất hứng, nhanh chóng tìm chỗ ngồi gần kề cô, nói chuyện râm ran.

"Thời đại bây giờ đúng là loạn, lộ lem lại treo lên đầu người ta, tranh cướp công khai, thật đúng là không biết xấu hổ!"

"Ha...rõ ràng chị em em em tình thâm như thế, không ngờ lại đâm sau lưng người ta một đao!"

"Thì người ta nuôi mộng chim sẽ thành phượng hoàng cơ mà! Ôi coi chừng có ngày bị vặt hết cánh!"

"Hahaha.."

Nói đến miệng khô lưỡi khô, vẫn thấy vẻ mặt của Lăng Ảnh vô cùng bình thản, đám thực tập sinh kia uất nghẹn muốn phun một búng máu.

"Này, chúng tôi đang nói tới cô đó, cái đồ vô liêm sỉ, tranh cướp với em mình!"

Rất cuộc có người nhin không nổi liền túm lấy áo Lăng Ảnh, chằm chọc.

"Tôi tranh cướp cái gì chứ?"

Lăng Ảnh lạnh ngắt nói, xem ra Lăng Ca lại tranh thủ lúc cô bận rộn mà đi theo dết chuyện rồi, thật đúng là một con mèo hư.

"Hừ, ai mà không biết cô muốn đoạt vai ca sĩ chính với Lăng Ca, còn làm ra vẻ mình vô tội! Lăng Ca đúng là đáng thương, gặp phải người chị nuôi không ra gì!"

Cô gái kia nắm lấy vạt áo cổ Lăng Ảnh, vẻ mặt khinh thường.

Lăng Ảnh phát cáu lên, đừng nghĩ trầm tính thì có nghĩa là hiền lành, nếu đã chỉ đích danh cô rồi, thì đừng trách cô không khách khí!

"Sao cô nói như đúng rồi vậy? Cô chui xuống gầm giường nhà chúng tôi nghe lên à?"

Lăng Ảnh vút tay của cô gái kia ra, phui phui tay mình như vừa chạm phải thứ gì đó thật linh tởm! Đánh giá cô ta thật hèn mọn!

"Cô...!"

Đám người kia bị tình huống này làm cho phản ứng không kịp, thầm nghĩ Lăng Ảnh sức lực thật lớn, dễ dàng đẩy ngã một người như vậy.

Lăng Ảnh ra tay xong, liền quay sang đám thực tập sinh, lạnh lùng cảnh cáo.

"Nên nhớ, có thể ăn bậy nhưng không thể nói lung tung! Ngày mai tôi sẽ báo lên cấp trên, nhất định phải tìm được người đi nói xấu chia rẽ chị em tôi!"

Thái độ quyết liệt như vậy, khiến cho mấy cô gái im bật, có cảm giác giống như mình trách lầm? Cũng chỉ nghĩ Lăng Ảnh mạnh mẽ.

Nhưng Lăng Ảnh lại nói là làm, cô thật sự đi báo cấp trên, khiến cho Lăng Ca bị gọi lên, vẻ mặt như ăn phải kiến hôi. Hai người ai cũng biết rõ đối phương, thế nhưng ai cũng làm ra bộ dáng vô tội, cấp trên nhắc nhở một hồi rồi đuổi ra ngoài.

Đợi đến lúc không có ai, Lăng Ảnh quay sang ép Lăng Ca vào tường, mỉm cười nói.

"Em gái, nếu em muốn debut sớm, thì ngừng gây thị phi đi! Chị đây là đang giúp em, đừng có không biết điều như thế!"

Lăng Ca không có trả lời, cô ta đảo mắt một cái, liền biến thành bộ dáng khốc lóc tội nghiệp, trông giống như con thỏ sợ hãi con sói ăn thịt mình, yếu ớt nói.

"Chị, không phải em nói đâu! Xin chị đừng đánh em!"

Nói xong liền nhắm mắt lại cam chịu, Lăng Ảnh nhủ mày, bên tai nghe tiếng bước chân đang đến gần, liền biết con mèo nhỏ lại giờ trò rồi.

Muốn diễn sao? Thật đúng lúc cô đây cũng muốn xem đám người sắp đến đây sẽ tin ai!

Chương 22

Tiếng bước chân đã sớm biến mất, nhưng Lăng Ảnh biết đám người kia không phải đổi hướng đi, mà đang dừng lại để nghe chuyện của cô và Lăng Ca.

"Em gái...!"

Lăng Ảnh khẽ gọi, mặt áp sát Lăng Ca, nở một nụ cười.

"Nếu em không thích chị, thì chị sẽ đi, chị sẽ biến mất khỏi tầm mắt em, em không cần phải gây khó dễ cho chị như vậy đâu !"

Lần này Lăng Ảnh không vội phủ định, cô tỏ ra vừa buồn vừa giận dữ, muốn dồn ép Lăng Ca phải nhận chính mình ghét người chị nuôi này.

"Chị, sao chị lại nói vậy??? Em không ghét chị !"

Lăng Ca cũng không phải đồ ngốc, cô ta thầm nghĩ phải thận trọng một chút, bằng không sẽ bị con tiện nhân này gài bẫy để cô ta nhảy vào.

"Chị chưa bao giờ đánh em, thế nhưng tại sao em cứ nghĩ chị sẽ ra tay với đại tiểu thư Lăng gia? Trong suy nghĩ của em chị ác độc đến như vậy sao?"

Lăng Ảnh nhấn mạnh chữ đại tiểu thư, ý muốn nói Lăng Ca là con gái Lăng Thiên, ai dám ra tay với cô ta? Cho dù đám người bên kia không biết cô là ai, cũng sẽ hiểu rõ ý tứ này.

"Chị..."

Lăng Ca bị dồn vào thế bí, cô ta nghiêng răng, ánh mắt căm phẫn. Chỉ mấy câu đã đảo ngược tình thế, cô ta không cam lòng, cô ta muốn biến con tiện nhân Lăng Ảnh thành kẻ xấu xa trong Hoa Mỹ này.

Lăng Ca còn đang nghĩ câu trả lời để dồn ép Lăng Ảnh, thì đoàn người kia đã bắt đầu bước đến. Lăng Ảnh nhìn một chút, liền xác định đây toàn là những gương mặt xa lạ, kiếp trước lẫn kiếp này cô chưa từng gặp qua.

Bốn đôi giày tây dừng lại trước Lăng Ảnh và Lăng Ca, dẫn đầu là một người đàn ông cao lớn có đôi mắt màu xanh, mũi cao thẳng tắp, khuôn mặt pha trộn giữa người Châu Á và Châu Âu.

Anh ta đưa mắt đánh giá Lăng Ảnh, rồi lại nhìn qua Lăng Ca, lạnh lùng nói.

"Xem ra công ty này lục đục nội bộ cũng không ít đâu !"

Lăng Ca thấy người trước mặt đẹp trai như vậy, mặt có chút đỏ lên, cô ta liền theo thói quen giữ hình tượng thiên sứ tao nhã, nhẹ nhàng nói.

"Vị này chắc có gì đó hiểu lầm...?"

Gần đây cô ta đã dính quá nhiều chuyện thị phi rồi, nếu không thể dìm con tiện nhân kia được, thì ít ra cũng phải tạo được hình tượng tốt trong lòng người khác, cũng chẳng mất mát gì, hơn nữa người đàn ông này xem ra còn xuất sắc hơn cả Điều Thần Địch, khiến cho lòng cô ta có chút lung lay rồi.

"Chị em chúng tôi xảy ra chút mâu thuẫn thôi, không đến nỗi gây ra lục đục nội bộ trong công ty đâu! Xin các vị đừng vội đánh giá như vậy !"

Lăng Ảnh nghe xong liền nghĩ muốn cười, nếu không lầm, thật ra Lăng Ca sẽ nói "nhìn cái gì? chưa thấy người ta cãi nhau bao giờ à?" Nhưng cô ta cứ thích tỏ ra thanh cao, cứ muốn người ta là người sai, còn cô ta mới là người đứng đắn nhất, tội nghiệp nhất...

Người đàn ông kia nghe xong cũng không có động tĩnh gì, Lăng Ảnh cũng khá ngạc nhiên, lấy trình độ của Lăng Ca, thì hẳn đám đàn ông đã sớm quỳ rạp dưới chân cô ta rồi. Xem ra thân kinh người này cũng thật vững vàng.

Anh ta không trả lời Lăng Ca mà lại quay sang hỏi những người đi cùng.

"Hai cô gái này nằm trong nhóm nhạc nào?"

Một người đàn ông trung niên đứng phía sau vội lật cuốn sổ dày, khẽ đẩy gọng kính trả lời.

"Hai cô này cùng nằm chung nhóm nhạc GG, chuẩn bị debut !"

"Giám sát nhóm này chặt chẽ cho tôi, tôi không muốn những chuyện tương tự như vậy xảy ra lần nữa đâu !"

Nói đến đây, cho dù kẻ ngốc cũng phát hiện được người con lai này thân thể không nhỏ, Lăng Ảnh có chút bất ngờ, nên nói may mắn hay xui xẻo khi đụng trúng nhân vật có thể gây ra phong vân này đây? Cho dù như thế nào, bị người khác để ý giám sát cũng không phải chuyện tốt, để đảm người này nhớ mặt lại càng không nên, cho nên cô liền nghĩ cách sớm rút lui.

"Lăng Ca, chị còn có chút việc, em ở lại giải thích hộ chị nhé ! Xin lỗi các vị, tôi xin phép đi trước !"

Lăng Ảnh cúi người lịch sự, đầu đưa xuống thấp nhất có thể. Lăng Ca âm thầm bĩu môi, con tiện nhân này nhất định là sợ bị giám sát nên mới tìm cớ rời đi, hừ , đúng là đồ nhát gan, nhưng như vậy cũng tốt, vừa hay để cho cô ta có thể một mình thể hiện. Người đàn ông đẹp trai này nhất định không phải đồ tầm thường, cô ta phải gây ấn tượng tốt mới được, nếu tạo được mối quan hệ lại càng tốt, con đường tiến thân sau này của cô ta cũng sẽ dễ dàng hơn.

Nghĩ như vậy, Lăng Ca liền âm thầm chỉnh trang lại, muốn tạo bộ dáng xinh đẹp nhất, nhưng không ngờ người đàn ông kia đã rời đi từ bao giờ, khiến cô ta ôm một bụng tức giận, khế dậm gót giày .

Lăng Ảnh ngược lại khá thoải mái, cô chậm rãi rời khỏi Hoa Mỹ, nhưng vừa ra đến cổng liền bị một chiếc xe tạt ngang , bánh xe lăn qua vũng nước khiến cho cô đứng ngay đó lãnh đủ.

Người tài xế liền đi xuống, thế nhưng không có lấy một lời xin lỗi, ngược lại còn mắng Lăng Ảnh.

"Cô không có mắt à? Đi đường không nhìn ngó gì hết! Muốn chết lắm sao?"

Lăng Ảnh tức giận, người này rõ ràng sai trước, thế nhưng lại đánh phủ đầu cô. Đã như vậy, cô cũng không cần phải lịch sự.

"Một là anh xin lỗi tôi, hai là tôi sẽ báo cảnh sát, chỗ này không được đỗ xe, anh đã đỗ sai quy định, còn muốn gây chuyện. Tin rằng khi tôi chụp ảnh này lại ,cảnh sát sẽ biết ai đúng ai sai thôi. "

Nói xong Lăng Ảnh liền lấy điện thoại ra, người đàn ông kia có vẻ tức tối, thân thủ liền vọt tới muốn cướp điện thoại của cô.

Ngay lúc Lăng Ảnh tránh thoát được, ngược lại cô còn khóa tay đối phương thì có giọng nói cất lên từ phía sau.

"Xảy ra chuyện gì?"

Người tài xế bị khống chế khẽ kêu "ông chủ" , khiến cho Lăng Ảnh có chút ngạc nhiên, lại đụng mặt người đàn ông lai Tây kia rồi.

"Cô đang sử dụng bạo lực với nhân viên của tôi !"

Người đàn ông kia khề cau này, đối với sự cố này xem ra cảm thấy rất khó chịu. Lăng Ảnh cũng khó chịu không kém, cô không kiên nhẫn nói.

"Tôi không có sở thích tự dưng đánh người đâu !"

Lúc này người tài xế liền tỏ ra mình là người bị hại, vội vàng kể.

"Ông chủ, là do cô ta đi đứng không nhìn đường, lại còn muốn đánh tôi nữa !"

Lăng Ảnh lúc này không nhịn được nữa, tăng thêm chút lực khiến cho người tài xế thét lên, sắc mặt xanh mét .

"Anh ta đỗ xe sai chỗ, còn làm bẩn áo của tôi ! Tôi tin anh là người hiểu rõ lý lẽ, biết ai đúng ai sai !"

Người đàn ông lai Tây rõ ràng không còn kiên nhẫn, anh ta khề rút từ trong ví ra một tờ ngân phiếu, lạnh lùng nói

"Phí bồi thường !"

Lăng Ảnh giận quá hóa cười, cô vội buông người tài xế kia ra, khiến cho mắt người đàn ông kia khề lóe lên sự khinh thường.

Lăng Ảnh cầm lấy tờ chi phiếu, cũng không nhìn tới giá trị của nó, ở trước mặt người đàn ông chậm rãi xé đi, về mặt hiện lên sự châm chọc nồng đậm.

"Quả nhiên chủ nào tở nấy ! Ngay cả lời xin lỗi cũng không nói được ! Đừng nghĩ quăng tiền vào mặt tôi , thật khiến người khác cảm thấy ghê tởm !"

Nói xong, Lăng Ảnh cũng lười phải đứng đây tranh cãi với những kẻ chỉ biết lấy tiền đập vào mặt người khác, cô khề phui quần áo, xoay người rời đi !

Người đàn ông lai tây đứng trầm ngâm ở đó, về mặt muốn bao nhiêu khó coi liền có bấy nhiêu, anh ta tức giận, trong lòng thầm ghi nhớ cô gái này, nhất định anh sẽ khiến cô ta đẹp mặt !

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Từng Bước Trở Thành Siêu Sao: Bà Xã Của Kiều Ngạo Ảnh Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23

Thời gian trôi qua nghĩ là chậm mà lại nhanh không tưởng được, bước vào tháng sáu, công ty Hoa Mỹ nhộn nhịp lên hẳn, bởi vì theo thường lệ hằng năm của công ty, tới tháng chín sẽ cho tung ra những tân binh mới, khiến fan hâm mộ sôi sục.

Điều này đồng nghĩa tính cạnh tranh để được debut giữa các nhóm nhạc và ca sĩ solo càng ngày càng gay gắt, mọi người đều đang chạy đua nước rút, bận đến tối mịt tối mui.

Vốn Lăng Ảnh có thể thành thoi, nhưng đột nhiên bị chuyển qua thành ca sĩ hát chính khiến cô bị xoay đến chóng mặt, cường độ tập luyện cũng gấp hai lần mọi người.

Buổi sáng luyện thanh, trưa vũ đạo, chiều tập thể lực, tối lại luyện thanh, thật sự mệt mỏi vô cùng.

Lăng Ảnh đã được rèn luyện võ, thân thể so với người khác có điểm mạnh mẽ hơn, cho nên dù mệt nhưng qua ngày sau vẫn tươi tỉnh bình thường, ăn được ngủ được, cũng không đến nỗi chật vật lắm.

Trong thời gian này, cũng có vài chuyện bất ngờ xảy ra, người đàn ông lai Tây xảy ra xung đột với Lăng Ảnh chính là chủ mới của Hoa Mỹ- tên là Aris Dạ Hiêu, nói đơn giản, chính là boss lớn, nói sâu xa hơn nữa, thì là cô đã ngầm đắc tội với anh ta.

Thật ra chuyện này cũng không vấn đề gì, bởi vì ít ra anh ta trong công việc cũng biết cái gì gọi là công tư phân minh, người có tài thì trọng dụng, người bất tài thì thẳng tay đuổi đi. Tuy Lăng Ảnh có bị chèn ép bất chệt đôi chút, nhưng vẫn là bình an mà vượt qua.

Chuyện gây phong vân nhất, vẫn là thuộc về Lăng Ca.

Cô ta không biết như thế nào lại câu trúng Aris Dạ Hiêu, còn giống như vô ý mà công khai cho mọi người biết, Diêu Thần Dịch liền cứ như vậy bị Lăng Ca vứt ra sau đầu.

Lăng Ảnh nghe xong, cũng có ngạc nhiên, nhưng không lâu.

Ngạc nhiên là vì kiếp này tình huống có chút lệch hướng, nếu ví kiếp người như một bộ phim, Diêu Thần Dịch kiếp trước hiển nhiên là nam chính duy nhất, đất diễn dồi dào, làm cho Lăng Ảnh và Lăng Ca tranh giành, kiếp này lại biến thành nam phụ qua đường, mờ nhạt đến nỗi không đáng nhắc đến.

Lại nói Aris Dạ Hiêu không biết là nam nhân nào tàn hay là nam nhân tâm cơ, thế nhưng lại công khai quan hệ với Lăng Ca, khiến cho scandal trước kia của cô ta bị khơi lại, tuy nhiên lần này sự việc lại tiến triển theo hướng tốt, mọi người bắt đầu tin là cô ta bị Diêu Thần Dịch nhận nhầm, mọi tội lỗi bắt đầu đổ qua cho anh ta, lại thêm mấy cô gái tình một đêm của Diêu Thần Dịch cứ tới công ty làm phiền, tiếng xấu đồn xa, danh tiếng của anh ta đã bắt đầu thối không chịu nổi.

Lăng Ảnh thừa biết thủ đoạn tán tỉnh đàn ông của Lăng Ca, cô ta thích ai, sẽ chủ động tạo cơ hội, lại thường chơi khổ nhục kế, đàn ông sa vào lưới tình của Lăng Ca kiếp trước đếm không xuể, tất cả đều có giá trị lợi dụng, cho nên cô ta 1 lúc duy trì quan hệ với hơn mấy người, mà Lăng Ảnh, chính là cái đệm lưng êm ái nhất của cô ta.

Thông thường cô ta sẽ diễn vai đại tiểu thư không kiêu ngạo không siểm nịnh, đối đãi với ‘chị nuôi’ của mình phi thường tốt, mà cái đệm lưng là Lăng Ảnh đây, sẽ phải diễn vai người chị nuôi điều ngoa, thích ức hiếp em gái, không coi ai ra gì.

Cái này cũng không phải cô muốn diễn, mà là do Lăng Ca yêu cầu.

Cô ta nói vì tương lai nhóm nhạc, vì Lăng thị, cô ta phải gây ấn tượng tốt với đối tác, bắt cô phải đi cùng.

Kiếp này Lăng Ảnh không chịu uy hiếp, cho nên Lăng Ca vẫn chưa thể ép cô được, nhưng mà cô ta có thể buông tha sao?

Đáp án chỉ có thể là không, cô ta nhất định lợi dụng triệt để cô, không công khai, thì sẽ âm thầm mà làm.

Vì vậy đối với ánh mắt càng ngày càng chán ghét của Aris Dạ Hiêu, Lăng Ảnh cảm thấy không mấy ngạc nhiên, thậm chí bình thản mà tiếp nhận. Dù sao anh ta cũng không phải người cô thích, mấy chuyện vạ vĩnh này để ý làm gì chứ?

Dịch không động, ta không động, đạo lý này cô hiểu được.

Cũng giống như tình hình bây giờ, Aris Dạ Hiêu đang ngồi trong phòng khách Lăng gia, nhìn cô bất thanh bất động.

Lăng Thiên và Trần Dung Hoa tuần này đi du lịch vẫn chưa về, trong nhà bây giờ chỉ có Lăng Ảnh, Lăng Ca, và ông chủ của Hoa Mỹ.

Lại nói Lăng Ca thật đúng là biết lựa chọn thời cơ, chọn đúng ngay ngày nghỉ của công ty mà mời bạn trai về nhà.

“Chị, chị tiếp anh ấy giúp em một chút nhé, em đi làm điểm tâm cho mọi người!”

Lăng Ca dẫn Aris Dạ Hiêu vào nhà liền quăng củ khoai nóng này sang cho Lăng Ảnh, cô ta cũng không sợ Dạ Hiêu để ý tới con tiện nhân kia. Nếu có để ý, thì nhất định cũng toàn là chán ghét .

Vì sao Lăng Ca lại có thể tự tin như thế? Haha... bởi vì cô ta đã sớm làm công tác tư tưởng cho Dạ Hiêu rồi.

Hôm đó cô ta đuổi theo Dạ Hiêu thì thấy Lăng Ảnh xảy ra xung đột với anh, vì vậy cô ta liền lợi dụng thời cơ, cấp cho Lăng Ảnh một hình tượng xấu xa.

Mặc dù Lăng Ca ngoài miệng nói tốt cho Lăng Ảnh, kì thật là đang bôi xấu con tiện nhân kia, đem hình tượng của cô ta nâng lên thành thánh mẫu, mà Lăng Ảnh dĩ nhiên là hòn đá kê chân cho cô ta rồi.

Cho dù bây giờ con tiện nhân kia có biết, càng giải thích lại càng thêm tô đen thôi. Cô ta vẫn còn chưa quên sự kiện lúc trước bị Lăng Ảnh gài bẫy quay clip đầu, lần này cô ta muốn con tiện nhân kia phải nếm đủ.

Nghĩ đến đó, Lăng Ca cười đến vui vẻ, liền đi vào trong bếp. Về phương diện nữ công gia chánh, Lăng Ca được dạy dỗ khá tốt, cho nên cô ta muốn mau chóng thể hiện với Dạ Hiêu.

Lăng Ảnh khiêu mi, trong đầu chợt lóe, khóe miệng hiện lên ý cười, nhàn nhạt nói

“Đây là khách của em mà? Hay là tiếp anh ta đi, chị sẽ làm điểm tâm cho hai người !”

Lăng Ca nghe vậy, vội vàng đề Lăng Ảnh ngồi xuống sofa, giả vờ nũng nịu đáng yêu nói.

“Chị cứ ngồi ở đây đi, hôm nay em muốn trở tài một chút !”

Nói xong còn nháy mắt, khiến cho Lăng Ảnh ghen cười.

Lăng Ca tuy rằng bất mãn nhưng ở nơi này không thể phát tiết, con tiện nhân này nhất định là cố ý phá cơ hội tốt của cô ta, hừ, cô ta sẽ dễ dàng để cho nó đạt được ý muốn sao? Còn lâu !

“Tốt, thế em đi đi, chị cũng đã lâu không được ném thử đồ ăn của Ca nhi rồi a!”

Lăng Ảnh đã biết được ý đồ của Lăng Ca, cho nên cũng không định phá nữa. Cô cũng không ác đến mức đi chia rẽ đôi tình nhân người ta, tuy nhiên nếu hai người này liên thủ lại, thật là một mối đe dọa lớn .

Lăng Ảnh tuy nghĩ ngợi trong đầu, nhưng vẫn không quên rót nước mời Aris Dạ Hiêu, cũng lười nói chuyện với anh ta. Aris Dạ Hiêu ngược lại về mặt hiện lên thâm ý, không mện không nhạt nói ra một câu.

“Cô thoát nhìn khá giống Lăng Ca !”

Lăng Ảnh không chút bối rối, tay chống vào sofa, khẽ vuốt tóc, mỉm cười nói.

“Thì làm sao? Chẳng lẽ Ca nhi không nói cho anh biết tôi có khuôn mặt giống cô ấy nên mới được nhận nuôi sao?”

Lăng Ảnh nghĩ nhất định người đàn ông này đã điều tra nhà họ Lăng rồi, nhưng mà anh ta cũng không thần thánh như Đoạn Nghiêu, có thể tìm ra thân phận thật của cô.

Cái danh phận con riêng của Lăng Thiên, có đánh chết Lăng Ảnh cũng không muốn thừa nhận, cái mớ bùn bẩn này cô mới không muốn đem nó hất lên người mình đâu.

Lăng Thiên cũng đã suy tính trước, cho nên ông ta luôn cảnh cáo cô không được quá nổi bật, lúc đi với Lăng Ca đều phải trang điểm thật kĩ, càng khác càng tốt.

Mà Aris Dạ Hiêu này có lẽ đã nghi ngờ điểm này cho nên mới cố tình nói vậy để xem phản ứng của cô, trong đầu Lăng Ảnh vang lên cảnh báo, người đàn ông này, không đơn giản.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Từng Bước Trở Thành Siêu Sao: Bà Xã Của Kiều Ngạo Ảnh Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.